

serbest

MIMAR

ARALIK | 2015 | 20
10 TL

MOVE MOVE DUSCHSYSTEM

VA Düş'aL
DUŞ & KÜVET KABİNLERİ

www.dusal.com.tr

Merkez: 1200. Sk. No: 149-151 Ostim/ANKARA
Telefon: +90 312 386 26 46 Faks: +90 312 386 26 43

Fabrika: Fatih Sultan Mehmet Bulv. No: 217 Susuz Mahallesi/ANKARA
Telefon: +90 312 366 74 84 (pbx) Faks: +90 312 366 74 88 E-mail: info@usal.com.tr

Dayanıklılık, **tepePAN®** ile Pratik Çözümlere Dönüşüyor!

Suya
Dayanıklılık

Kolay
Vidalanma

Kolay
Kesilebilme

Yeni Nesil **Fibercement** Levha

tepePAN® Değişimi gördüğün an; Tepe Betopan...

TEPE BETOPAN YAPI MALZEMELERİ SAN. VE TİC. A.Ş.

serbest

MİMAR

ARALIK 2015 20

- 04 **masaüstü**
- 08 **yaka resmi**
- 09 **SMD’lerden**
- 20 **iyi şeyler**
- 22 **DOSYA**
Mimar’ın Evi
- 39 **YARIŞMA**
İzmir Ticaret Odası Yeni Hizmet Binası
Mimari Projesinin Yaptırılması İşi
- 50 **GÖRÜŞ**
Haydar Aliyev Kültür Merkezi Azerbaycan
Aytaç Özen
- 56 **ORADAYDIK**
Expo Milano 2015
Hasan Özbay
- 70 **özetler**
(İngilizce, Rusça ve Arapça) . Summary . Содержание . خلاصة

İSTANBUL SMD

Miralay Şefik Bey Sokak 13/2 Gümüşsuyu
34015 İstanbul
+90 212 2924380 (tel)
+90 212 2924382 (faks)
www.ismd.org.tr

TÜRK SMD

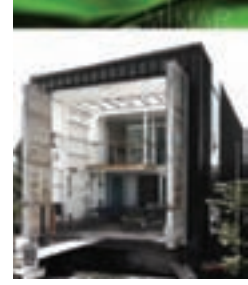
TSMD Mimarlık Merkezi
Dumlupınar Bulvarı Eskişehir Yolu 7. Km.
Mustafa Kemal Mah. 2123. Sk. No: 164
Kentpark AVM Arka Cephesi
+90 312 219 94 08
www.tsmd.org.tr

İZMİR SMD

Cumhuriyet Bulvarı 2. Kordon 209/4 Alsancak
35220 İzmir
+90 232 4631630 (tel)
+90 232 4631057 (faks)
www.izmir-sm.org.tr

Yazılarda ifade edilen görüşler yazarlarına aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Reklamlar, reklamı veren firmanın sorumluluğundadır ve serbestMİMAR reklamlarda verilen bilgilerden sorumlu tutulamaz.

20. Sayı Kapak Konusu
Adnan Aksu
Aksu Evi

serbestMİMAR
Üç Ayda Bir Yayınlanır

Sahibi
Aytekin İtez
TSMD Başkanı

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet Soylu

Editör
Derya Yazman Noyan
editor@tsmd.org.tr

Yayın Komisyonu
Ahmet Halit Erkmen, Ali Sinan, Aslı Özbay,
Aytaç Özen, Cüneyt Kurtay,
Deniz Güner, Derya Yazman Noyan,
Dürriin Süer, Figen Kıvılcım,
Hasan Özbay, H. Okan Çetin,
Hüseyin Kahvecioğlu, Kadri Atabaş, Kerem Piker,
Mehmet Soylu, Osman Tural,
Şerife Meriç

Yayın Sekreterliği
Serap Sür

Grafik Uygulama
Fikriye Karasu
ANBA Anadolu Basın Ajansı

İletişim
TSMD Mimarlık Merkezi
Dumlupınar Bulvarı Eskişehir Yolu 7. Km.
Mustafa Kemal Mah. 2123. Sk. No: 164
Kentpark AVM Arka Cephesi
+90 312 219 94 08
www.tsmd.org.tr
info@tsmd.org.tr

Abone, Reklam ve Dağıtım

ANBA Anadolu Basın Ajansı
Tunus Caddesi 50A/11 Kavaklıdere 06550 Ankara
+90 312 4675381 (tel)
+90 312 4675383 (faks)

Reklam Koordinatörü
Selver Toprak
selver@anbarapor.com

Baskı
Salamat Basım Yayıncılık
+90 312 341 10 24

SMD Üyelerine Ücretsiz Gönderilir
Fiyatı 10 TL Abonelik 35 TL Öğrencilere 30 TL

Bir senenin daha sonuna geldik. 2015 yılı üzüntüyü, hüznü, karamsarlığı ve umutsuzluğu bolca yaşadığımız bir sene oldu. Sene boyunca ardı sıra kesilmeyen şehit haberleri ile Suruç ve Ankara'da yaşanan katliam sanırım içlerinde en darbe vurucu olanlarıydı. İnsanlar artık bu tür olaylar karşısında o kadar tepkisizleşti ki, suskunluk içerisinde gündemi izler oldu. Tüm bunlar yaşanırken, siyaset birçok şeyin önüne geçerek baskınlığını sayısız konuda hissettirdi. Kent ve mimarlık ortamında alınan kararlarda da siyasetin o vurucu etkisine şahit olduk.

Bu senenin son sayısında siyaseti ve otoriteyi hissetmediğimiz, mimarın sadece kendi hayalleri ve fikirleri ile baş başa kaldığı projelerden oluşan bir dosya konusu ile karşınızdayız. "Mimar'ın Evi" isimli dosya konumuzda yer alan mimarların kendileri için tasarladıkları konut projeleri sizleri kısa bir süreliğine farklı hayallerin yolculuğuna çıkaracak.

2016'ya dair...

2015'in kasvetini üzerimizden atabildiğimiz, insanlığa ve yaşadığımız topraklara dair güzelliklerin yaşandığı, bol yaratıcı çalışmaların ortaya çıktığı, verimli bir senenin olması dileğiyle...

Keyifli okumalar...

Derya Yazman Noyan

01

02

03

KÜBİK FORMUN TASARIMA YANSIMASI

Yeşim Hatırlı, Nami Hatırlı

01 TAI / TUSAŞ Akademi ve İK Binası, Kazan - Ankara

Proje Müellifi: Hatırlı Mimarlık
Tasarım Ekibi: Yeşim Hatırlı, Nami Hatırlı, Tuğçe Şahin, Gökhan Başpınar, Ali Tekin, Hacı Karacan, Günsu Merin Abbas
Statik Projesi: Erduman Müşavir Mühendislik
Mekanik Projesi: OTM Mühendislik
Elektrik Projesi: Özay Mühendislik
İşveren: TAI / TUSAŞ – Türk Havacılık ve Uzay Sanayii AŞ.
Projenin Alınış Yöntemi: Yarışma
Proje Yılı: 2015
İnşaat Alanı: 5.000 m²

TAI TUSAŞ Akademi ve İK Binası, Ankara Kazan'da TAI-TUSAŞ kampüsü sınırları içerisinde yer almaktadır. Akademi ve insan kaynakları ofis birimlerini bünyesinde barındıran yapı aynı zamanda sergi alanları ve konferans salonu ile sosyal ve kültürel ihtiyaçlara da cevap vermektedir.

Yapının aynı aks üzerindeki iki girişinden biri yapıya kampüs dışarısından yaklaşma yönünde, diğeri ise kampüs içerisinde özellikle öğle saatlerinde çalışanlar tarafından yoğun olarak kullanılan 'Hangar Kafe' yönüne açılacak şekilde düşünülmüştür. Bu aks, bina içerisindeki giriş holü ve sosyal alanlardan devam etmekte, üzerindeki hafif çelik saçak strüktür ve ışıklık ile kütlede de vurgulanmaktadır. Akademi kullanıcıları ve insan kaynakları çalışanları için zemin katla ilişkili düzenlenen açık alanların yanı sıra, ikinci katta yer alan ve cephe diliyle bütünleşik teras alanıyla açık bir ortak alan daha oluşturulmuştur.

Yapı genelinde önemsenen doğal havalandırma, enerji tasarruflu sistemler, kübik form ile yakalanan modüler ve sade tasarım anlayışı, cephede kullanılan ahşap güneş kırıcılar ve brüt beton yüzeylerle vurgulanan doğal malzeme kullanımı temel tasarım kriterleri olarak benimsenmiştir.

ESNEK TASARIMIN MİMARİ GEREKSİNİMLERE GİRDİSİ

FREA / Emre Şavural, Fatih Yavuz + SCRA / Ramazan Avcı, Seden Cinasal Avcı

02 Kara Harp Okulu Laboratuvar Merkezi Binası, Ankara

Tasarım Ekibi: FREA / Emre Şavural, Fatih Yavuz + SCRA / Ramazan Avcı, Seden Cinasal Avcı
Statik: Zafer Kınacı
Mekanik: Bahri Türkmen
Elektrik: Kemal Ovacık
İşveren: HAVELSAN – SSM
Projenin Alınış Yöntemi: Davetli Yarışma
Proje Yılı: 2013–2014
İnşaat Alanı: 20.000 m²

Yapı temelinde eğitim fonksiyonları barındırması yanında, hiyerarşik sistem öğretisinin önemli bir girdi olduğu askeri eğitim yapısı olma özelliği göz önünde bulundurularak tasarlandı. Mimari ihtiyaç programı içeriğinde yer alan bölümlerde (Sosyoloji, Kamu yönetimi vb.) aynı başlık altında toplanan eğitim birimleri ve öğretim görevlileri dikey sirkülasyonla ilişkilendirmek koşulu ile parçalandı. Esneklik tasarımın en önemli girdilerindendir. Eğitim birimlerinin parçalı tipolojisi, proje sürecinin ilerleyen aşamalarında oluşacak mimari program değişikliklerinin yapı plastiğini etkilemesi adına ideal bir çözüm olması sebebi ile bir diğer tercih sebebidir.

Zemin kotta bulunan parçalı eğitim birimleri üzerine hiyerarşik sisteme atıfta bulunarak öğretim görevlisi mekanlarından oluşan yapı bloğu yerleştirildi. Eğitim birimlerinden oluşan bloklar ile öğretim görevlileri bloğu iç mekanda atrium ile birbirine bağlanarak mekansal süreklilik sağlandı.

SUSURLUKTA TERMAL TESİS

Metin Kılıç, Dürrin Süer

03 Termal Vadi Misya Devremülkleri, Susurluk - Balıkesir

Proje Müellifi: M artı D Mimarlık
Tasarım Ekibi: Metin Kılıç, Dürrin Süer
Statik: Engin Yıldız
Mekanik: Ekrem Evren
Elektrik: Namık Onmuş
İşveren: Side Termal Turizm İnşaat Kuyumculuk Tekstil San ve Tic. Ltd. Şti
Projenin Alınış Yöntemi: Teklif
Proje Yılı: 2013
İnşaat Alanı: 6354 m²

Devre mülk modeli ile işletilecek termal tesis olarak tasarlanan projenin yeri, değişken eğimli bir topografyada, çam ağaçlarının oluşturduğu doğal peyzaja sahip. Yerin termal suyun varlığı ile hem kullanım hem de görsel kalitesi oldukça yüksek bir değerde. Doğal ortamın sahip olduğu bu etkileyici peyzaj, tasarım yaklaşımında da belirleyici oldu ve projenin kurgusunda, mevcut doğal dokuyu koruma çabası ile, yeşil dokunun içine sızan, topografya ile ilişkisini kalıcı bir aidiyet üzerinden değil, geçici ve hassas bir temas üzerinden kuran bir tasarım yaklaşımı benimsendi. Yapının arazi ile kurduğu ilişki biçimi yapı tektoniğinde de aranarak, tasarımın kimliğini kurması hedeflendi. Projenin programını oluşturan 90 birimlik yaşama birimleri /devremülk daire, 2 bağımsız ev, SPA merkezi ve sosyal tesisten, iki katlı blok dizileri olarak kurgulanan daireler, çelik karkas taşıyıcı sisteminde tasarlandı. Hafif beton panel elemanlar bölücü eleman malzemesi, doğal ahşap ise dış cephe kaplaması olarak önerildi.

04

05

06

ENDÜSTRİ MİRASININ GÜNÜMÜZE AKTARILMASI

Nevzat Sayın

04 3 No'lu Makine Dairesi

Seyfi Arkan Binası - Hukuk Fakültesi
Dönüşümü, Santralistanbul -
İstanbul Bilgi Üniversitesi

Proje Müellifi: Nevzat Sayın Mimarlık
Hizmetleri

Tasarım Ekibi: Nevzat Sayın,
Gaye Keskin Erol, Aydın Meltem,
Gülenay Erdem, Hakan Deniz Özdemir,
Dilara Sezgin

Statik: Parlar Mühendislik

Mekanik: Rota Mühendislik

Elektrik: Enkom Mühendislik

İşveren: İstanbul Bilgi Üniversitesi

Projenin Alınış Yöntemi: Teklif

Proje Yılı: 2015

İnşaat Alanı: 2570 m²

Seyfi Arka Binası / Hukuk Fakültesi 3 No'lu makine dairesi - Seyfi Arkan Binası olarak anılan yapı, Silahatarağa Elektrik Santral'i'nin endüstri mirası olan yapılarına 1944 yılında katılan son makine dairesidir. Bugün de Santral'in henüz restorasyonu yapılmamış olan ve yeniden canlanmayı bekleyen son tescilli enerji yapısıdır.

Yapı, İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin kullanımına yönelik olarak, öğretim görevlileri ve fakülte yönetimi için birimler, klinik ve seminer odaları, ortak kullanım alanları ile birlikte 205 kişilik bir mahkeme salonunu barındıracak şekilde tasarlanmıştır.

Betonarme olan yapının bina kabuğunun güçlendirilerek korunması, cephelerin de yapının karakterine uygun şekilde daha fazla şeffaflaşması ana tasarım kararları olarak belirlenmiştir.

Asansör ve merdivenlerin bina dışına entegre edilmesi ile iç mekanda daha fazla kullanım alanı oluşması, böylece bina ihtiyaç programının karşılanabilmesi ve bununla birlikte bütüncül mekan algısı kesintiye uğramadan mevcut cihaz ve donanımların onları taşıyan kaideleri ile birlikte korunup sergilenebilmesi amaçlanmıştır.

MALZEME VE RENK FARKLILIKLARININ YAPI KİMLİĞİNE ETKİSİ

Kadri Atabaş, İdris Kırman, Aytaç Özen,
Oğuz Cavlak

05 TED Ankara Yurdu

Mimari Proje: Kadri Atabaş, İdris Kırman,

Aytaç Özen, Oğuz Cavlak (Atabaş+Ayzen)

Teknik Kadro: Kutluhan Kon, Faruk Çalışkan

Statik Proje: Aydın Binzet

(Aydın Pelin/Can Binzet)

Tesisat Proje: Abdullah Bilgin

(Merkezi Isıtma Sistemleri)

Elektrik Proje: Yücel Cabadağ

Peyzaj Proje: Serdal Coşgun

TED (Türk Eğitim Derneği), Ankara'da üniversite talebelerine yönelik olarak, Çankaya Belediyesi ile bir protokol çerçevesinde kendisine tahsis edilen alanda yurt yapmak için hazırlanıyor. 400 öğrenciye yönelik yurt yapısında 200 kız, 200 erkek öğrenci yaşayacak. Toplam 7000 m² civarında olan yapıda öğrenci başına yaklaşık 17 m² düşüyor.

Büromuzdan, alanın imar haklarının getirdiği sınırlar içinde zemin ve iki normal kattan oluşan yapıda, 2-3-4 kişilik odalar istendi. Odalar da (dar gelirli öğrenciler hedeflendiği için) gerekli uyuma çalışma servis mekanları yanı sıra, işlevler arası ayırımın sağlanması da önemli bir girdi oluşturdu.

Yapıda sade bir planlama ve strüktür dili kullanıldı. Süre kısıtlamaları yapımda sürati sağlayacak yapı seçimini getirdi. Yapı, hem kurumsal kimlik hem de "genç" kavramlarının buluşmasının bir irdelenmesidir. Oda düzenlenmelerinde ortaya çıkan küçük cumba oluşumları gerek biçim gerekse renk ve malzeme kullanımları ile yapının biçimlenmesinde önem kazandılar. Bu küçük dokunuşlarla yaratılan kimlik malzeme de de göz önüne alındı. Genelde klasik sıvanın ağırlık kazandığı yapıda cumbalar ve açığa çıkan kolonlarda renk ve malzeme farklılığı sağlanarak, kimlik oluşumuna katkı sağlandı. Yurt'un kız-erkek ayırımı, giriş mekanının üstünde yaratılan teras ve pergola ile hem vurgulandı, hem de bütünlük imgesi sağlandı.

DARÜŞŞİFA KOLEJİ

Kadri Atabaş, Aytaç Özen, Oğuz Cavlak

06 Darüşşifa Koleji

Mimari Proje: Kadri Atabaş,

Aytaç Özen, Oğuz Cavlak

(Atabaş Mimarlık + Ayzen Dizayn Mimarlık)

Teknik Kadro: Kutluhan Kon,

Abdullah Keskinoglu

Statik Proje: Pro-Göl Mühendislik, Arif Küçük

Tesisat Proje : Abdullah Bilgin

Elektrik Proje: Yücel Cabadağ

Peyzaj Proje: Serdal Coşgun

İlk, orta ve lise düzeyinde eğitim veren Darüşşifa Kurumu, Ankara çevresinde yayılmış olan eğitim kurumlarını tek bir kampüste toparlamaya karar vererek bizlere ulaşmıştır.

Yapıda Sağlık ve Havacılık eğitimleri de verileceğinden yapıyı oluştururken iki farklı blok tasarımı yapılmış ve iç mekanları farklı ihtiyaçlara göre dizayn edilmiştir. Yapıyı oluşturan mekanlar blok dilinde tasarlayıp bir bütünü oluşturan mekanlar olmasını sağlamaya çalıştık. Kullanılan Ahşap ve Doğal taş malzemeleri ile yapıyı öğrenciler için sıcak bir etki vermesini, veliler için ise güvenilir olduğunu hissettirmek istedik.

Gölbaşı merkezine yakın olan kolej kampüsün toplam 3500 öğrenciye hizmet edecek şekilde tasarlandı ve kapılı havuzlar, spor salonları açık ve yarı açık gezinti alanları kolej yerleşkesi içerisinde yer buldu.

Yıldırım Parlar (1932-2015)

YILDIRIM PARLAR

Ünal Tümer

Yıldırım Parlar'ı 27 Kasım 2015 sabahı kaybettik, Allah Rahmet etsin.

Yıldırım'ı 1954 yılında İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Mimarlık bölümünde sınıf arkadaşı olarak tanıdım. Yıldırım, sınıf arkadaşları arasında canlı ve dostça davranışları, şaka kaldıran kişiliği ile tanınırdı.

1959 yılında başladığımız meslek hayatımızda da uzun yıllar dostluğumuz devam etti. Gazi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde de birlikte hocalık yaptık.

Yıldırım iş yaşamında meslek etiğine bağlı olarak çalışmış, yarışmalar kazanmış, birçok mimari eserler bırakmıştır.

Eşine, evlatlarına ve ailesine sabırlar dilerim.

Dünya Mimarlık Gününüz Kutlu Olsun

TÜRK SMD

*Her sene Ekim ayının
ilk Pazartesi günü kutlanan
Dünya Mimarlık Günü'ne
yönelik TSMD tarafından
hazırlanan basın bildirisi*

Sürdürülebilir Yapılarda Yaşanabilir Hayatlar için Mimarlık

Sürdürülebilir Yapılarda Yaşanabilir Hayatlar için Mimarlık Her yıl Ekim ayının ilk Pazartesi günü, Birleşmiş Milletler İnsan Yerleşimleri Programı (UN Habitat) ve Uluslararası Mimarlar Birliği'nin (UIA) ortak ve paralel etkinlikleri olarak "Dünya Mimarlık ve Konut Günü" kutlanmaktadır. Bu sene 5 Ekim'de kutlanan "Dünya Mimarlık ve Konut Günü"nün teması "Mimarlık, Yapı, İklim" olarak belirlenmiştir.

Kentsel ölçekte alınan proje kararları, çevremizde her geçen gün bir yenisi eklenen yüksek yoğunluklu konut ve ofis projeleri son zamanların en önemli tartışma konusu olan iklim değişikliğinin var olma gerekçelerine fazlasıyla katkı sağlamaktadır. Kentlerimiz artık beton yığını mekanların esiri olmakta, gökyüzünü görmekte zorlandığımız yaşam alanlarında temiz hava bile almamız zorlaşmaktadır. Özellikle büyük şehirlerde yoğun yapılaşmanın ve getirdiği nüfusun yarattığı karbon salınımı nedeni ile kentler git gide yaşanmaz hale gelecektir. İklim değişikliği konusu, artan yapılaşma ve nüfus nedeni ile sera gazlarının atmosferdeki birikimi sonucu ileriki senelerin en önemli sorunu olarak karşımıza çıkacaktır.

Modern mimarinin etkilendiği "yeşil" tasarım kavramı ülkemizde varlığını arttırmakta olup, birçok konut, ofis, vb. yapılarda izlerini göstermektedir. Fakat önemli olan doğaya uyumlu bu yapıları inşa ettikten sonra sürdürülebilirliğini sağlamaktır. Biz mimarlar, tasarımcılar, şehir plancıları ve mühendisler olarak kentlerimizi daha yaşanabilir kılmak adına mesleki değerler doğrultusunda kararlar alıp, gelecek nesillere aktarmamız gerekmektedir.

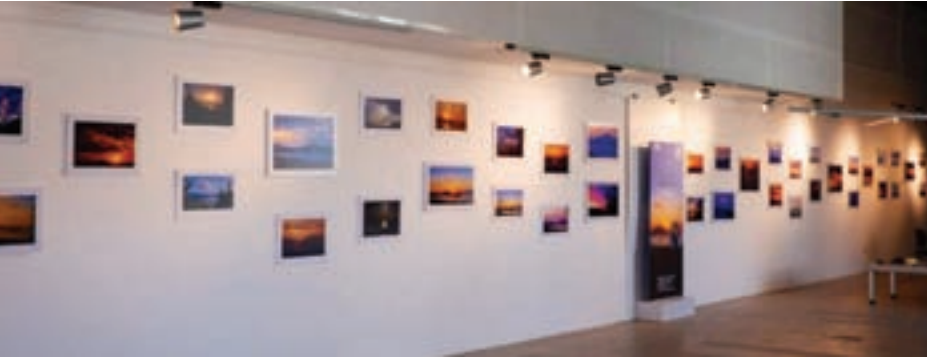
Tasarım odaklı planlamanın hakim olduğu, sürdürülebilirliğin araç değil de amaç olduğu projelerin arttığı kentlerde daha sağlıklı ve mutlu yaşayabilmek umuduyula...

Türk Serbest Mimarlar Derneği olarak, Mimarlık Haftası'nda mimarlık öğrencilerini, öğretim üyelerini, akademik ve profesyonel camiaı bir araya getirmek üzere 9 Ekim'de Mimarlık Öğrencileri Proje Sergisi'nin açılışını TSMD Mimarlık Merkezi'nde yapmaktayız. Tüm mimarları, mimar adaylarını ve mimarlık sevenleri açılışımızda görmekten memnuniyet duyacağımızı belirtmek isteriz.

Dünya Mimarlık Gününüz kutlu olsun!

Saygılarımızla,

TSMD Yönetim Kurulu

Murat Artu'nun "ZAMAN" İsimli Sergisi TSMD Mimarlık Merkezi'nde Açıldı

TSMD Onur üyemiz Murat Artu'nun "ZAMAN" isimli fotoğraf sergisi 7 Eylül'de TSMD Mimarlık Merkezi'nde açıldı.

40 adet fotoğrafın yer aldığı sergide Murat Artu, sergiye yönelik şu sözleri ifade etti:

"Ben fotoğraf sanatçısı değilim. Böyle bir iddiam da yok. Sergi açma fikri Sn. Yeşim Balcıoğlu'nun Facebook ısrarları sonucu oldu.

O zaman kendi kendime 'sergi ne olmalı' diye sordum. Sergi bir insanın amatör olarak çektiği fotoğraflardan yaptığı seçkiyi diğer insanlara sunarak kendini anlatması mıdır?

Ve ya;

Sergilenen fotoğrafların tek başlarına değil ama bir bütün olarak bir sözü olmalı ve bu söz sergileyene dair değil bir kavrama dair mi olmalıdır?

Ben ikinci yolu seçtim. Bu nedenle tek tek bir anlam taşımayan, olsa olsa kartpostallarda gördüğünüz deniz, güneş, ay manzaralarından bahseden turnak içinde "güzel" bir resimden bahsetmek istemiyorum. Aynı noktadan çekilmiş **40 tane farklı ama aslında aynı olan** manzaraya bakıyorsunuz. Aynı olan objeyi bu kadar farklı yapan şey nedir dediğimiz zaman karşımıza tek cevap çıkıyor; **Işık...**

Fotoğraf makinası bir objenin resmini çekmiyor, ışığın resmini çekiyor. Buradan şu noktaya geliyorum; öyle ise bütün hareket noktamız olan ışığı denetleyen ve yaratan şey ne? Dünyamızın kendisi ve güneşin etrafında dönmesi nedeni ile Zaman algısı.

İnsanoğlu birlikte hareket edebilmek ve iletişim kurabilmek nedeni ile zamanı birimlere ayırmıştır. Yıl, ay, gün, saat, saniye gibi. Bu ortak bir dil ve üzerinde hiçbirimizin tartışmayacağı ortak bir kabuldür. Bunun adına '**Genel zaman**' diyelim, ya da objektif zaman...

Sene 1973... ODTÜ Mimarlık Fakültesi 1. Sınıf Temel Tasarım dersinde bizlere bir proje verildi; Bir "Zaman ölçer" tasarlayın. Güneş hareketinden farklı biçimlerde yola çıkan yola çıkan birçok proje içinde benim projem; Bir insan beyni üzerindeki 5 algı merkezine saplanmış 5 tane çivinin teller ile bir saate bağlanmasıydı.

Zamanı şöyle açıklamıştım; Şimşek çakması ve ardından gelen gök gürültüsü arasında şimşegin çıktığı mesafe ile orantılı bir zaman farkı vardır. Gerçekten aynı anda gerçekleşen şimşek ve gürültü ışık ve sesi farklı algılamamız nedeni ile zamanı yaratır. Bu nedenle zaman algılarımız tarafından yaratılır. Algılamadığımız anda zaman yoktur... Benim saat uykudayken duruyordu.

Bunun adına da '**Özel zaman**' diyelim, ya da subjektif zaman...

Abartarak konuyu değerlendirelim. Ali bütün gün uyumaktadır ve 54 yaşında ölür. Ahmet ise hiç uyumamaktadır ve o da 54 yaşında ölür. Bu hesap genel zamana göre yapılmıştır. Özel zamana göre ise Ali sıfır yaşında ölür, Ahmet'in ne kadar yaşadığını anlamak için özel saatine bakmamız gerekir.

Bir başka örnekle gidersek Ali hapisanede yaşadığında saati çok ağır çalışırken, eğlenmeye gittiğinde çok hızlı çalışır ve zamanın nasıl geçtiğini anlayamaz. Yani aynı genel zaman biriminde çok farklı özel zamanlar oluşur. Bir başka deyişle, öldüğümüz zaman özel zamanımızı ölçen saate bakıp, yahu adam 54 yaşında ama 102 sene yaşamış deniyor ise bu iyi bir şeydir.

OYSA...

Öğretilen ve davranış tarzımızı belirleyen bütün parametreler genel zamana dairdir. Hayatımızı bu tip projeye dair yaşamamız ve başarmamız gerekiyor. Bir arı ya da karınca gibi yaşamamızı istiyorlar; baldan başka hiçbir şeye odaklanmayan arılar gibi, özel zamanımız olmadan. 1973'teki 1. sınıf projeme göre, zamanımızı çoğaltan şey algılarımızdır. Algılarımız çoğaldıkça zamanı daha uzun hissederiz. Doğa bizlere bu şansı tanır, bir yandan güneş, bulutlar, deniz hareket ederken aynı anda yasemin kokusu, kuşun kanat sesleri vs. hepsi aynı anda olur. Duvarlarla çevrili bir odadan çok farklı bir zaman hissiyatıdır bu. Özel Zamana zaman ayırırsanız çok yaşarsınız.

Bu serginin amacı, insanlar uyurken olanları göstermek ve şu farkındalığı yaratmak idi;

Bir an önce özel zamanınıza geçin, az zaman kaldı. **Öleceğinizi kabul edin** ve kalan genel zamanınızı özel zamana çevirin.

Sabit bir manzara da bile ışık nedeni ile nasıl algılar oluşabiliyor.

NOT: Bu fotoğraflar ve bu sergi bir kavramın tartışılması için bir 'araç' olarak planlanmıştır. Bu tartışmadan bir çıkarım yaparak hayata bir de başka açıdan yaklaşan olursa sergi başarılıdır.

Buradaki tek tek her fotoğraf bu tartışmadan geriye kalan bir anı ve bu etkinliği anımsatan bir araç olursa sergi başarılıdır.

Yoksa bu '**bina güzel olmuş**' gibi bir bakışla, satıhta yüzen bir mezar taşıdır."

Sergi, 21 Eylül'e kadar TSMD Mimarlık Merkezi'nde izleyicileri ile buluştu.

10. Yapı Sektörü Buluşmaları Sona Erdi

Türk Serbest Mimarlar Derneği'nin 2011 yılından bu yana farklı katılımcılarla gerçekleştirdiği Yapı Sektörü Buluşmaları'nın onuncusu 10 – 11 Eylül 2015 tarihlerinde TSMD Mimarlık Merkezi'nde yapıldı.

10. Yapı Sektörü Buluşması'na 11 kamu kurumu ve yatırımcı kuruluş, 15 mimarlık ofisi, 12 yapı sektörü firması katıldı. 10. Yapı Sektörü Buluşması'na katılan kamu kurumları ve yatırımcı kuruluşlar, mimarlık ofisleri ve yapı sektörü firmaları şu şekilde sıralandı:

Kamu Kurumları ve Yatırımcı Kuruluşlar

Adalet Bakanlığı, İller Bankası, Karayolları Genel Müdürlüğü, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Rönesans İnşaat, Sağlık Bakanlığı, Tepe İnşaat, Oyak Grubu, Türkerler İnşaat ve Yenigün İnşaat.

Yapı Sektörü Firmaları

AGC Chemicals Europe, AKG Gazbeton, Alsecco, Anba Haber, Bürotime, Dalsan Alçı, Forbo Flooring Systems, Kaleseramik, Nurus, Saint - Gobain Rigips, Şişecam Düzcamlar, Vanucci.

Mimarlık Ofisleri

A Tasarım Mimarlık, ACE Mimarlık, BT Mimarlık, Erkal Mimarlık, Irmak Proje, İpbüken Mimarlık, İtez Mimarlık, Kural Mimarlar, Meriç Dizayn, Motto Mimarlık, MS Başkent Mimarlık, Öncüoğlu+ACP Mimarlık, Ven Mimarlık, Yakup Hazan Mimarlık, Yazgan Tasarım Mimarlık.

Buluşmanın ilk gününde İMSAD Yönetim Kurulu üyesi Muhammed Maraşlı, TSMD'nin de dahil olduğu Ulusal Bina Yönetmeliği Platformu çalışmaları hakkında katılımcılara sunum yaparak bilgi verdi.

Bir sonraki Yapı Sektörü Buluşması Nisan 2016'da Ankara TSMD Mimarlık Merkezi'nde yapılacaktır. Detaylar ilerleyen günlerde sizlerle paylaşılacaktır.

44 Farklı Proje ile “44 Okul Projesi”

Türk Serbest Mimarlar Derneği tarafından düzenlenen Türkiye Projeleri panel serilerinin ilki Seranit Grup sponsorluğunda “Eğitim Yapıları” temasıyla 17 Eylül 2015 tarihinde TSMD Mimarlık Merkezi’nde yapıldı.

Panelde, Uygur Mimarlık’ın İstanbul’daki 44 Okul Projesi’nin tasarım ve uygulama süreçleri mimarları, mühendisi ve işverenin ağzından izleyicilere aktarıldı. Prof.Dr. Aydan Balamir’in moderatörlüğünde düzenlenen panelde, projenin mimarları Uygur Mimarlık’tan Semra Uygur ve Özcan Uygur, proje kontrollüğünü üstlenen Eptisa Mühendislik’ten Serdar Hakkaçır-maz ve İstanbul Valiliği Proje Koordinasyon Birimi (İPKB) Direktörü Kazım Gökhan Elgin konuşmacı olarak yer aldılar.

Türk Serbest Mimarlar Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Aytek İtez ve Seranit Grup Genel Müd. Yrd. Banu Uçak’ın açılış konuşmalarının ardından başlayan panelde, moderatör Prof.Dr. Aydan Balamir eğitim yapılarının tarihsel süreçteki değişiminden kısaca bahsetti.

“Okulları Güçlendiriyoruz”

Panelin ilk turunda, İPKB Direktörü Kazım Gökhan Elgin kurumun projelerini izleyicilere aktararak, 2007 yılından itibaren “Okulları Güçlendiriyoruz” sloganıyla başlatmış oldukları okul projeleri ile deprem sonrası hasar görmüş okulları yenilediklerini söyledi. Hasarlı yapıları güçlendirmek için gerekli maliyetlerin %40’ı geçenleri yıkıp yeniden yaptıklarını, diğerlerini ise mevcut haliyle koruyarak güçlendirdiklerini belirtti.

Projeleri yaparken iyi mimarlarla çalışmayı hedeflediklerini, mimarları seçerken mali kriterlerden öte teknik kriterleri önemsediklerini ifade etti. Uygur Mimarlıkla yapılan projelerden başarılı sonuç elde ettiklerini ve projelerin devamının geleceğini söyledi.

Kazım Gökhan Elgin’nin konuşmasının ardından söz alan Eptisa Mühendislik’ten Serdar Hakkaçır-maz, projenin başlangıç sürecinden ve nasıl bir birliktelik içerisinde projenin meydana geldiğinden bahsetti.

“Okulları, Bir Sosyal Sorumluluk Projesi Olarak Algıladık”

Projenin mimarlarından Semra Uygur, okul projelerini bir sosyal sorumluluk projesi olarak algıladıklarını, çocuklara fayda sağlamanın en önemli değer olduğunu düşündüklerini söyleyerek sözlerine başladı. Okulların tasarımı bahseden Uygur, sözleşmede tip proje istenmesine rağmen tip proje yapmadıklarını, 44 okul 44 farklı proje ile elde edildiğini söyledi. Uygur, “Her biri kendi çevresi içinde tasarlanarak farklı kimlikler kazandı, fakat hepsini birleştiren sözcükler var,” dedi.

Eğitim mekanlarını öğrenciler ve öğretmenler arasında etkileşim alanı olarak tarifleyen Uygur, alışlagelmiş okul yapılarından farklı oldukları için alışmanın zaman alabileceğini ifade etti. Projelerin işletme ve bakım maliyetlerinin minimum olmasına yönelik tasarlandığını söyledi.

“Farklı Kompozisyonlarla Farklı Projeler Ortaya Çıktı”

Özcan Uygur, “İdarenin projeyi yapmasındaki aslı amaç depreme dayanıklı okulların oluşmasıydı. Biz buna ek olarak tasarımın öneminden bahsettik ve bu şekilde uyguladık. Zamanın kısıtlı olmasından ötürü mimari dilde nasıl bir cümle oluşturabiliriz diye düşündük. Cephe, vb. malzemeler standarttı fakat farklı kompozisyonlarla farklı projeler ortaya çıktığını düşünüyoruz,” dedi.

“İlk Okul Bittikten Sonra Bir Kırılma Noktası Oldu”

Panelin ikinci turunda söz alan Serdar Hakkaçırılmaz, projenin inşaat ve kontrollük süreçlerinden bahsetti. İlk okul projesi tamamlandıktan sonra bir kırılma noktası olduğunu, o projeden sonra müteahhitlerin kalitesinin arttığını, malzemelerin daha çabuk elde edilir olduğunu söyledi.

Kazım Gökhan Elgin, yapılan işlerin sosyal açıdan kabul edilebilir olması gerektiğini ve bu nedenle sosyal bir çalışma yaptıklarını, okulların neden güçlenmesi ya da yıkılması gerektiğini okullara giderek anlattıklarını söyledi. Okullar belirlenirken de kriterler üzerinden hareket ettiklerinin altını çizdi. Proje sürecinde zorlukların yaşandığını söyleyen Elgin, Valiliğin brüt betona karşı çıktığını, okulları kullanıcıların renklendireceğini söyleyerek bu konuda ikna ettiklerini ifade etti. Brüt beton tasarım konusunda halktan da tepkiler aldıklarını, “Müteahhitten parası bitmiş, cepheleri boyayamamış, vah vah...” gibi yorumlar aldıklarını söyledi. Malzeme seçimi ve kullanımında dikkatli davrandıklarını belirterek, “Okulları farklı bölgelerden seçtik, iyi yer kötü yer diye bir ayırım yapmadık,” dedi.

Elgin konuşmasının ardından, Sultantepe İlköğretim Okulu için hazırlanmış olan videoyu izleyiciler ile paylaşarak, duygusal anların oluşmasına sebep oldu. Videoda, öğrencilerin okulun yeni haliyle ilgili yorumları, izlenimleri aktarılıyor.

“Sosyal Sürdürülebilirliği Ön Planda Tuttuk”

Panelin ardından soru-cevap kısmına geçildi ve izleyiciler arasından gelen ilk soru, “Okullarda okuyan çocuklar projeye ne kadar dahil oldu, onların söz hakkı olabildi mi?” oldu. Soruya cevap olarak Semra Uygur, “Okul idarecilerinin taleplerini alabildik. Açıkçası öğrencilere çok bir şey sorulamadı. Ama ihtiyaçları not alarak, tasarımlarda uyguladık,” dedi. Kazım Gökhan Elgin ise, “Öğrencilerin fikirlerini almak tabii ki çok önemli fakat vaktimiz çok kısıtlıydı, alamadık,” diyerek yanıtladı.

“Projelerin sürdürülebilirliği nasıl sağlandı?” sorusuna Semra Uygur şu şekilde cevap verdi: “Sosyal sürdürülebilirliği ön planda tuttuk. Herhangi bir tasarım sertifikasına başvurmadık. Açıkçası bu sertifikaları bir pazarlama aracı olarak görüyorum. Biz doğru bildiğimizi, yapı fiziki kurallarına göre okulları yaptık.”

İzleyicilerden gelen diğer bir soru da, “Okulları çocuklar için yapıyorsunuz. Brüt betonun pedagojik anlamda bir risk olduğunu düşündünüz mü?” oldu. Semra Uygur soruya yönelik “Böyle bir risk olduğunu düşünmüyoruz. Biz, brüt betonu seviyoruz,” dedi.

Mimarlık Öğrencileri “Basamaklar 2015” Sergisi’nde Buluştu

TSMD Mimarlık Öğrencileri Proje Sergisi “Basamaklar”ın ikincisine TSMD Mimarlık Merkezi yine ev sahipliği yaptı.

Türk Serbest Mimarlar Derneği tarafından ikincisi düzenlenen TSMD Mimarlık Öğrencileri Proje Sergisi “Basamaklar 2015” Metapan’ın desteği ile ve Serbest MİMAR Dergisi’nin iletişim sponsorluğunda 9 Ekim’de TSMD Mimarlık Merkezi’nde açıldı.

Serginin açılış konuşmasını yapan TSMD 2. Başkanı Önder Kaya, “Basamaklar” sergisinin bu sene 2.si düzenlenerek gelenekselleştiğini, önümüzdeki sene serginin uluslararası ölçekte yapılmasının planlandığını söyledi. Önder Kaya’nın konuşmasından sonra söz alan üniversitelerin mimarlık bölüm başkanları sergi hakkındaki görüşlerini paylaşarak, serginin üniversiteler arası iletişim platformu sağladığı için TSMD’ye teşekkürlerini sundular.

“Basamaklar 2015” Sergisi, Ankara’da mimarlık eğitimi veren üniversitelerin öğrencilerinin yaratıcı önerileri ve çalışmalarını sizlerle buluşturdu. Sergide, Atılım Üniversitesi, Başkent Üniversitesi, Bilkent Üniversitesi, Çankaya Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, TED Üniversitesi, TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi olmak üzere 8 üniversitenin mimarlık bölümü öğrencilerinin projeleri yer aldı.

Sergi, 9 – 28 Ekim 2015 tarihlerinde TSMD Mimarlık Merkezi’nde izleyicileri ile buluştu.

TSMD Üyelerinin Sergileri Devam Ediyor

Koleksiyon / TSMD Mimarları Ağırlıyor Sergileri yeni dönemde de devam ediyor. Dönemin ilk sergisine SMAG Mimarlık / Hasan Okan Çetin ev sahipliği yaptı. 21 Ekim’de Koleksiyon Merkez’de açılan sergi 24 – 30 Aralık 2015 tarihlerinde TSMD Mimarlık Merkezi’nde sergilenecek.

Üniversitelerde açılan sergiler ise şu şekilde:

22 Ekim’de Hazan Mimarlık / Yakup Hazan sergisi Çankaya Üniversitesi’nde, 23 Kasım’da Boyut Mimarlık / Bozkurt Gürsoytrak sergisi Gazi Üniversitesi’nde açıldı.

VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi Sunar: Dikkat! Kaygan Zemin Sergi, İstanbul'dan sonra şimdi de Ankara izleyicisiyle buluştu

VitrA ve Türk Serbest Mimarlar Derneği'nin (TSMD) iş birliğiyle gerçekleştirilen "VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi"nin 4. Sergisi **VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi Sunar: Dikkat! Kaygan Zemin**, İstanbul'un ardından Ankara'daki izleyicilerle buluştu. Küratörlüğünü Yelta Köm'ün yaptığı sergi; mimarlık kültürünün ne olduğunu, nasıl yaratıldığını, kabul gören söylem ve davranışların dışında bu kültüre dair neler olduğunu sorguluyor. Mimarlıkta kültürün nasıl yaratıldığını ve yeni var olma biçimlerini ortaya koyan sergi, TSMD Mimarlık Merkezi'nde görülebiliyor.

12 Kasım'daki serginin açılışına özel olarak; 1994 yılında, TRT İstanbul TV tarafından hazırlanan, Behruz Çinici, Cengiz Bektaş, Doğan Tekeli ve Sami Sisa, Doruk Pamir, Mehmet Konuralp, Turgut Cansever ve mimarlık tarihçilerinin konuk olduğu "**Mimarca Belgeseli**"nin 1 saatlik derlemesi gösterildi. Belgeselin tamamı, sergi süresince TSMD Mimarlık Merkezi'nde izlenebilecek.

Kültür olgusunu mimarlık üzerinden inceleyerek geleceğe dair bir sorgulama ortamı sunan **Dikkat! Kaygan Zemin** sergisi, "Bugünün kültür dünyasında mimarlar nasıl pozisyon alır?", "Mimarlar kültür üretiminin nasıl bir parçası olur?", "Mimarlığa ve mimarlara dair olan bu kapalı hal nasıl aşılar, nasıl çözülebilir?" sorularına yanıt arıyor. Bir kültür peyzajı gibi tasarlanan sergi, tek konuya sabitlenmeyen, herkesin rahatça vakit geçirebileceği bir deneyim alanı yaratarak, ziyaretçileri mimarlık kültüründe yolculuğa çıkarıyor.

Sergi 23 Aralık'a kadar TSMD Mimarlık Merkezi'nde izleyicileri ile buluşuyor.

Trabzon'daki Spor Yapıları Farklı Bakış Açısıyla Ele Alındı

Türk Serbest Mimarlar Derneği tarafından düzenlenen Türkiye Projeleri panel serilerinin ikincisi Seranit Grup markalarından **Vanucci Mutfak&Banyo** sponsorluğunda, "Spor Yapıları" temasıyla 19 Kasım 2015 tarihinde Trabzon'da yapıldı.

Panel kapsamında TSMD üyesi Adnan Aksu'nun Trabzon'da tasarlamış olduğu spor yapıları projeleri ele alındı. İstanbul Kültür Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden Prof. Dr. Ayhan Usta'nın moderatörlüğünü üstlendiği panelde, Azaksu Mimarlık'tan Adnan Aksu, Toplu Konut İdaresi Projeler Daire Başkanı Mustafa Levent Sungur, Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden Prof. Dr. Ali Asasoğlu ve EPP Emlak Planlama İnşaat Proje Yönetimi ve Ticaret A.Ş. Etüd Proje Müdürü Bora Soykut konuşmacı olarak yer aldılar.

Trabzon'daki Spor Yapıları Katılımcılarla Gezildi

Panel öncesi Adnan Aksu'nun Hayri Gür Kapalı Spor Salonu, Mehmet Akif Ersoy Yüzme Havuzu ve Akyazı Stadyumu projesinin şantiyesi gezildi. Yapılar yerinde görülerek, projelere yönelik detaylar katılımcılar ile paylaşıldı. Akyazı Stadyumu gezisi, TOKİ Projeler Daire Başkanı M. Levent Sungur'un katılımıyla yapıldı. Sungur ve Aksu, stadyumun tasarım kriterlerini katılımcılar ile paylaştılar.

Karadeniz Teknik Üniversitesi Osman Turan Kültür ve Kongre Merkezi'ndeki panelin açılış konuşmalarını, TSMD Yönetim Kurulu Başkanı **Aytek İtez** ve Seranit Grup Proje ve İş Geliştirmeden Sorumlu Genel Müdür Yardımcısı **Banu Uçak** yaptı. İtez, TSMD'nin kuruluş amaçlarından ve üstlendiği rollerden bahsederek, panelin gerçekleşmesinde emeği geçenlere teşekkürlerini sundu. Uçak, Türkiye Projeleri panel serileri ile kamu yararına yapılan nitelikli yapıların kentlerde artmasına katkı sağlanacağını belirtti.

Panelin moderatörlüğünü yapan Prof.Dr. Ayhan Usta, mimarlık kültürünün geliştirilmesinde emeği geçen ve nitelikli yapıların elde edilmesi için tüm paydaşların bir arada olduğu bir platformda projelerin değerlendirilmesine olanak sağlayan TSMD'ye ve Seranit Grup'a teşekkürlerini sundu. Usta, spor yapılarının tarihsel süreçteki öneminden bahsederek, sözü ilk olarak Adnan Aksu'ya bıraktı.

Adnan Aksu, Trabzon'da yaptıkları spor yapılarından bahsederek, projeleri tasarlarken gerçekleşmesini hedefledikleri kriterlerden bahsetti. Spor yapılarının kullanıcılar tarafından işlevlendirilerek ve deneyimlenerek algılanmasının önemli olduğunu belirtti. Trabzon'un çok karmaşık bir mimari kimliğe sahip olduğunu ve bundan ötürü kent dokusunun okunamadığını; yapmış oldukları projeler ile sahil şeridinde imge yapılar yaratarak bir nevi ayna görevi görmesini ve çevresindeki karmaşayı yansıtmalarını hedeflediklerini söyledi. Projelerin bütününde tek bir malzeme olarak "teneke"yi kullandıklarını ifade eden Aksu, spor yapılarının insan diyaloguna izin veren, kamusal alanlar yaratarak kentle ilişkisini sağlayan yapılar olması gerektiğinin altını çizdi. Aksu sunumunu tamamlarken, "Kentin geleneksel yaşantısının sürdürülebilir olması için değişim gereklidir ve bunun için çaba göstermemiz gereklidir," diyerek sözlerini tamamladı.

Prof. Dr. Ali Asasoğlu, spor yapılarını genel anlamda değerlendirerek, tarihsel süreçteki yer se-

çimlerinden ve tasarım kriterlerinin kentle ve çevre-doğa ile ilişkilerinin öneminden bahsetti. Spor yapılarının simgesel yapılar olduğunu söyleyen Asasoğlu, kıyı dolgu alanlarına çok büyük hacimli yapılarının yapılmaması gerektiğini, eğer ihtiyaçtan ötürü konuşlandıysa da, sürekli denetiminin yapılması gerektiğinin altını çizdi.

TOKİ Projeler Daire Başkanı M.Levent Sungur, spor yapıları inşa edilirken proje elde etme sürecinde nelere dikkat edildiğine değindi. Kamu İhale Kanunu'ndan, danışmanlık hizmetleri için yapılan ihale süreçlerinin nasıl işlediğinden ve spor yapıları inşasında kullanılan mevzuatlardan bahsetti. Kurum olarak deneyimleri sonucu karşılaştıkları sorunlara yönelik mevzuatta olması gerekenleri şu şekilde sıraladı: Ulusal Federasyon kriterleri, Uluslararası federasyon ve şampiyona kriter ve önerileri, teknik mevzuat geliştirmeleri (rüzgar tüneli testleri, kaçış senaryosu uygulamaları, planlama ilkeleri, otopark ve yapı malzemeleri standardizasyonu), işletmeye yönelik tasarım ilkeleri (kulüpler, organizasyon, e-bilet, yayıncılık), aydınlatma ve enerji, güç kullanım standartları, yeşil ve enerji dostu yapılar kriterleri.

Panelin son konuşmacısı Bora Soykut, Akyazı Stadyumu projesinin detaylarını izleyiciler ile paylaştı. Avrupa'dan dolgu alanlarına yapılmış stadyum örnekleri veren Soykut, Akyazı Stadyumu'nun yer seçimine ve ekolojik çözümlemelerine yönelik detaylar verdi.

Akyazı Stadyumu Panelin En Çok Konuşulan Projesi Oldu

Sunumların ardından soru-cevap kısmında izleyicilerden Akyazı Stadyumu'nun yer seçimine yönelik bazı eleştiriler geldi. Dolgu alanına yapılmasından ve proje sürecinde yerel halkın fikirlerine başvurulmamasından şikâyetçi olduklarını içeren eleştiriler üzerine Levent Sungur, "Projeye başlamadan önce artıları ve eksileri tarttık. Artıların fazla olduğuna inandığımız bir projeyi yaptık. Muhakkak eksilerimiz olmuştur fakat Akyazı Stadyumu'nun yerinin iyi olduğunu düşünüyorum. Akçabat ile kent merkezi arasında oluşan bir kopukluğu ortadan kaldırarak, şehir ile bağlantı kuruyor. Ayrıca dolgu alanına böyle bir proje yapılmadan önce birçok araştırma yapıldı, raporlar yazıldı. Mimarlar Odası bir dava açtı fakat bilirkişilerin görüşleri doğrultusunda stadyumun kente kazandıracağı artılar çok daha fazla olacağından ötürü projeye devam edildi," dedi. İzleyicilerden gelen "TOKİ'nin konut dışında bir spor yapısı yapma yetkisi var mı?" sorusuna Sungur, "TOKİ'nin kuruluş mevzuatı gereğince böyle bir yetkisi var. Bakanlıklar tarafından görev verildiği ve Başbakanlık tarafından onaylandığı sürece yapabilir," dedi. Bir öğrenciden gelen "Dolgu alanına yapılan projeyi doğru buluyor musunuz?, Yanlış yapılanların sorumluları kimler?, Kimlerle muhattap olmamız lazım?" sorularına Adnan Aksu, "Neye göre yanlış? Nedenini belirtmeden bu proje yanlıştır demek doğru değildir. Lütfen sorgulayalım, 'bize böyle öğretiler, doğrusu budur' demeyelim," diyerek tepkisini dile getirdi. Tüm bu eleştirilere yönelik Bora Soykut da, Trabzon şehri harcanmış, paramparça edilmiş. Şehrin merkezine bakarsak, stadyum projesi kente değer katıyor. Neden bu kadar tepki görüyor anlamıyorum," dedi. Panel sonrası söz alan Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof.Dr. Yalçın Yaşar, Trabzon'da hayata geçen projelerin detaylarını öğrenme fırsatı verildiği için TSMD'ye teşekkürlerini sundu.

Türkiye Projeleri panel serileri 2016 yılında da farklı tür yapılar ele alınarak devam edecek.

TSMD, 7. Uluslararası İnşaat Kalite Zirvesi'ndeydi

Türkiye İMSAD tarafından düzenlenen 7. Uluslararası İnşaat Kalite Zirvesi, 26 Kasım 2015 tarihinde İstanbul Tarabya Otel'de yapıldı. Zirvenin açılış konuşmalarını Türkiye İMSAD Yönetim Kurulu Başkanı F. Fethi Hinginar, TürkMMMB Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Süreyya Ural, İstanbul Maden ve Metaller İhracatçı Birlikleri (İMMİB) Yönetim Kurulu Başkanı Rıdvan Mertöz, İTO Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Gökhan Murat Kalsın, TİM Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Büyükekşi ile TSMD Yönetim Kurulu Başkanı Aytek İtez yaptı.

Aytek İtez, konuşmasında yapı sektörünün mevcut durumunu değerlendirecek, zirvenin temasına yönelik görüşlerini şu şekilde açıkladı: “Günümüz teknoloji çağının getirileri ile birlikte farklı tasarım, üretim ve inşaat yöntemlerine olanak sağlamaktadır. Değişen dünya artık teknolojiyi değil, nanoteknolojiyi konuşmaktadır. Yani artık makro ölçekte üretimin bile yapılabildiği bir dünyada, istediğimiz nitelikte ve nicelikte tasarımlar yapabiliyoruz. Bu da demektir ki, yaratıcılığın sınır tanımayan ekseninde inşa edeceğimiz her şeyin en ufak ayrıntısına kadar müdahale edebiliyoruz. Yaratmak istediğimiz fiziksel çevrenin nasıl bir şekil alacağını, ürettiğimiz yapıların çevreye ve doğaya ne denli duyarlı olacağını daha fikir aşamasında belirleyebiliyoruz. İsteddiğimiz malzemeyi istediğimiz şekilde, boyutta, renkte ve doku da üretip, tasarımı etkileyen bir araç haline getirebiliyoruz. Yapı malzemesi firmaları ile ilişkimiz daha tasarım aşamasından başlayarak yapıların ömrü boyunca süren bir işbirliğine dönüşmektedir.

Biz mimarlar olarak, değişen dünyanın gerektirdiklerini benimseyerek ve avantajlarından faydalanarak tasarımlarımızı uygulayacağız. İnovasyon, bilişim ve iletişim çağının hakim olduğu günümüzde, yapı malzemelerinin çevreye duyarlı, sürdürülebilir ve farkındalık katan olgusunu ön planda tutan tasarımlarımızı hayata geçireceğiz. Üniversite ve sanayi kuruluşlarının Ar-Ge odaklı iş birlikleri ile bilgi alışverişi yaparak yeniliklerin öncüleri olacağız. Bu şekilde tasarımı en üst düzeylere çıkararak, nitelikli yapılar üretmeye devam edeceğiz.”

Zirvenin 3. oturumu olan “Değişen Beklentiler: Malzeme Sektöründen Beklentiler” oturumunda ise, TSMD Yönetim Kurulu ve aynı zamanda Öncüoğlu Mimarlık Yönetim Kurulu Üyesi Önder Kaya, GYODER Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Haluk Sur ve Ural Mühendislik İstanbul Grup Direktörü Süha Öneş konuşmacı olarak yer aldılar.

TSMD Üyeleri Kentsel Estetik Çalıştayı'na Katıldı

Türkiye İMSAD ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü işbirliğiyle, Kentsel mimarinin özgünleştirilmesi ve kentlerin yerel kimliklerinin öne çıkarılması amacıyla düzenlenen Kentsel Estetik Çalıştayı gerçekleştirildi.

Çalıştay'ın açılış konuşmalarında TSMD Yönetim Kurulu Başkanı Aytek İtez ve Yönetim Kurulu Üyesi Önder Kaya konuşma yaptılar.

TSMD Yönetim Kurulu Başkanı Aytek İtez, “Kentlerin bir kimlik kazanması ve gelecek nesillere sürdürülebilir bir şekilde aktarılması amaçlı kent dokusuna özgü, mimari ve şehircilik açısından değer taşıyan yapıların korunması önem arz ediyor. Bu şekilde tarihi ve kültürel değerler kentlerin kendine özgü kimliklerini kazanmasında önemli bir katkı sağlayacak. Tüm bu değerler korunurken yeni yapılacak yapıların kentsel estetik bütünlüğünü bozmayacak, fakat taklit gibi gözükmemesini de engelleyecek yaklaşımlar doğrultusunda ele alınması gerekir” dedi.

Çalıştay'da TSMD üyesi mimarlar farklı oturumlara katılarak görüşlerini aktardılar.

Genç Mimarlar 27 Ekim'de Ecole Spéciale d'Architecture'de Düzenlenen Paris Konferansı'nda Bir Araya Geldi

İlki 5 Mayıs'ta İstanbul Serbest Mimarlar Derneği (İstanbulSMD) tarafından Yapı Endüstri Merkezi'nde düzenlenen Genç Mimarlar Konferansı, bu kez 27 Ekim'de, 150. kuruluş yıl dönümünü kutlayan Ecole Spéciale d'Architecture'de Era Mimarlık tarafından düzenlendi.

Konferans Era Mimarlık'ın kurucusu ve İstanbulSMD Başkanı Prof. Ertun Hızıroğlu'nun açılış konuşmasıyla başladı ve farklı ülkelerde 6 genç mimar deneyimlerini ve son dönemde hazırladıkları projelerini anlattı. Konferans'ta Almanya'dan Frank Eittorf, İtalya'dan Tomas Ghisellini, Fransa'dan Nicolas Letschert, İngiltere'den Anna Liu ile Türkiye'den Alişan Çırakoğlu ve Ali Hızıroğlu konuşmacı olarak söz alırken, moderatörlüğü Miska Patrice Anquetil üstlendi. Öğrenci ve hocaların sorularıyla yaklaşık 3.5 saat süren konferans sonrasında düzenlenen kokteyle Paris Kültür Ataşesi Serra Aytun Roncaglia ve 2. Katip Mustafa Arabul da katıldılar.

25'te 25 İkili İş Görüşmeleri Yapıldı

İstanbul SMD'nin 21 Ekim 2015 Çarşamba günü YEM'de düzenlediği 25'te 25 İkili İş Görüşmeleri'nin, gerek katılımcı yapı firmalarının gerekse üyelerimizin memnuniyeti ile tamamlanmış olması yönetim kuruluna bundan sonraki etkinlikler için daha da fazla güç ve inanç vermiştir.

Etkinliğin sonunda İstanbul SMD üyelerine yapılan mini anket sonucunda gün içinde en faydalı bilgi veren firmanın ERSa Mobilya olduğu tespit edilmiş; başta ERSa Mobilya olmak üzere etkinliğe katılan tüm yapı firmaları ile İstanbul SMD üyelerine katkılarından dolayı teşekkür plaketi verilmiştir.

İzmir SMD Çiğli Belediye Başkanı'nı Ziyaret Etti

İzmir Serbest Mimarlar Derneği, Çiğli Belediye Başkanı Hasan Arslan'ı makamında ziyaret etti.

Ziyarete, Yönetim Kurulu Başkanı Sevgi Molva, Yönetim Kurulu üyelerinden Tamer Aksüt, Emre Kaynak ve Hüsamettin Özkaymakçı katıldı.

Oldukça sıcak bir ortamda geçen sohbette, Yönetim Kurulumuz Başkan Arslan'a kentimizi daha güzel bir hale getirmek için belediyelerle ilişkilerin daha iyi bir noktaya gelmesini ve tecrübelerinin kente fayda sağlamasını istediklerinden bahsetti.

Çiğli ve kentin geneliyle ilgili mimari uygulamaların ve yasal düzenlemelerle ilgili konularında konuşulduğu ziyarette, Çiğli'de uygulanacak kentsel dönüşüm projelerinin önemine değinildi.

01

- 01/ ONS İncek Showroom&Satış Ofisi
- 02/ Çukurova Bölgesel Havalimanı
- 03/ Resim Heykel Müzesi
- 04/ Mersin Büyükşehir Belediyesi

02

03

04

Türk Mimarlar WAF 2015'ten Ödülle Döndü

Dünya'nın en önemli mimarlık etkinliklerinden biri olan World Architecture Festival (WAF) 2015'te Türk mimarlar ödül aldı.

4 - 6 Kasım 2015 tarihleri arasında Singapur, Marina Bay Sands'de sekizincisi düzenlenen Festival'de **Emre Arolat Architects – EAA** 3 ödülle dönerken, **Yazgan Tasarım Mimarlık** da bir ödül kazandı.

Emre Arolat Architects-EAA, Antrepo-5 MSGSÜ Resim Heykel Müzesi, Çukurova Bölgesel Havalimanı ve Mersin Büyükşehir Belediyesi (Highly Commended) projeleriyle festivalin ilk gününde 3 ödül kazandı. Yazgan Tasarım Mimarlık ise, ONS İncek Showroom & Satış Ofisi projesiyle "AkzoNobel Yenilikçi Renk Kullanımı Ödülü" nün sahibi oldu.

WAF 2015'in finalinde Türkiye'den 24 adet proje yarıştı.

Mimarlar Odası'ndan Yeni Yayın:

Zeki Sayar ve Arkitekt: Tasarlamak, Örgütlemek, Belgelemek

Ali Cengizkan, Derin İnan, N. Müge Cengizkan (editör), 2015, Mimarlar Odası Anma Programı Dizisi, Mimarlar Odası Yayınları, Ankara, Türkçe, 332 sayfa. ISBN 978-605-01-0777-7. 23,5x31,5 cm.

Zeki Sayar (1905-2001), mimarlık ortamında Akademi'nin efsanevi 1928 mezunları sınıfı ve dolayısıyla erken Cumhuriyet dönemi mimarları arasında, Sedat Hakkı Eldem'den sonra en tanınan ve mimarlık ortamında oldukça uzun bir süre etkin kalmayı başaramış nadir mimarlardan biridir. Bu tanınırlık elbette onun *Mimar/Arkitekt* gibi Türkiye mimarlık tarihinde çok önemli yer tutan ve Cumhuriyet dönemi mimarlık yayıncılığımızın en özgün belgeliğini oluşturan mimarlık dergisi ile olan yakın ilişkisinden bağımsız düşünülemez.

Mimarlar Odası Anma Programı 2010-2012 dönemi, bu nedenlerle, sadece mimari bir profile odaklanmaktan öte, Sayar'ın başyapıtı sayılabileceğimiz *Arkitekt* dergisini de kapsamıştır: **Zeki Sayar ve Arkitekt** kitabı, erken Cumhuriyet döneminden başlayarak 50 yıla yayılan oldukça uzun bir dönemin üretim alanını anlamlandırmak ve konumlandırmak adına sunmaya çalıştığı dökümü, Sayar'ın mimarlık üretimi, yayıncı- düşünür-eleştirmen kimliği ile mimarlık ortamındaki etkin rolüne paralel olarak *Arkitekt*'in yayın serüveninin ve derginin etki alanının izlerini sürerek ortaya koymaktadır.

Kitabın alt başlıkları "**Tasarlamak, Örgütlemek, Belgelemek**", Sayar'ın uzun bir döneme yayılan çok yönlü mimarlık üretiminin bugüne kadar yayımlanmış ya da günyüzüne çıkmamış bilgi ve belgelerini bir bütün olarak ortaya koymaktadır. Eş zamanlı olarak bu üretim alanının derginin yayın sürecindeki dönüşümlerle olan etkileşim ve kesişmelerini de keşfetmeye zemin hazırlamaktadır. Kitap, içeriğinin büyük bir kısmını oluşturan, program kapsamında gerçekleştirilen sergi ve sempozyumun ortaya çıkardığı zengin açılım ve farklı okumalardan beslenmektedir. Serginin temel akışını oluşturan biyografik dizin, Sayar'a ait kişisel bilgilerin, yapılarının, çoğu *Arkitekt*'te yer alan yazı ve çalışmalarının güncel derlemesi ışığında sunduğu mimar portresini, dönemin mimarlık ortamı ve bu ortamın şekillenmesinde yadsınamayacak önemi olan derginin yayın döngüsüne paralel ve hatta zaman zaman derginin arka planına da uzanarak görselleştirmiştir. Benzer biçimde kurgulanan ve Sayar'ın farklı etkinlik alanlarına yeni açılımlar sağlayan sempozyum sunuşları, Sayar'ın mimar, yayıncı ve örgütçü kimliğine dair yeni bilgilerin paylaşılmasının yanı sıra bu üretim ile *Arkitekt* dergisi birlikteliğinin farklı etkileşim ağlarının incelenmesine aracı olmuştur.

Kitapta, *Arkitekt* dergisine dair bir başka detaylı okuma da hem sergide hem de bu kitapta yer alan bilgi (info) grafikleri dizisi. Derginin 50 yıla yayılan yayın hayatını 5 farklı dönemde inceleyen bu grafikler, okuyucuya *Arkitekt*'in belgediği yerel ve uluslararası yapı-proje dökümünün çeşitliliğine ve değişkenliğine dair genel bir tablo sunmaktadır. Araştırma kapsamında detaylandırılan bu bilgilerin ışığında her dönemin öne çıkan mimarları, mesleki ortaklıklar, yarışmalar, yapı tipolojileri ve kentlere göre dağılım grafik bir anlatımla yıllar içinde değişen *Arkitekt* kapaklarının görsel bir akışını sunan sayfalarla birarada sunulmuştur.

Zeki Sayar Anma Programı'nın İlk Kitabı:

Arkitekt'in öncül rolünden ilham alarak şekillenen ve Anma Programı sempozyumunun kapanış panelini oluşturan "Bir Dergi Yapmak" bölümü, mimarlık yayıncılığımızı yeniden değerlendirmemize olanak veren güncel tartışmaların ve fikir alışverişlerinin paylaşılmasına ayrılmıştı. Bu bölümde yer alan sunuşlar, Zeki Sayar Anma Programı Dizisi'nin ilk yayını olarak "*Zeki Sayar'a Armağan: TÜRKİYE MİMARLIĞI VE ELEŞTİRİSİ*" adı altında Eylül 2012 tarihinde yayımlandı.

Arkitekt Veritabanı:

Program, *Arkitekt*'in 50 yıllık koleksiyonunun erişilebilirliğinin artırılması, izlerçevesinin genişletilmesi ve gelecek kuşaklara aktarımının sağlamaştırılması olgularını da temel hedefleri arasında belirlemişti. Bu amaç çerçevesinde hazırlanan *Arkitekt* Veritabanı, www.mo.org.tr/arkitekt adresinde kullanıma sunuldu.

MİMAR'IN EVİ

Mimarın Kişiliği (Evi)

İlhan Kesmez

Mimarların konutla ilişkileri bir özeldir. Bu 19. yy. sonrası mimarlığın bize bıraktığı bir miras. Bunun sanırım iki temel sebebi var.

İlk sebep sanayi devrimi sonrası kentleşme ve kentte veya kırdaki Konut'a olan yaklaşımın çok önemli bir düşünce ağırlığı haline gelmesi. Bu durumu çözümlenmesi gereken bir sorun olarak algılamaktan öte, yaşama, dünyaya karşı duruşun bir simgesi, bir manifestosu olarak algılayan kimi mimarlar ve yapıları bunda en büyük etmen herhalde. Akla birçok birbirinden önemli ve algımızı, duruşumuzu etkilemiş yapılar geliyor. Kırmızı ev, Loos'un konutları, Perret'in apartmanı, Wright'ın konutları, Corbusier'nin 20'lerdeki konutları. Her biri başka bir görme biçiminin, yapma biçiminin, yaklaşımının manifestosu yapılar. Bu örnekler Türkiye'den de verilebilir: Taut'un boğazdaki evi, Vedat Tek'in Valikonağı'ndaki evi, Sedat Hakkı'nın konutları. Konut konusunu mimarlığın anonim olarak gördüğü, tarihe geçmeyen yapılar konumundan, mimarlığın en öncelikli hatta öncül konusu haline getiren yapılar. Tabii bu mirasın üzerimizde bir etkisi var.

İkinci sebep ise diğer yapı konularına kıyasla daha erişilebilir daha üretilebilir bir konu olması mutlaka. Konut ekonomik olarak tarihe adını yazdıran yapılarla boy ölçüşmeyecek kadar ucuz bir yapı türü olabilir istendiğinde (Tersi de olabilir ama ona saray denir). Bu da bir binanın eser niteliğini kazanmak için çok büyük yatırımlar gerektirmemesini sağlar. Bunun sonucunda hemen her mimarın erişebildiği bir konu olarak karşımıza çıkar konut.

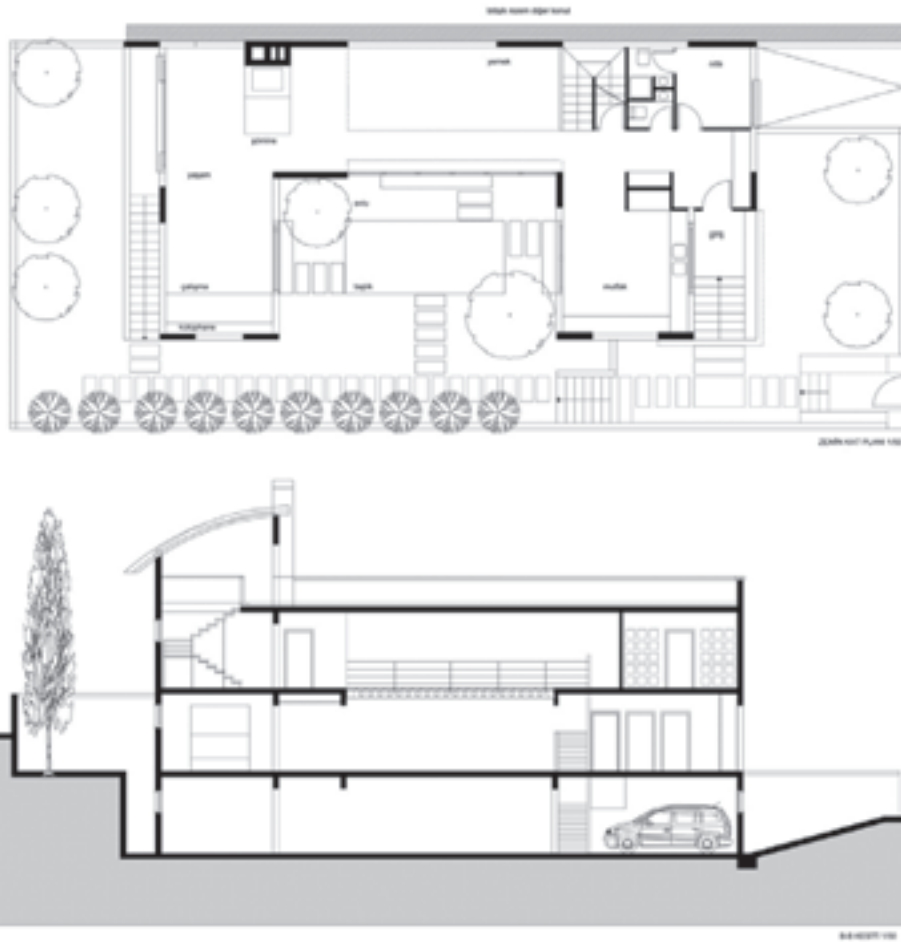
Bu sebeplerden konut dünyada mimarların ilişkisinin farklı olduğu bir konudur denilebilir. Türkiye'de ise bundan biraz daha fazlasıdır konut. Çünkü doğru ya da yanlış Türk mimarında bir engellenmişlik, bir sınırlandırılmışlık hissi vardır. Sorulunca Türk mimarı imar yasasından Türk halkının açgözlülüğüne, müteahhitlerin davranışlarından, uygulamacıların yetersizliklerine kadar her şeyden şikâyet ederler. Ama en çok patronaj problemi gündeme gelir. Türk mimarları (ya da Türkiye'de mimarlık yapanlar) haklı ya da haksız olarak her toplantıda, kolokyumda patronaj konusunu bir sebep olarak en azından ima ederler.

Bu durumda mimarın kendine yaptığı konut 2 yönlü bir turnusol kağıdı görevi görmeye başlar. Mimar o yapı ile diğerlerinde "yapamadıklarını (yaptıramadıklarını)" deneme hevesine ve heyecanına kapılır. Diğer mimarlar ise meslektaşlarının değerlendirmesini o yapılar üzerinden yaparlar. Çünkü patronaj sorunu olmadan yapılmış ve çok önemli bir konuda manifesto niteliğinde bir yapıdır artık ve bu anlamda gerçek bir göstergedir.

Mimarların bu heyecanı tasarlarken duyumsadıklarını düşünüyorum, en azından "özgürlük" olarak tarif edilen bir durumun tadını çıkardıklarını. Aynı zamanda bunun üzerlerinde bir gerilim yarattığının da kimi örneklerde farkındayım.

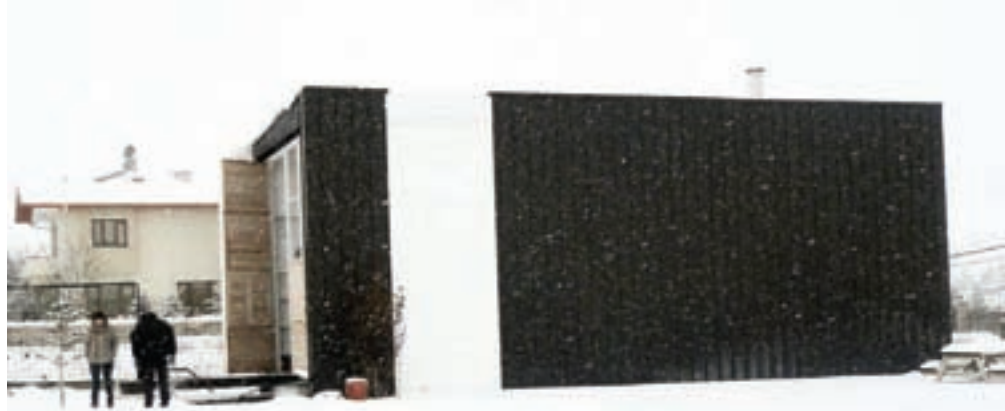
Bu karışımın sonucunun Türk mimarlığını ölçmek, değerlendirmek, sınıflamak ve tartışmak için iyi bir malzeme olduğu düşünülebilir. Belki de öyledir de. Mimarlarımızı illa sınıflayarak anlayacaksak, kendilerine yaptıkları konutlardan gidebiliriz gibi duruyor. Bu konutlar, üzerinden "okumalar" yapmak mantıklı gibi görünebilir. Peki, ama neyi "okumalıyız"? Ben kendi adıma mimarların kendilerine yaptıkları konutlardan onların etkilendikleri akımlar, mimarlar ya da söylemlerin okunmasının yeterli olduğunu düşünmüyorum. Hele de bir mimar olarak tanıdığım bir kişi ise, o yapıdan çok daha fazlasını, önemlisini çıkartabiliyorum diye düşünüyorum.

Aklıma hep sevgili Orhan Genç'in Ayaş'ta kendisi ve iki ortağına yaptığı konut geliyor. O yılların gençliği ile o yapıyı hep bir etiket ile algılamaya çalışmıştım. "Modern", "Post modern", "geç modern" kavramları arasında gidip gelen bir algı ile yaklaştım hep yapıya. Çok sonra tüm bu bilgi ve üst okumalardan soyunup yapının mimarın kişiliğini, bir mimar olarak kim ve ne olduğunu değil bir insan olarak kim ve ne olduğunu açık ettiğini fark ettim. O gözle bakmaya başlayınca Orhan Genç'in sevdiğim yönlerini binada okumaya başladım. Okudukça fark ettim ki bu nitelikler bu bina formuna emdirilmiş kişilik hatta benlik, diğer yapılarda o kadar da kolay okunamıyor. Bu anlamda kendine yaptığı konutta mimarın kendini daha çok "ele verdiğini" dışarıda göstermeye çalıştığının belki dışında bir kişiliği açık ettiğini düşünüyorum. Bu derlemede hele tanıdığınız, dostunuz mimarlar varsa bir de bu gözle bakın yapıları, umarım dediklerimi yakalarsınız.

Güzer Evi | Ankara | Celal Abdi Güzer

Konutun tasarımında bütün aile bireylerinin kendi çevresini oluşturabil- diği, aynı zamanda birlikte aidiyet ilişkisine girebilecekleri bir ev kavramı öne çıktı. Bahçe içinde yer alacak müstakil bir konuttan beklenildiği gibi yaşam ve bahçe birlikteliği önemli bir başlangıç noktası oldu. Bu ilişkiyi kurmak ve güçlü kılmak, bahçeyi evin içine taşımak fikri ile yorumlanan avlu, bitişik nizam taraftan kaçmak, oldukça sıkışık doku içinde içe döne- rek kendi dış mekanını oluşturmaya yönelik olarak planın temel dayanağı oldu. Aynı zamanda aile bireylerinin mekanlarını belli bir mahremiyet düzenine ve bireysellik ilişkisine göre yerleştirmek için de bir fırsat oluş- turdu. Avluyu saran iki koldan biri çocuklara diğeri büyüklere ayrıldı. İki- sini birleştiren bölümde ise iki kat yüksekliğinde ortak yaşam mekanı yer aldı. Çocukların bölümü ile büyüklerin bölümü çelik bir köprü ile birbi- rine bağlandı / birbirinden ayrıldı. Avlu gibi bu köprüünün de çocukların evi benimsemesine yönelik özgün ve çekici bir öğe olacağı varsayıldı. Ko- nutun genelinde, paylaşılan mimari tercihler olarak olabildiğince yalın bir yapı tasarlandı. Farklı malzeme birlikteliklerinden kaçınılarak yapının tamamıyla tuğla olarak bitirilmesi hem bu yalınlığı hem de bahçe ve avlu ile bütünleşecek bir doku ve renk elde edilmesini sağladı.

Aksu Evi | Ankara - İncek | Adnan Aksu

“kara kutu” ya da “ev’in halleri”

“mimarlık tek bir odayla başlar”

Louis Khan

Aslında mimar kendisi için birşey tasarlayamaz; o sadece başkaları için üretir. Bunu yaparken kendi kişisel dünyasını da kurar. Dolayısıyla buradaki uğraşımız, kendimiz için tasarladığımız bir yapı üzerinden özeldir “ev’in halleri” genelde ise “mimari düşüncelerimiz” hakkında sorgulamalarımızı içeriyor. Yapmaya çalıştığımız; muğlak -aslında kasıtlı olarak muğlaklaştırılmış- bir alanda var olanı anlama ve yeniden kurma kişisel denemesi.

Bu küçük yapıya daha inşa edilirken oğlumuzun taktığı isim olan “Kara Kutu”, projeyi yalnızca biçimsel olarak tarifleyen bir sözcük grubu değil. Aynı zamanda projenin alt metnine dair ipuçları içeren betimleme aracı; kendi içine dönük ve kendi referansları olan bir bütün, bir metafor. “Kara” yapının renginden, “Kutu” ise biçiminden geliyor; oysa bu iki kelime bizim yapıya yüklediğimiz içerikle başka örtük anlamlar taşıyor. Bizim için karanlık bir alan ve mekanı oluşturan en yalın üç boyutlu geometrik biçim, yani kutu; işte çıkış noktası buydu.

Geçirdiğimiz bunca yıllık tasarım sürecinden sonra, herşeyin sıfırlandığı, özellikle de konuta dair alışlagelmış pratiklerden arınmış tasarlama eğilimini yeniden değerlendirmeye çalıştık. Bir girişime, tasarımcıları olarak içinde yaşayacağımız bir yapı ile başlamak oldukça deneysel bir serüven. El yordamı ile elde ettiğimiz mimari çıkarımlarımızı sıfırladığımız ve tercihlerimizin bilinçli seçimlerle bize yeni olanaklar sunmasının başlangıcı olarak bu yapıyı görebiliriz. Aslında mimari tasarımda başlangıç düşüncesi ve süreci olarak gördüğümüz kişisel “sıfır noktası” üzerine bir okuma yapmak bugünden pek sağlıklı olmayabilir. Ama gelecekteki mimari ürünlerimizin ipuçları da burada aranmalıdır.

Konuyu “Ev’in Halleri” bağlamında düşündüğümüzde; kavram üzerinde uzlaşmak ve formüle edilmiş yalın bir karşılık bulmak pek de olanaklı gözüküyor. Konut/ev dediğimiz olgu yüzyıllardır yükleye geldiğimiz anlamlar arasında sıkışmış durumda. Bu anlamlar beklentilerimizi de fiziksel gereksinimlerimizin ötesine taşıyor. Bugün konut tipolojisi bağlamında ne olmaması gerektiğinden bahsedebiliriz, ancak ne olması gerektiği konusunda yeterli ortak bir pratikten söz etmemiz ne yazık ki olası değil. Bu bağlamda, “konut/ev” yeni bir kavramsal değerlendirmeyi zorunlu kılıyor. Kanımca da, bu karmaşık ortamda olgu ancak kişisel değerlendirmelerle kavranabilir.

Çevremizde var olanların görünümü yanında ev ile ilgili kültürün biriktirdiği ve bizim zihnimize taşıdığımız imge ve anlamlar kavramın değerlendirilmesinde ön plana çıkıyor. Konutu salt barınma kültürüne indirgemek onunla ilgili değerlendirmeler için yeterli değil. Uzun yıllardır konuta daha kapsamlı kavramsal anlamlar yüklendi. Bu anlamlar geleneksel kültür içinde değerlendirilse de aralarında toplumlara, sınıflara ve kişilere göre oldukça fazla çeşitlilik, karmaşa ve çelişkiler barındırıyor. Konut tasarlamak sürekli ve değişken bir yaşantıyı ve onun mekanını kurgulamak demektir. Oysa konut köklerine sarılarak değişime direnmiyor, tutuculuğunu gerçekleştirmek için ise geleneğe göndermeler yapıyor. Bizim dışımızda yapılan her şey geleneği oluşturuyor. Bunlar geçmişte veya gelecekte olabilir. Geleneğe karşı da olsak yaptığımız her şey kaçınılmaz olarak gelenek havuzuna akar. Ürettiklerimiz yerel, ulusal veya evrensel gelenek kodlarını taşıyabilir. Bu bağlamda bakıldığında bile yaratıcılık ve özgünlük geleneksel olanı reddetmekte yatar.

Bu tasarımdaki temel yaklaşımımız geleneğin reddedilmesine tutunuyor. Yapmak istediğimiz kendi tasarım serüvenimizde henüz bulamadığımız bir şeyin özünü aramak veya izini sürmek. Bunu yaparken başvurduğumuz yöntem genel kabul görmüş olanın algısına ve yapılı çevrenin görünümünü oluşturan sıradanlığa karşı formun kışkırtıcılığını kullanmak; varolan ile uzlaşmaktansa kışkırtıcı bir tutumla karşı durmak. Böylece, bir yandan tasarım alanını özgür, tasarımı özgün kılmak, diğer yandan genel görünümün niteliğine olumlu katkıda bulunmak. Malzeme ve yapım sisteminin aynı mimari dil ve söylem oluşturmaları ve tüm zamanlarda geçerliliğini yitirmeyecek ilkeleri bulup çıkarmak; zamansız değerler ve gereksinimlere tutunmak.

Ama bu durum bir soysuzlaşma olarak değerlendirilmemeli. Buradaki amacımız; çağımızın oluşmuş ve oluşmakta olan paradigmaları önemsenerek, başka türlü de yapılabilir önermesiyle, soyağacında bir kırılma yaratmak olarak görülebilir. Belki de, kültürün yüklediği kimlik ve anlamlardan sıyrıldığında arta kalana ulaşmak mekanın özünü kavramamızı sağlayabilir ve yeniden kurmak için bir başlangıç olarak değerlendirilebilir.

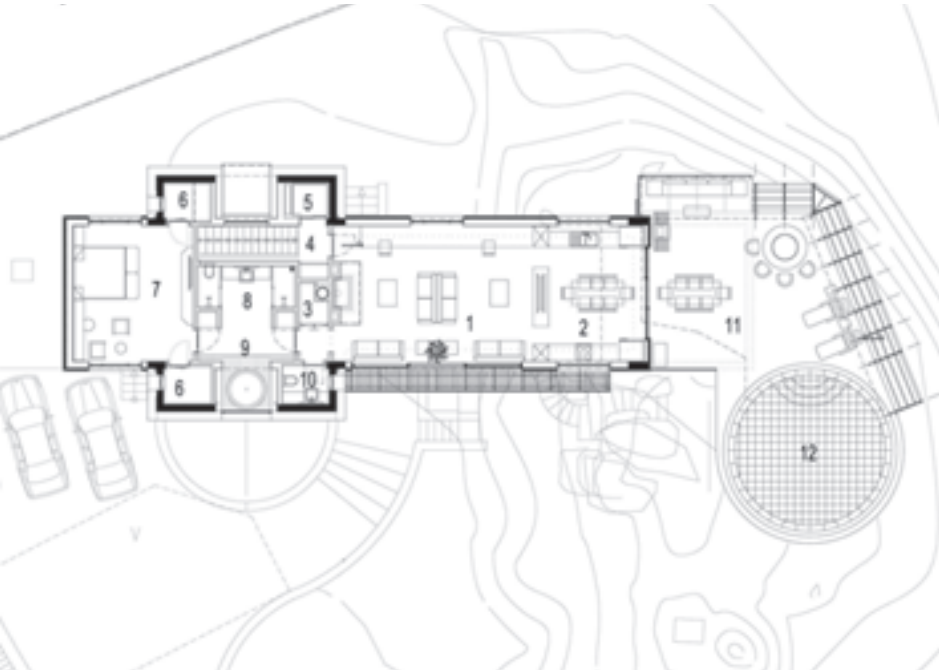
Bu bağlamda ele alındığında bir konutun asla tasarlanamayacağı savlanabilir. Kanımca gerçek anlamda bir konut tasarlanarak elde edilemez. Konut yaşayan bir organizmadır ve sürekli kendisini yenileyerek var eder. Yaşayan bir organizma tasarım gibi sabit bir olgu ile var edilemez; ancak yaşamını sağlıklı sürdürebilmesi için beslemeler yapılabilir. Bu itkiyle, mimari ürünü tasarım, inşa ve kullanım sarmalında var etmek bize deneysel bir ortamın tüm olanaklarını sundu.

Öncelikle belirtmeliyim ki, burada herşeyi yaparak deneyimledik ve öğrendik. Tek bir oda, malzeme, peyzaj dışında tüm bağamlarından koparılmaya ve peyzajın bileşeni olma, biçimsel yalınlık ve bütünün duruluğu dışında öngörülerimiz yoktu. Proje çizmedik, başka inşaattan çıkma çelikler kullandık ve detayları ustalara sorduk. Merdiveni basamakları birbirine asarak inşa ettik; güvenemedik söktük ve bu defa her basamağı duvara ayrı ayrı taktık. Ahşap kepenkler, genleşme farkı sonucu çelik taşıyıcılara bağladığımız vidaların kesmesi nedeniyle düştü; tekrar monte etmenin yollarını bulduk. Peyzajı tasarımın merkez elemanı olarak ele aldık, nereye hangi ağacın dikilmesi gerektiğini tartıştık, rüzgar ve yeraltı suyu nedeniyle ağaçların yerlerini değiştirdik. Kapalı bir kutunun peyzaja nasıl ve ne zaman açılacağına yollarını araştırdık. Kısaca yaparken tekrar tekrar tasarladık ve kullanırken tasarlamaya devam ediyoruz.

Bu sürecin mimari tasarım adına bende yaptığı değişikliğin en büyük göstergesine bir örnek vermem gerekirse; eskiden dışarı çıktığımda kırtasiyeleri gezmek, buralarda kalem, kağıt, boya gibi çizim malzemeleri ilgimi çekerti; bu süreci yaşıyınca artık yapı marketlerini, hırdavatçı dükkanlarını gezerek çivi, vida, yeni çıkan malzemeler ve bunları kullanabileceğimiz alet edavatı takip etmek bana daha cazip gelmeye başladı. Mesleki pratiğimizde benimsediğimiz bu sıfır noktasının mimarlık üzerine çıkarsamalarımızı ve üretimlerimizi kişiselleştirmemizin dönüm noktası olduğunu tekrar vurgulamalıyım.

Böyle bir durumda bile, gerçek karşısında bir tasarımcının kendi önerisi olan bir yolu kişiselleştirmesi çok zor. Ne yazık ki, özgünlüğün ve bireyselliğin ayırt edilebilen bir özellik olarak sunulması toplum tarafından da kolay kabul görmüyor. Dolayısıyla diyebilirim ki; yaptıklarımız yalnızca bir arayış olarak sürer gider. Sürecin başında kendimize yönelttiğimiz şu en temel sorumuzu bugün ve gelecekte de tekrar tekrar sormaya devam ederiz;

Mekanın özüne döndüğümüzde ev adına elimizde ne kalır?

Ersan Evi | Bodrum | Ahmet Can Ersan, Orçun Ersan

Başka yaşantılar için kurulan hayallerin, önerilerin, tasarlanan mekanların bir noktasında geçen zamanın, sizde bıraktıklarını yine kendinize sunmak kendiniz için düşler kurmak aynı zamanda varlık mücadelenizin en gözle görülür safhasını yaşamak anlamını taşıyor. Bu yapı Can Ersan'ın Can Ersan'a sunduğu yaşam önerisidir ve ACE mimarlığın bu güne kadar üstlendiği en zor projedir. Ersan Evi, Bodrum'un Yahşi bölgesindedir. Arazi, hem bölgenin kalabalık ve turistik mekânlarına kolay ulaşılabilir bir mesafededir, hem de sakin ve rahat bir hayat stilini sunabilecek kadar da uzaklıkta bulunmaktadır.

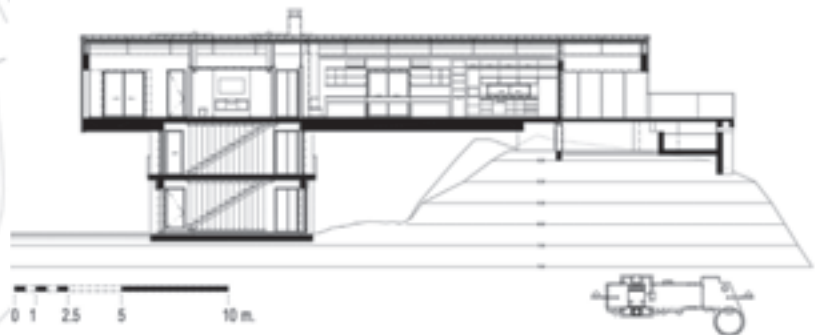
Proje alanı mimari karakter olarak düşük yoğunlukta özel konutlardan oluşmaktadır ve bu konutlar çoğunlukla 2 katlı bahçeli yazlık villalardır. 5.000 metrekarelik parsel çok eğimli bir topografyaya sahip olup bir kenarından diğerine 25 m kot farkı bulunmaktadır.

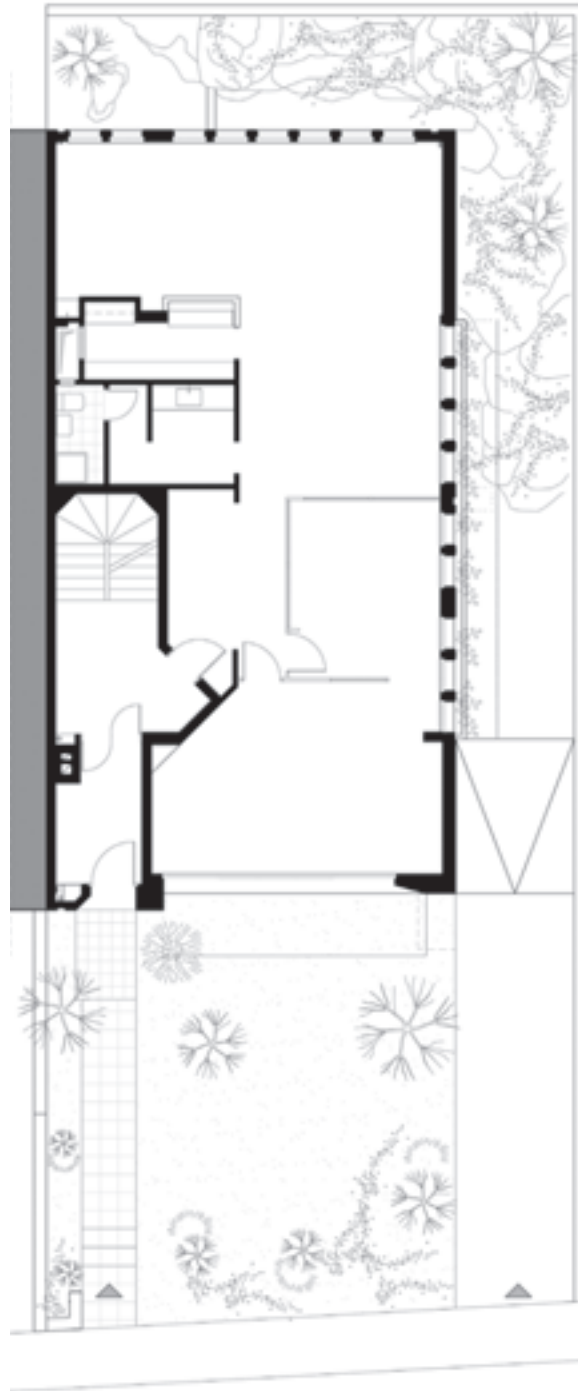
Tasarımın ana ögesi, arazinin yaklaşık 1/3'ünü kaplayan ve her yönden gözlemlenebilen büyük bir kayadır.

Ana konsept, bu doğal oluşumun estetik niteliğini koruyarak onu projenin bir parçası olarak değerlendirmektir. Kayanın görsel karakteristiği bozulmadan ve doğal bir şekilde oluşmuş platform yapıya entegre edilerek Yahşi'nin pastoral manzarası, yapının her açıklığı tarafından çerçevelenmiştir.

Ersan Evi, bu doğal platforma bir taraftan köprü ile bağlanırken diğer taraftan da zemine kule benzeri bir yapıyla bağlanmıştır.

Kayanın üzerinde bulunan bu platform, doğa ile uyumlu bir teras sağlayarak yapı için gerekli açık alanı sunmaktadır. Kaya Ersan Evi'nin mekânsal bir parçası haline gelirken, aynı şekilde Ersan Evi de kayanın bir parçası haline gelmiştir. Salon, mutfak ve ebeveyn yatak odası zeminin +5.40 m yükseklikteki kotta, yapının köprü formundaki parçasında bulunmaktadır. Misafir odaları ve diğer bölümler, ± 0.00 ve +2.70 kotlarında planlanmıştır.

Filiz Erkal proje sürecinden ve tasarım kriterlerinden şu şekilde bahsetti:

“Çalışma ve yaşama alanlarımızın aynı binada olagelmesi alışkanlığımızı sürdürebileceğimiz bu yapıyı, tamamlama imkanımız var gözüken 1986 yılında projelendirdik. İnşaatı bitirdiğimiz 1988 sonunda taşındık.

Yapıyı planlarken, o yıllarda öngördüğümüz ihtiyaçlarımızı karşılayacak mekanları arsa olanakları ve imar düzeni içinde yerleştirdik. Zemin katta büro, 1. katta zaman içinde farklı şekillerde kullanılabilecek iki küçük daire, 2. katta birlikte yaşayabileceğimiz konut yer almaktadır. O zamana kadar oldukça sıkışık yerlerde yaşamıştık; bu nedenle günlük yaşama alanlarını elverdiğince geniş bırakmak istedik. Çatı arasını da konuklarımızın kullanabileceği şekilde oluşturduk. Bodrum katın aydınlık olan arka bölümü ise çok amaçlı bir ek mekan olarak yıllar içinde zaman zaman büro için ek çalışma, sosyalleşme, gençler için müzik, atölye çalışmaları vb. amaçlarla kullanıldı.

Katlar arasında esneklik sağlayabilmek için yapı optimum açıklıklarla tasarlandı. Betonarme karkas yapıda bu açıklıkları oluşturmak için asmolen döşemeler kullanıldı. Dış cephede, çıplak beton ve ahşap doğramanın birlikteliğini aradık. Çıplak betonun seçiminde bu malzemenin yıllar içerisinde bakım kolaylığı yanında, o dönemde çıplak betondaki başarılı uygulamaların çokluğu etkili olmuştu. Yapının ön bahçesindeki peyzajın canlanarak yeşili de üçüncü bir öge olarak zamanla bu ikiliye ekleyeceğini ve böylece yapının kimliğini oluşturacağını düşündük.”

Tarihi geçmiş 13.yy Beylikler dönemine dayanan Urla, Denizli köyünde toplam on dönüm arazi içinde yer alan yerleşke, doğayı ve bahçeyi yaşamak için kurgulanmıştır. Bulunduğu özel konumla sırtını batı güneşine dayayan eğimli arazideki yapısal müdahalelerde, bulunduğu köy içi dokusu ve çevrenin doğal peyzajı gözetilmiştir.

Arazi içinde bulunan iki adet taş kule ve ahır ünitesi, mevcut zeytin ve fıstık ağaçları değişmez unsurlar kabul edilirken, restorasyon, peyzaj, rekonstrüksiyon disiplinleri bir arada harmanlanarak yerleşim son halini almıştır. Bahçe genelinde ihtiyaç duyulabilecek tüm servis mekanlar, zemin eğiminden kaynaklanan istinatların içinde yer altında çözülürken mevcut taş binalar, sığınma amaçlı mütevazı yaşam alanları olarak restore edilmiştir.

Taş binalar doku olarak geleneksel karakterini korurken, çağdaş kullanım ihtiyaçları doğrultusunda yapılan müdahaleler yapılar da kendini hissettirmektedir. İç mekanlarda hijyen hissini almaya yönelik net yüzeyler ve monokrom bir dil kullanılmıştır. Taş binaların özündeki devşirme taş doku, zeminlerde kullanılan söğüt beji mermer ve küfeki taşıyla desteklenirken eski ahşap doku galvaniz metal ve alüminyum malzemeyle değiştirilmiştir. Çatı kaplamasına el yapımı kiremitler korunmuştur.

Yerleşimde, misafir evi ana ev ve yüzme havuzu dışında tüm yapısal müdahaleler, peyzaj kurgusunu desteklemeye yönelik müdahalelerdir. Bulunduğu özel konum itibarıyla özel bir mikro klimaya sahip bahçede Akdeniz florasının ve yörenin endemik florasının örnekleri mevcut.

Mevcut konum avantajı, destekleyici çözümlerle de bahçede üç farklı bitki kuşağını ve bu kuşaklar bahçede farklı karakterleri barındırabiliyor.

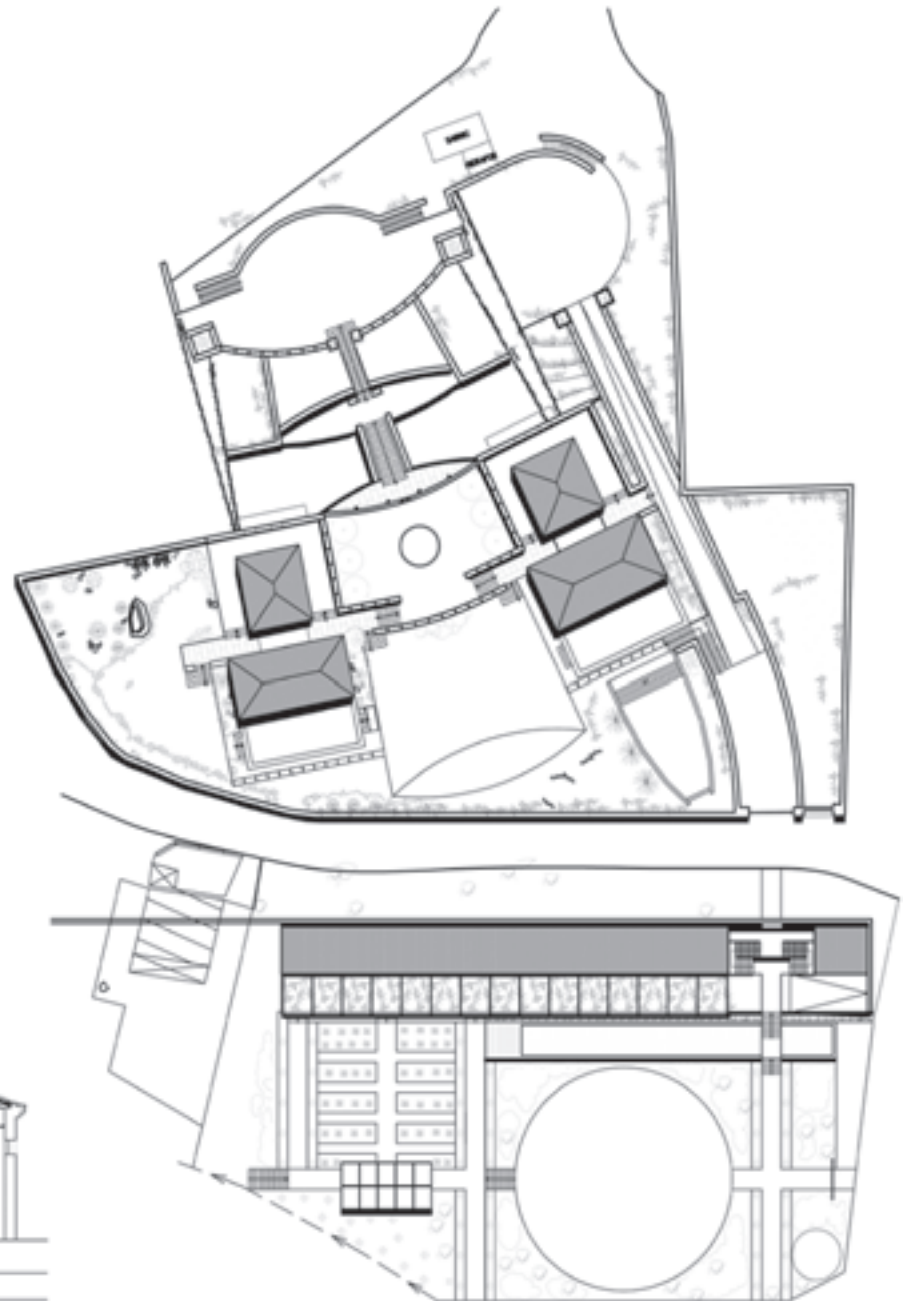
Köy silüetinde, doğal peyzajdan, manikürlü peyzaja geçiş ve elden geçirilmiş tarihi doku hiç el değmemişçesine harmanlanıyor.

Fotoğraflar: Engin Aydeniz, Yavuz Draman

ŞİF KREDİTİ 1/100

Akdurak Evi | İzmir-Urla | Derya Akdurak

Kaftancı Evi | İzmir-Çeşme | Güngör Kaftancı

Çeşme'deki Evim

1960'lı yıllarda, yaz günlerinde tatil yaptığımız motelin terasından yaklaşık 200 metre ötedeki 4m yüksek falez seyredirken orada denize doğru uzanmış, boğaz yalılarına benzer bir evi hayal eder dururdum. 63'te bir yarışma kazanınca o arsayı satın alabildim. Arazi hiç ağaçsız seyrek bir makilikti. Yakın çevremde başka bina olmadığı gibi ne elektrik ne su vardı. Bu koşullara ve sınırlı bütçeme karşın hemen inşaatla başladım ve 1964 yılında evimi kullanmaya başladım. Bir iki yıl burada yaşamak kahramanlık gibiydi. Sonraları hayatımın en mutlu günlerini burada geçirdim diyebilirim.

Projemin oluşmasındaki etkenlerin başında ekonomik olanaklarım (olanaksızlıklarım) ile çeşmenin doğası ve iklim özellikleri geldi. Çeşme denizi ünlüdür ama devamlı esen sert rüzgarlarla falez döven dalgaların ihtişamı, ilk düşüncelerimi terk ederek yapıyı denizden otuz metre geriye çekmemeye neden oldu. Çeşmede güneş ve rüzgar hem en çok yararlandığımız hem de korunmaya çalıştığımız doğa harikalarıdır. Yaz günlerinde yaşamımız daha çok ev dışında geçeceği için dış mekanda günün ve mevsimin her saatinde güneş ve rüzgara karşı korunaklı köşeler oluşturmak istedim. Bu nedenle tasarımı, parçalanmış bir kutu özelliğine dönüştü. Teknolojik olanakların ve inşaat malzemelerinin biçimine uyarak bütün köşelerin dik açı olmasına karşın, parçalanmış kitle formunun, plastik etkisi, bana göre, ayrı bir değer kazanmış oldu.

Eşimle birlikte yapının tek katlı olmasına karar vermiştik. Yıllar sonra merdiven çıkmakta zorlandığımız bu günlerde ne denli olumlu bir karar vermiş olduğumuz doğrulandı. Böylece doğaya uyumlu, parçalanmış kitleyle bu küçük ev benim tüm meslek yaşamımda özlediğim, uygulamaya çalıştığım, mütevazı tandanslı ama zengin mimarlık, ilkemin ilk ürünlerinden birisi oldu. Bana göre bir yapının zenginliği, mimarlık öğelerinin kendisi ile sağlanmalıdır. İşlevsel ve konstrüktif olmayan ekler, süsler mimari zenginliği önleyici unsurlardır diye düşünmekteyim, Buna, binanın kendi ölçüsü ve mimari elemanlarında yapılacak gereksiz tüm abartmaların da dahil olduğunu söylemeliyim.

Evim yarım yüzyıl içinde birçok kez tamirat gördü. Doğramalar, kapılar, döşeme kaplamaları vb. değişti. Fakat ana strüktürü, planı aynı kaldı. Çevremiz yapılarla ve ağaçlarla doldu. Çeşmenin bu yöresinin yapılaşma ile doğanın bozulmuyup, tam tersi güzelleşmesinin sağlandığı nadir yerlerden birisidir diyebilirim.

Egeli Evi | İzmir-Urla | Hüseyin Egeli

kot 4

kot 3

kot 2

kot 1

İzmir, Urla, zeytin alanında 10 evden oluşan sitenin batı ucunda, İskele ve Karantina Adası, Karaburun Yarımadası'na cepheli, orman içine bir kama şeklinde giren ve yola doğru meyilli bir arazide konumlanan konut;

- 1) Yol kotunda bir garaj ve depo
- 2) 3 yatak odası
- 3) Salon, mutfak ve terasların olduğu yaşama katı
- 4) Yaşama katının salon eğimli tabliyesi içine yerleşmiş ebeveyn yatak odası ve banyodan oluşuyor.

Evin misafir otoparkı 2 kotunda. Buradan merdivenle (3) giriş kotuna ulaşıyor. Garaj yine (1) kotundan yine 30 basamakla (3) kotuna ulaşabiliyor. Evin içinde garajdan itibaren merdiven ile tüm katlar birbiriyle bağlantılı.

Deniz ve manzara cephesi tamamen cam ve güneşi engellemeye yönelik bir ahşap çatıdan oluşuyor. İki ayrı ahşap teras günün saatlerine göre değişik kullanım alternatifleri sunuyor. Eğime paralel konumlanan ev, 3 değişik kotuda kullanıyor. Yaşama ve havuzun bulunduğu üst bahçe, 3 yatak odasının bulunduğu alt bahçe, garaj ve giriş kotu.

Artu Evi | Bodrum | Murat Artu

'EV'

Mimari olarak en dürüst bulduğum yapılar ahır ve kümeştir. Her iki yapıda da içinde yaşayan canlıların ihtiyaçları yapıların varolma biçimlerinden önde gider. Ancak hayvanlara verdiğimiz değeri, iş insanlara gelince değiştirip insana değil, yapıya daha fazla değer atfetmeye başlıyoruz.

Bir ev tasarlanırken fotoğrafları çekilip, dergilerde sergilerde yayınlanmak için, diğer mimarlarla tartışmak için bir araç olarak tasarlanıyor. Sonra da insana "al bunun içinde otur" deniliyor.

"Ev" dediğimiz kavram asıl varolma nedeni ve köklerinden koparılıp adeta bir broş gibi tasarlanıyor. Daha sonra anlaşılması gereken çeşitli referans ve felsefi kavramlarla meşrulaştırılıyor. İçinde yaşayan rahatsız ama şöyle diyebilir;

- Hayatım böyle ama ben anlamasam da bu durumun mimari determinasyonları, felsefesi var.

- Tavuk, at ya da öküzün böyle bir bakış açısı olamayacağı için seviyorum; Kümesi, ahır.

Mimarlıkta felsefeyi bina aracı ile yapamazsınız. Bina sonuçtur, bina görürendir, bina somuttur.

Felsefenin bütün alanları ise görünmeyene, soyuta dairdir. Bizlere verilen mimarlık eğitimi yanlış; tamamen görüne dairdir, hatta bizden çok başkalarının ne gördüğüne. Oysa mimarlıkta görünen şey yani "yapı", bir amaç değil, araçtır; mutlu yaşamı kurmak için kullanılan bir araç. Bu nedenle felsefeye amaçtan başlamamız lazım.

Böyle yapabilmek için ilk hareket edeceğimiz nokta içinde varolduğumuz anı anlamaktır. Geleceği görmek anı (bugünü) anlamak ile mümkündür. Ford ilk otomobillerinde şoför mahallini yolcu mahalinden dışarıda açıkta tasarlamıştır. Bunun nedeni şoförler atlara kırbaç şaklatacaklarmış gibi eski bir gereksinimden gelmektedir. Evlilik kurumunu örnek alalım. "Evlilik" kelimesi iki insanın aynı EV içine sıkışmasından çıkmaktadır. Evlilik mekanı olan ev, birlikte kullanımın rejimini yaratmakta, ancak mimarinin yarattığı bu rejim sorgulanmamaktadır. Ev ile ilgili kadının ve erkeğin görev ve sorumlulukları geleneksel bir hal almıştır ve hala Ford'un otomobil tasarımındaki kırbaçlı şoför rejimi sürmektedir. Oysa hayat insanlar değişmiş eski rejimin mekanı aynı kalmıştır.

Kadın kölelikten kurtulmuş, eşit hakları olan bir bireydir. İki bağımsız renk ve kişilik birbirlerinden ayrı mekanlarda yaşarken evlenirler ve aynı mekanda yaşamaya başlarlar. Rejim değişir. Bu iki rengi aynı tuvale koyduğumuzda bir kahverengi bulamaç olmaması ve her iki rengin de kendisini koruyarak daha canlanması ve birbirini ortaya çıkartması gerekmektedir. Burada Mimarlığın ev ile ilgili sorunsalı ve çözmesi gereken problem kadının, erkek, çocuklar ve doğa arasında nasıl bir ilişki kurulmalı, bunlar birbirlerine ne kadar 'dokunmalı' sorusunun cevabını aramaktır. Bu sorunun adını EV'in kurduğu **rejim** diye adlandıralım.

Bir sobanın merkezileştirdiği (sofa) rejimi, bugün yerini her mekanda ayrı TV ve internetin yeraldığı parçalanmış bir aile rejimine dönüşmüştür. Babanın uzaktan kumandası gitmiş, herkesin kendi kumandası gelmiştir. Her aile ferdi kendi internet seçimi ile dünyada dolaşmaktadır.

Bu durumda şu tesbiti yapmamız kaçınılmaz olacaktır. Aile bireyleri artık bir-arada değil, yan yana yaşamaktadır. Ev'in rejimi ayrı ayrı olan insanları birlikteliğe zorladıkça insanlar birbirlerine egemen olmaya çalışacak, birbirlerini kırarak ve sevgileri azalacaktır. Cibran şöyle demişti; "Aynı dış macununu kullanın ama ayrı dış fırçasınız olsun"

Birliktelik, yan-yanalığa haline dönüştüğü zaman zorunlu olmaktan çıkıp seçilebilir olmaya başlar. Birlikte olmayı seçebilir olmaya **özgürlük** diyelim. Birliktelik ancak ve ancak yan-yanalığın sağlanması ile mümkündür. 'EV'de özgürlüğün en uç noktası iki ve hatta 3 yan-yana evdir. Eşinizi yemeğe davet edebilir, ona sürpriz yapabilir... vs, evlendiğiniz zamandaki gibi bir ilişkiyi sürdürebilirsiniz. 'EV' bu noktada yarattığı özgür rejim ile size seçtiğiniz şeyi yaşama olanağı sunar. Yapı bir amaç olmaktan çıkıp size hizmet eden bir araç olur.

İnsanın yaşam rejimini düzenleyen bu eyleme **mimarlık** diyelim. Hep dediğim gibi;

- Mimarlığın fotoğrafı çekilemez çünkü mimarlık yapıya dair bir şey değildir.

***Kendilerine çok önem vermeme rağmen teferruat yerine koyduğum; Rüzgâr, manzara, gölge, aydınlanma, bitkiler ve hayvanlardan özür dilerim. Bir başka sefere...

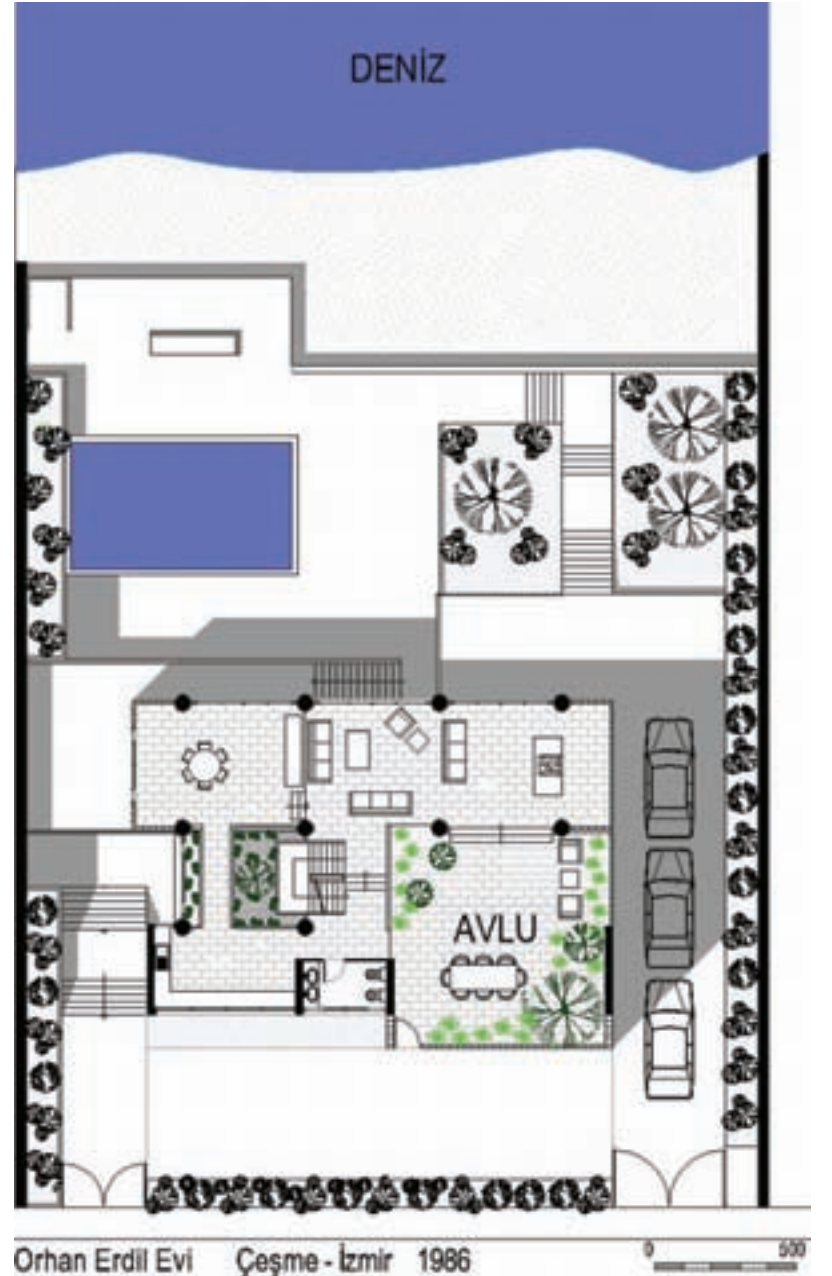
Erdil Evi | İzmir - Çeşme | Orhan Erdil

Çeşme Ardıç mahallesinde, Orhan Erdil'in 1986 senesinde, o zamanki kısıtlı malzemelerle yapmış olduğu evinin bazı resimleri ve projesi; Avlu kısmının üstü cam ile kaplanmış olup avlu yaşam alanı haline getirilmiş bina ve diğer kısımlarla entegre edilmiştir.

Çatı çift kat olarak yapılmıştır. Kışın kapanan yazın da açılan lumbozlarla çatı arasından geçen hava sirkülasyonu sayesinde, üst katların yazın serin, kışın da sıcak kalması sağlanmıştır. Güneş enerjisi de ayrıca kullanılmıştır.

Tabiatı, yeşil alanları ve hayvanları seven bir kişi olarak tabiatı evin içinde değerlendirmiştir.

Ayrıca bu projeyi Türk köy evinden esinlenerek yapmıştır.

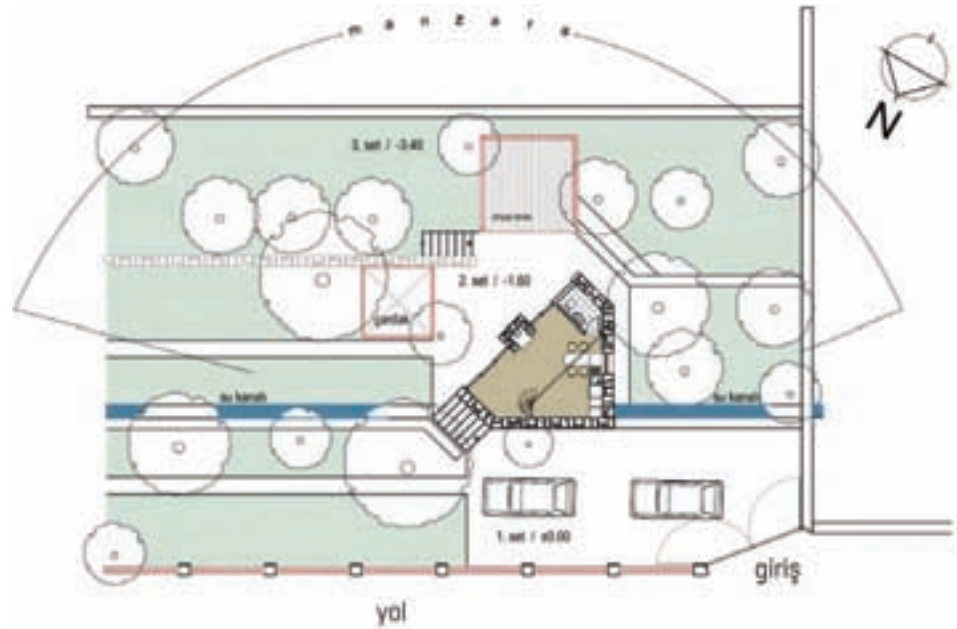
Yatman Bağ Evi | Ankara-Ayaş | Affan Yatman, Nesrin Yatman

Konut tasarımı, mimarlık mesleğinde en zor işlerin başında gelir. Genellikle ev sahibi sizi yaptıklarınızla tanıyıp seçmiş değildir. Bir tanıdığının tavsiyesiyle size gelmiştir. Ayrıca genellikle yapım işleri de taşeronlar vasıtasıyla ev sahipleri tarafından üstlenildiğinden sonuçta ev sahibi müteahhit kimliği ile de karşınızda çıkar ve kendi evini yaptığından, istediği gibi tadilat yapma, size haber vermeden ve işin nereye varacağını bilmeden evin orasını burasını değiştiren bundan da gurur duyan bir canavar haline gelir. Siz de zaten onun çizemediği projeleri yapmış ve işi bitmiş biri gibi muamele görürsünüz.

Duvarlar örülmeye başlayıp ev şekillendiğinde evin erkeği veya kadını mimarlık görevini üstlenir. Bu arada bu kişiler yandaki komşuya, ya da yakınları olan mühendislerle de danışmayı ve onların parlak fikirlerini de size taşımayı ihmal etmezler. Sizi bunaltırlar. Sonunda ya arkadaşınızdan ya da işinizden olursunuz. Mücadele edersiniz ya da bırakır gidersiniz. Emin olun, sizden kurtulduklarında daha da mutlu olacaklardır. Siz siz olun kimsenin yuvasını yapmaya heveslenmeyin.

İşe, evini yaptırmak için bir mimara teslim olan insanlar yönünden, yani tersinden baktığınızda ise, aldığınız kararlarla ve mimari egonuzla insanlara ne kadar eziyet edebildiğinizi ve ne kadar para harcattığınızı farkdersiniz. Bunu, ancak kendi evinizi yaparken ve mimari anlayışınızdan ve alışkanlıklarınızdan dolayı yaptığınız müdahalelerle fazladan harcanan paralar sizin cebinizden çıkmaya başladığında anlayabilir, karşı tarafın da mimarlardan neler çektiğini görebilirsiniz.

(TSMD Konu / Konut Kitabı sayfa:54 Affan-Nesrin Yatman Yazısından alınmıştır)

Hafta sonları, kentin zorlu yaşam koşullarından kurtularak nefes almak, toprakla uğraşmak için Ankara'ya yakın bir yer ararken, mimar ağabeylerimizden Ertuğrul Özakdemir Ayaş'taki bağından bahsetti. Birlikte gittiğimizde kısmen yeni ağaçlandırılmış, vadiye bakan, içinden sevimli bir su kanalı geçen üç kademeli bağımız ile karşılaştık. İçinde meyve ağaçları da olan bu toprak parçasına o an aşık olduk. Sevgili Ertuğrul Özakdemir'in yan komşumuz, mimar Fahrettin Tolon'un da üst komşumuz olması ayrı bir güzellikti. 1993 yazında kahve kahve dolaşp inşaat işçisi arayarak, 36 m²'lik, üçgen planlı ve tek mekanlı bağ evimizi inşa etmeye koyulduk. Evi bir ay içinde tamamladık. Doğru dürüst taş işçiliği bilmeyen, ancak son derece iyi niyetli ve güçlü kuvvetli işçiler, temellerden sonra taş duvarları da büyük bir özveri ile ördüler. Ancak odaları ve doğal olarak da kapıları bulunmayan bu tek mekanlı ev, Ayaşlı kadınları hayretler içinde bıraktı. Çocuklarımız ağaç yetiştirme ve meyve toplama zevkini burada edindiler, burada büyüdüler. Ankara Ayaş Karadere bağlarındaki başyapıtımız, küçük taş evimiz ve bağımız bizi mutlu etmeye devam ediyor.

Yatman Evi | Bodrum | Affan Yatman, Nesrin Yatman

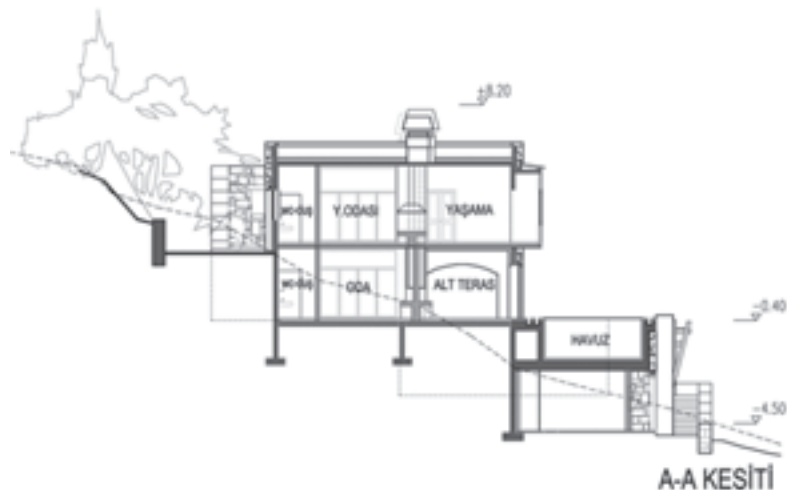
Bodrum da ev yapma fikri Murat Artu'nun bir telefonuyla başladı. Yerini dahi görmeden aldığımız araziye gittiğimizde, Ortakent Yahşide, Göktepe Dağı'nın bir bölümünü aldığımızı hayretle fark ettik. 450 dereceden fazla eğimli olan arazi kayalık ve bitki örtüsü olmayan, yangın geçirmiş bir alandı. Deniz manzarası muhteşemdi, inşaat süreci ise hayli sıkıntılı geçti, daha sonraki ağaçlandırma ve drenaj çalışmaları da kolay olmadı.

Şu anda Bodrum evimiz, diktiğimiz fıstık çamları ve zeytin ağaçları arasında kaybolmaktadır. 2 katlı yapının plan şeması, deniz manzarasına açılan üst sofa ve bu mekana açılan odalar ile, deniz manzarası ve havuzla bütünleşen alt sofa ve çevresindeki odalar olarak tasarlanmıştır.

İç mekanda manzaranın bütün potansiyelini kullanan hacimler oluşturularak arazi topografyasına uygun bir teras ev olarak düzenlenmiştir.

Alt ve üst kattaki orta mekanları bağlayan merdivenin ortasındaki manolya ağacının üstü, gerektiğinde açılan yarım küre cam kubbe ile örtülmüştür. 150–200 m²'lik bir planlama düşünülürken, kot farklarından dolayı 600 m²'ye varan bir kullanım alanı çıkmıştır.

Eğimli arazinin her noktasından kolaylıkla ulaşılabilen, yeşille bütünleşen, bu yaşam alanları dostlarımızla birlikte rahatça kullanılmaktadır.

Sayın Evi | Ankara-İncek | Saadet Sayın

Giderek betonlaşan ve doğayla temasın imkânsız hale geldiği Ankara'da ayağımızın toprağa değdiği, günün istediğimiz saatinde bahçesinde yürüyebileceğimiz bir yaşam biçimi özlemi ile İncek'te aldığımız 6.500 m2 imarlı arsaya aile fertleri için dört konut tasarladık. Arsa konum olarak İncek'in yüksek bir noktasında olup, kuzeyde Eskişehir yoluna uzanan doğal peyzaj ve yerleşim alanlarını görme olanağına sahip, güneyde ise İncek manzarasına hâkim durumdadır.

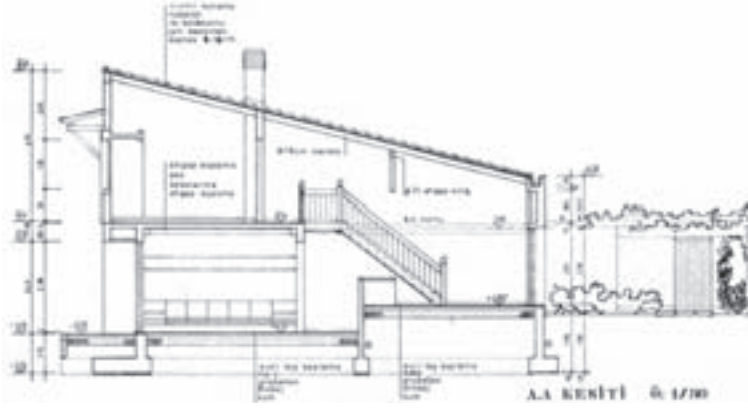
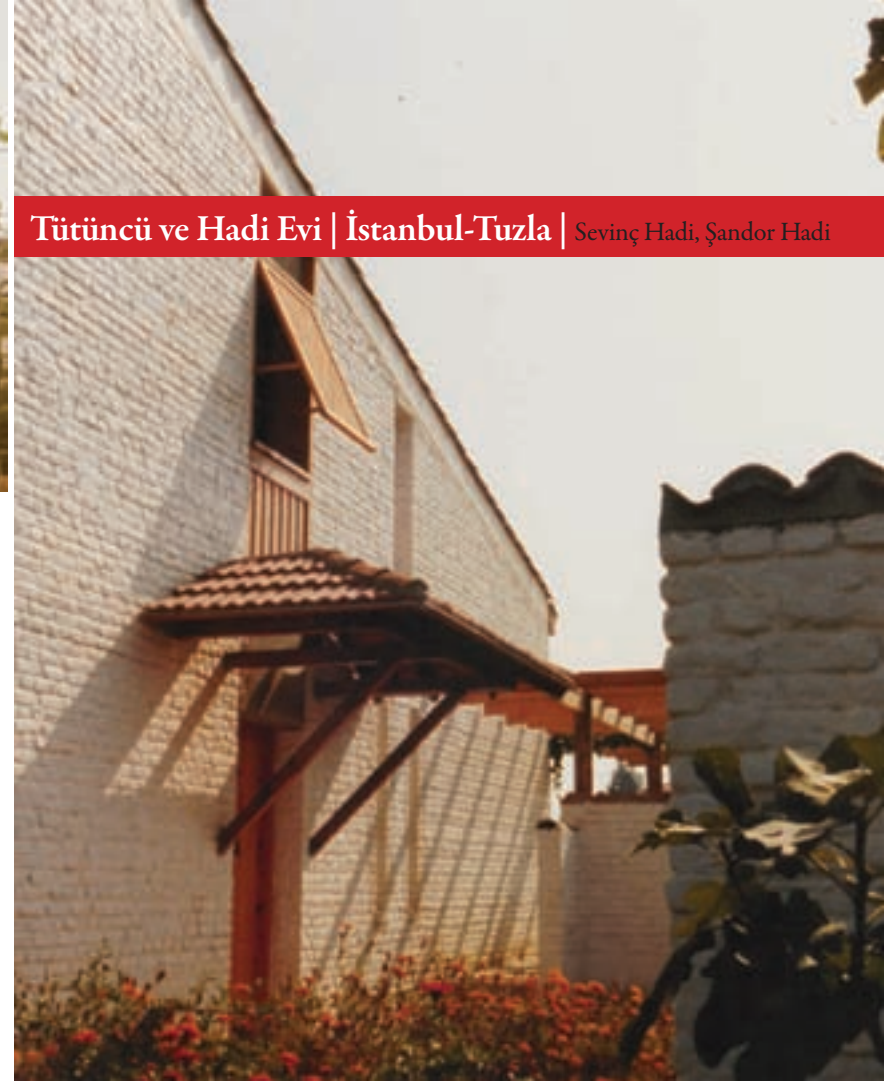
Yapılar güneyde geniş bir bahçe alanı bırakılarak doğal zeminin kuzeye doğru kırıldığı noktaya 1,5 metre yükseltilerek yerleştirilmiş, böylece alt zemin kotuna düzayak girilmesi sağlanmıştır. Kuzey cephesinde 3 katlı olarak görülen yapı, güney cephede ise bahçe peyzajında yapılan düzenlemelerle 2 katlı olarak algılanması sağlanmıştır.

Tasarım kurgusunda çağdaş ve geleneksel çizgiler yeniden yorumlanarak birlikte kullanılmıştır. Sakin, net ve işlevsel bir mimari dil benimsemiştir. Yaşam alanlarında mekânsal ilişkinin sürekliliği sağlanmış, aydınlık, gün ışığının ve manzaranın maksimum düzeyde iç mekâna taşınması hedeflenmiştir. Geniş cam yüzeylerden iç mekâna kontrollü alınan gün ışığı, kış mevsiminde evin ısınmasına optimum fayda sağlamaktadır. Toplam inşaat alanı 550 m2 olan yapı, alt zemin, zemin ve 1. kattan oluşmaktadır. Zemin katta, yaşam alanı, yemek salonu, mutfak ve banyolu misafir odası yer alır. Üst katta, çalışma mekânı ve kütüphanenin yer aldığı galeri ile banyolu 3 yatak odası yer almaktadır. Alt zemin katta ise spor salonu, sauna, çamaşır odası, ısı merkezi, hizmetli odası ve garaj yer almaktadır.

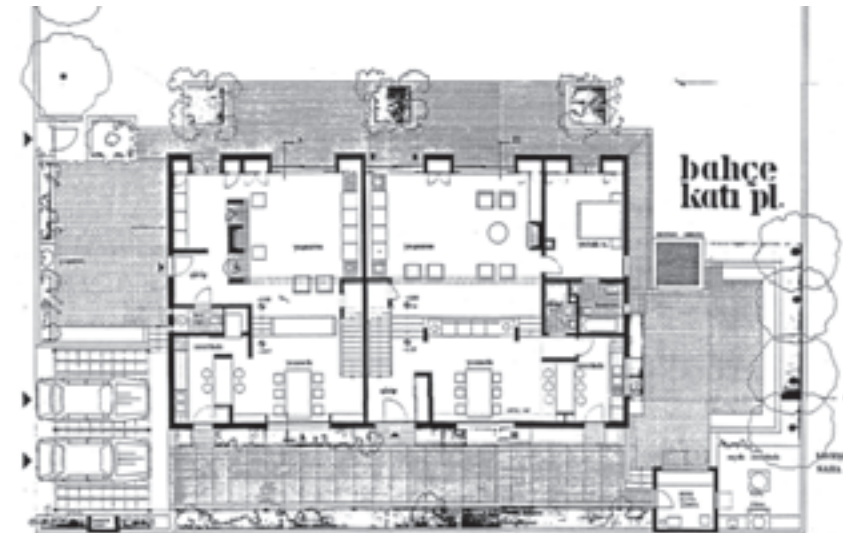
Tütüncü ve Hadi Evi | İstanbul-Tuzla | Sevinç Hadi, Şandor Hadi

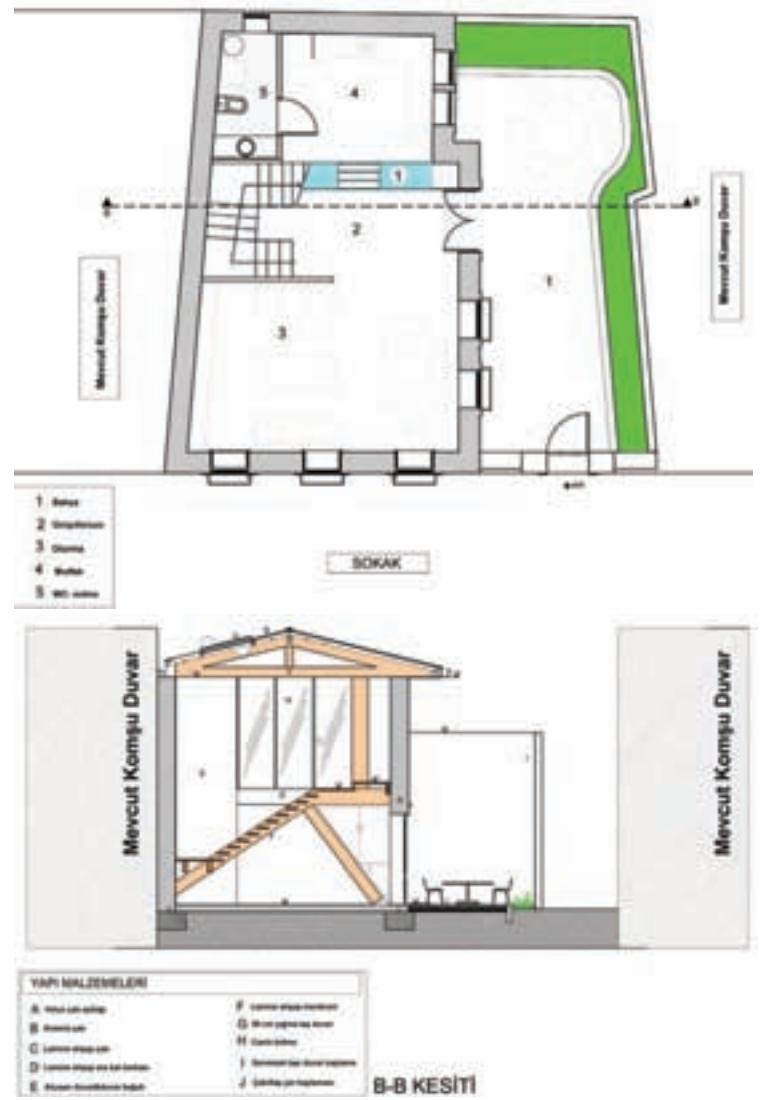

Tuzla'daki evimizin hikayesi, kışın çok yoğun çalışıp yazın dinlenmek isteyen ablam Özcan Tütüncü'nün bir yazlık ev edinme ve bizi de bu yazlık ev fikrinin içine katması ile başladı. Gemlik, Trilye, Şile, Tuzla'daki araştırmaların sonunda İstanbul'a yakınlığı ve yıllar öncesinden de tanıyıp coğrafi özellikleri ile sevdiğimiz Tuzla'da, İstanbul Mercan Mevkii'ndeki arsayı satın aldık. Ablamın 3, bizim 2 çocuğumuz olmasından hareketle arsa paylarımızı 2/5, 3/5 oranında paylaştırmayı kararlaştırdık.

Evimiz üzerinde çalışmaya başlarken isteğimiz, şehirde sürdürdüğümüz apartman hayatının sunduğundan farklı bir mekana kavuşmaktı. Bu iki evin mimari tasarımında, yüksek tavanla vurgulamak istediğimiz bir ana mekan, sonra ona bağlı ikincil boşluklar, yukarı galeriye bakış, bir uçtan bir uca uzanan bahçe görüntüleri, bir akıcılık, kesintisizlik, güneşin değişik zamanlardaki etkilerini tasarıma katarak aile yaşamındaki sıcaklık ve beraberlik duygusunun bu süreklilik içinde canlı tutulmaya çalışılması gibi düşünceler içindeydik. Ara kotta ana mekan olmasını kararlaştırdığımız yemek köşesi, yemek saatleri dışında adeta bir yaşam platformu oluyor, buradan, ona bağlanan daha alçak -giriş, oturma alanları, açık mutfak- üstte ötede yatak katı galerisi, odalar, kapılar açıksa gökyüzünün ışığının etkisi görülebiliyordu. Bu fikirlerin yanı sıra, inşaat malzemesi olarak neyi seçeceğimiz konusu vardı. Mekanda ve yaşantıda büyük bir sadeliği hedeflediğimiz için, yapı mümkün olduğu kadar az malzeme ile bitmeliydi. Betonarme ile destekleyebileceğimiz karma yapım sistemi sayesinde tüm cepheleri ve iç bölüntüleri yığma tuğla duvarlar ile inşa edebildik. Her sırasında ip çekilerek yerleştirilen türünün en kaba cinsi olan rütbece düşük kaba harman tuğlası, iç ve dış duvarlar halinde yükselirken pürüzlü, dalgalı yüzeyi sıvanmadan, çıplak bırakılarak, tüm duvarlar boyunca bir fon ve doku oluşturdu. Tuğlanın kabalığına karşın hizalarının düzeni, derzlerini keskinliği istenilen özenli ortamı yarattı. Tuğla evin içinde sınırlı kalmayıp, evin dışına döşeme kaplamalarına da taşıdı. Büyük tuğla duvarları, tarafsız bir sadelik oluşturacağı düşüncesiyle, ışığı da destekleyen beyaz kireç badana ile bitirdik. Böylece bu külfetsiz ve ucuz malzemeye yoğun ve özenli işçilikle asil bir hava verdik. İç ve dış mekandaki sabit oturma elemanları sedirler, doğramalarla bir bütün sistem olarak tasarlanmış saklama alanları, gömme dolaplar ile eşyayı da azaltmaya çalıştık.

Çatısı kapandıktan sonra, evin tamamlanmasını beklemeden orada kalmaya başladık. İnşaatin en kaba işinden, fırçanın en ince uçlusuna kadar her şeyi yapabilen Şandor başta olmak üzere, tüm aile bireylerinin, hatta zaman zaman, ziyarete gelen eş dostun bile elleri eve değdi. Şandor ve eniştem Doğan Tütüncü duvar örerken, çocuklar onlara yardım etti. Büyükler seramikleri kapladıktan sonra, çocuklar derzleri doldurdu. Büyükler kapıları monte ettikten sonra, çocuklar bezir yağını sürdü. Şandor ve ben bizim tarafın ahşap dolaplarını birlikte yaptık. Böylece, evin tasarımında başlayan aile yaşamının sıcaklığı ve paylaşımı fikri, yapım aşamasında da devam ederek bu evi Tütüncü ve Hadi aileleri için tekrar tekrar anlatılan, anlatıldıkça artan bir değere de dönüştürdü.

Tokyay Evi | Balıkesir - Ayvalık | Vedat Tokyay, Funda Baltacı

2009 yılında, Ayvalığın tarihi dokusu içinde yer alan Maceron mahallesindeki arsamızı satın aldığımızda, iç tasarımdan daha çok, tarihi dokuya uygun dış kabuğu nasıl tasarlayacağımızı düşünüyorduk. Elbette, dış kabuğa dair kararlarımızın iç mekanı etkileyeceğini bilerekten...

Öncelikle, geleneksel düzene uygun bir bahçe kapısı portalı ile iç avlu & bahçenin de var olması gerekiyordu. Sarımsak taşından üretilmiş taş duvarın 50 cm kalınlığında ve taşıyıcı olması, iç mekanda da duyumsanması gerekiyordu. Taşları, yıkılan Ayvalık yapılarından; Söveleri, aynı renk ve dokuda imalat yapan bir firmadan temin ettik. Yüksek bahçe duvarlarını ise, kesme sarımsak taşı ve harman tuğladan oluşan bir doku ile ördük. Bahçe kapısından avluya girildiğinde, zeminde, tüm avlu boyunca ilerleyen bir zeytin ağacı karşılıyor bizi..Bunu ise, özellikle de deniz kıyısı kentlerdeki geleneksel kurgunun en önemli aktörü olan çakıl kaplama ile gerçekleştirebildik.

Taş duvar ve ahşap cumbanın dış kabukta bir denge oluşturmasını, tüm kitleyi hafifletmesini arzuladık. Zaten, Ayvalık evlerinde yer yer Safranbolu konut mimarisini andıran çıkmalar ve payandaların varlığını gözlemliyorduk. Yapının Batıya bakan cephesinde yatak odalarının uzamasını sağlayan iki Cumba ile taş yapıyı yumuşattık.

Dış kabuğun iç mekana olan etkilerinden en önemli olanının duvarda açılan boşlukların yerleri ve büyüklükleri olduğunu düşünüyoruz. 90x180 cm boyutlarındaki büyük ve yüksek pencerelerle, 350 cm yüksekliğindeki iç mekanı aydınlatmayı tasarladık. Dış kabuktaki bir önemli karar da, çatıya, yapının ortasında yer alan ve 7 m yüksekliğindeki boşluğunu aydınlatacak ve havalandıracak 2 adet Velux ahşap çatı penceresinin konulmasıydı. Kumanda ile açılabilen iki pencere ile, hemen hemen duvarsız olan evin havalandırılması ve gün ışığının iç mekana getirilmesi mümkün oldu.

Peki yapının taşıyıcı yatay katmanını ve çatıyı nasıl çözümlemeliydik? Atrium bölgesinde ve çeperlerde yer alan, ladin ağacından yapılmış lamine ki-

rişler taş duvarların içlerine otururken bunların üstlerine de lamine ahşap paneller yerleşerek taşıyıcı düzeni kurabildik. Merdiven de lamine kirişler ve meşe ağacından lamine panellerle kurulabildi. Böylece, yatak odalarımızın ve çatının hem taşıyıcı hem de tavan katmanını tamamlamış olduk.

Meşe ağacından yapılmış ve Ayvalık geleneksel kapı tarzının soyutlandığı kapıdan içeriye girdiğimizde, bizi büyük ve yüksek bir boşluğun karşılamasını, bu boşluğun ışık ve hava dolu olmasını ve bu açıdan bakıldığında yapıya ait tüm mekanların görülebilmesini hayal etmiştik. Çok yalın olarak, sokağa ve aydınlık dış kabuğa yakın bölgede yaşama mekanının, diğerinde de mutfak ve WC'nin yer alması, ortada ise merdiven ve atrium boşluğunun bulunması tasarlandı.

Mutfaka giriş, merdivenin altında ilerleyen bir su kanalı ile farklılaştırdı. Çok küçük fikiyeleri bulunan bu küçük havuz ile yapıya bir ses aktörü de ekleyebilmiş olduk.

En önem verdiğimiz bölge ise orta büyük boşluk idi. Taş duvarın ortasındaki dev Klimt tablosu ve onun hem tepedeki Velux pencerelerden hem de led akrobatlarla aydınlatılması ile bir giriş odağını oluşturmuş olduk. Yapının tümündeki saydamlık kavramına uygun olarak, ahşap kirişlere bağlanan korkulukların lamine temperli cam olması, küpeşterlerinde ise krom profillerle sağlanması ile oldukça etkili ve hafif bir merdiven elde edilmiş oldu.

Üst katlara geldiğimize ana düşüncemiz, duvarsız bir sınır çekerek tüm bir mekan hissini yaratmaktır. Ahşap makasların üst boşlukları doldurulmayacak, boşluğa dayanan yatak odaları ise cam bölme panoları ve cam kapı ile sınırlandırılacak; mahremiyet cam içindeki janzilerle sağlanacaktı. Herkesin mekanın tümünü olabildiğince algılayabildiği, kompartımanlara bölünmemiş, ama mahremiyeti de olan tek bir mekan duyumunu sağlamak en önemli amacımız oldu. Sonuçta, istenilen ana amaç olan tarihsel dokuya uygun dış cephe kabuğu ile dış mekân elde edilirken, içerde olabildiğince çağdaş bir mekân anlayışı tercih edildi.

fazlalıkları atalım, geriye hayalleriniz kalsın

İZMİR TİCARET ODASI YENİ HİZMET BİNASI MİMARİ PROJESİ YARIŞMASI

İzmir Ticaret Odası'nın
yeni hizmet binasının uygulanacak projesi
ön yeterlilikli yarışma ile elde edildi

İzmir Ticaret Odası'nın mülk sahibi olduğu İTO İş Merkezi ve eski Özgün Dershanenin bulunduğu parsel üzerinde yeni hizmet binası yaptırılmak üzere, 2014 yılında "İzmir Ticaret Odası Yeni Hizmet Binası Mimari Projesinin Yaptırılması" ön yeterlilik ilanı resmi gazete duyuruldu.

Ön yeterliliği geçen 9 mimarlık ofisi şu şekilde sıralandı: AYYAPI Mimari, Bir+Ok İnşaat, Celal Koç Mimarlık, Egeli Proje, K2Y Mimarlık, MATU Mimarlık, Portal Mimarlık + Young Architecture Project, TH & İDİL Mimarlık, Tolga İltir Mimarlık. Teslim edilen projeler arasından AYYAPI Mimari'nin projesi uygulanmak üzere seçildi. Yapılacak yeni hizmet binası bodrum katlar dahil yaklaşık 16.000 m²'dir.

Fikir projeleri ve teklifler, İzmir Ticaret Odası tarafından oluşturulan danışma kurulu ve Oda'nın Oda Mülkleri Değerlendirme Komisyonu ile Mimarlık Meslek Komitesi Üyeleri tarafından değerlendirilip, seçilen projenin Yönetim Kurulu tarafından karar verildiği belirtildi.

Danışma Kurulu'nda yer alanların isimleri şu şekilde sıralandı:

Ekrem Demirtaş
İzmir Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı

Akın Kazançoğlu
İzmir Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

Jak Eskinazi
İzmir Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

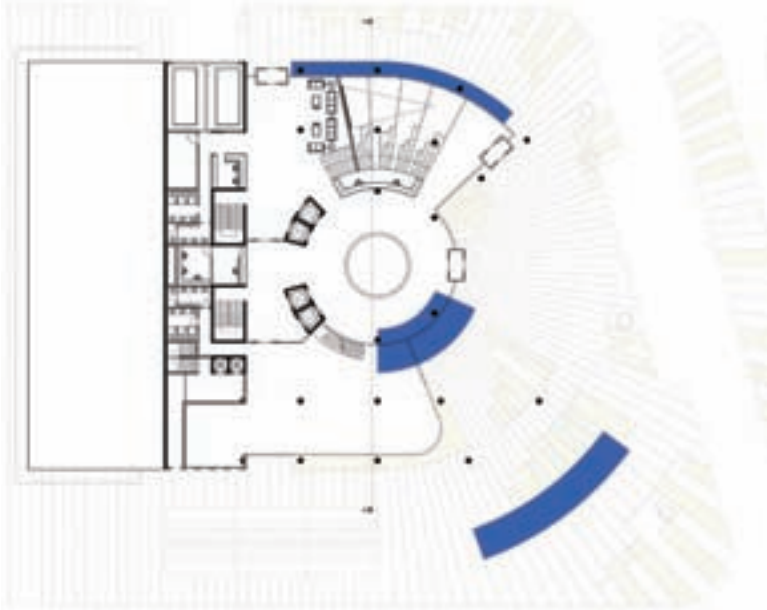
Yrd. Doç. Dr. Emre Ergül
İzmir Ekonomi Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım Fakültesi İçmimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü-Öğretim Üyesi/Mimar

Özlem Akın
İzmir Ekonomi Üniversitesi
Güzel Sanatlar Tasarım Fakültesi Mimarlık Bölümü - Öğretim Görevlisi

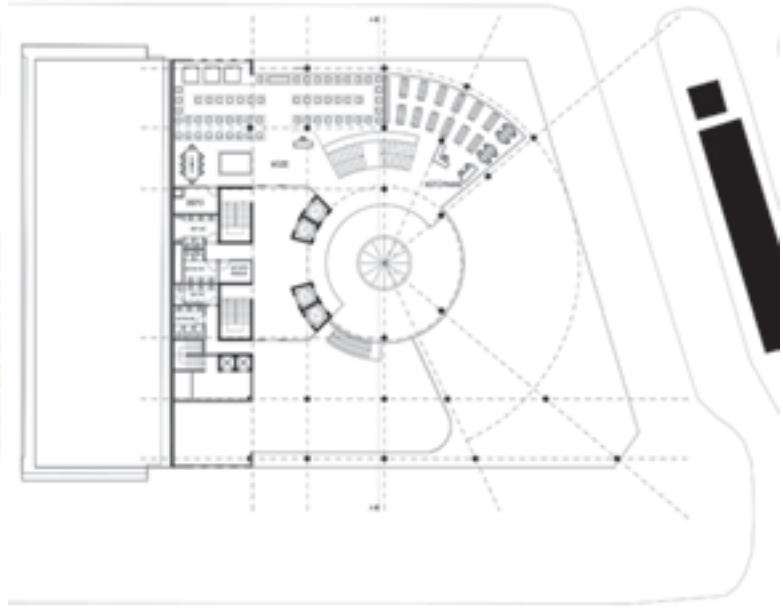
Şeref Aldemir
İzmir Ticaret Odası 70. Mimarlık Grubu Meslek Komitesi Başkanı / Mimar

Mehmet Hamuroğlu
Mimar

SEÇİLEN PROJE

ZEMİN KAT PLANI

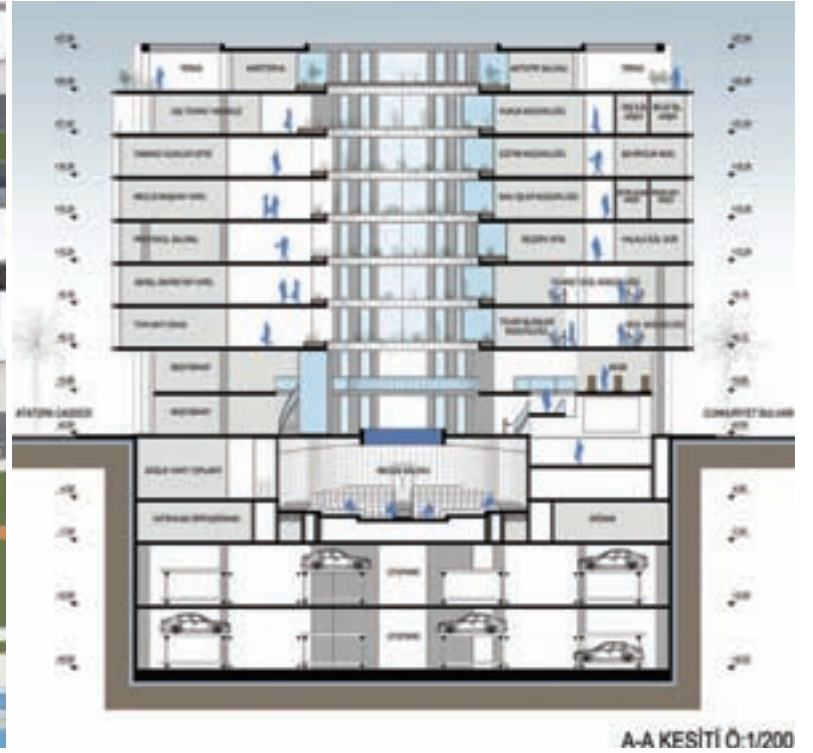
BİRİNCİ KAT PLANI

Turgut Çıkış, Ahmet Sayar, Mustafa Kaan Özdoğan, Gökhan Taşpınar

İZTO yeni hizmet binasının Atatürk Caddesi, Vasıf Çınar Bulvarı ve Cumhuriyet Bulvarı tarafından çevrelenen parsel üzerinde yer alması planlanmıştır. Her üç yönden şehrin önemli aksları üzerinde bulunan parsel Kuzey- Kuzeydoğu yönünde bir konut bloku ile bitişik durumdadır. Birinci Kordon (Atatürk Caddesi) üzerinde yer alan cephe 19.yy'dan başlayarak şehrin kimliğini oluşturan önemli yapılara ev sahipliği yapmıştır. 1880'lerde yapıldığı anlaşılan Sporting Club binası 1908 yılındaki resimlerde ilk yapıldığı haliyle yer alırken, muhtemelen takip eden yıllarda bir yangın sonucu yenilenmiş görülmektedir.

İlk halinde köşede, bahçe gerisinde bir tiyatro binası, Elhambra binasına bitişik, simetrik bir kurguya sahip ana bina görülmektedir. Yükseltilmiş zemin kata ulaşan orta aksın iki tarafında simetrik tek katlı hacimler; bu bölümlerin arkasında iki katlı ana yapı görülmektedir. Alçak ön kısımların üzerinin teras olarak kullanıldığı anlaşılmaktadır. Yenilenmiş halinde cephe karakteri tümüyle aynı kalmakla birlikte iki yan kanadın da iki katlı olarak düzenlendiği görülmektedir.

Cumhuriyet sonrası yangın nedeniyle tümüyle yok olan bölgede uygulanan imar planıyla parsel son halini almıştır. 1955 yılında Harbi Hotan ta-

rafından tasarlanan yapı bu gün arsanın 1. Kordon cephesini oluşturmaktadır. Yeni hizmet binasının şehrin silüetinde önemli bir yeri olmasının yanı sıra temsil ettiği gurubun dinamik ve yenilikçi yönünü yansıtmayı, şehrin geçmişten gelen güçlü ticari geleneğini de taşıması beklenmektedir. Ticaret Odasının şehrin odağında yer alan yeni hizmet binasında bir yandan günlük hizmetlerini sürdürürken; diğer yandan toplumsal etkinlikler için kullanılacak yeni bölümler de barındırması istenmektedir.

Zemin kat, Birinci Kordon cephesinde protokol girişinin iki yanında sergi, kokteyl gibi işlevler için ayrılmış çok amaçlı hacimler yer almak-

tadır. Bu bölüm ana giriş holüyle kontrollü olarak ilişkilendirilmiştir. Birinci bodrum kat, ikinci bodrum katta yer alan büyük salonu çevreleyen bir asma kat olarak düzenlenmiştir. Bu bölümde zemin ve salon seviyesine hizmet veren birimleri ve müze yer almaktadır. İkinci bodrum katta yer alan çok amaçlı salon beş yüz kişilik bir toplantı salonu olarak kullanılabildiği gibi, bölücü duvarların konumlarıyla iki ayrı salon olarak düzenlenebilmekte; fuayelerin de katılımıyla beş yüz kişilik yemek düzeninde balo salonu haline gelebilmektedir. Diğer bodrum katları girişi Cumhuriyet Bulvarından araç asansörleriyle sağlanan otopark ve teknik hacimler olarak düzenlenmiştir.

KATILIMCI

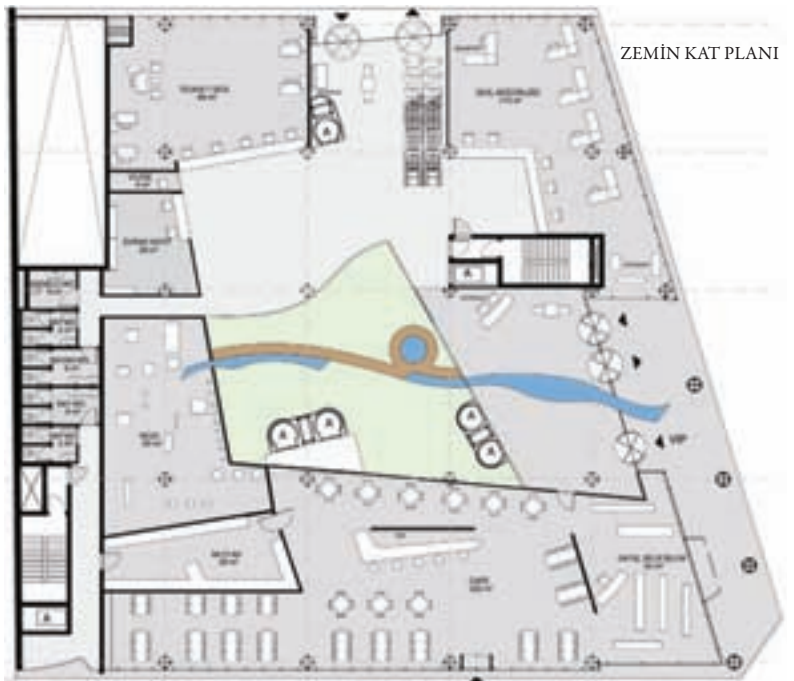
Şükrü Kocagöz, Okan Taşkıran, Engin Erel, Birtan Yetkinoğlu, Mümin Bayar, Berrak Suluova, Pelin Kocabıyık

İzmir Ticaret Odası avan proje çalışmaları için mimarlardan üç ana beklentisi olduğunu bildirdi:

Birincisi “İzmirli” bir bina istiyorlardı. İkinci istekleri meclis salonunun (dış etkinliklere de açık olduğu için) bodrumda tertiplenmesi idi. Üçüncüsü ise mevcut imar yönetmeliklerine uygun bir tasarım olmasıydı. Mevcut yönetmeliklerin “otoparkın öncelikle parselinde çözülmesi” hükmü bodrumda yapılacak toplantı salonu nedeni ile tam gerçekleşemiyordu. Ayrıca toplantıya katılan bir kişi ile empati yapıldığında gündüz toplantılarında toplantı öncesi, araları ve sonrası için körfeze bakan lobisi olan bir salon yerine “mezarımsı” bir seçenek pek uygun olmadığından bodrumda toplantı salonlu bir bina isteği bizce makul bulunmayarak, otopark ihtiyacının karşılanması ile (bilhassa rampalı olması gereken bir sayıdaki ihtiyacın) bu iki isteğin çelişik olduğunu, işverene açıklayıp onu ikna etme yolunu tercih ettik. (Ancak sonunda da ikna edemediğimiz bir süreç yaşadık.)

Tasarım, zenital ışık alan büyük bir orta boşluk/avlu etrafında, çalışma mekânlarını gün ışığından tam yararlandıracak bir şemada geliştirildi. Bu mekân aynı zamanda asansörleri de barındırarak üstteki toplantı katına gidenlerin özel hızlı asansörler ile binanın asıl kullanıcılarını rahatsız etmeyen bir sirkülasyonuna da imkan tanıdı.

Bu, sirkülasyonları ayrıışık, hızlı, bol doğal ışıklı şema işverenin birinci isteği olan “İzmirli” bir bina olarak yorumlandı. İzmir’in “dünü ve bugünü” sentezlerle (bireşimlerle) yorumlandı. Bunun için “alegori (istiare) atıflar (yüklemeler) kullanıldı. Yarınla köprüler “teknoloji” ve “sanat” öğeleri kullanılarak gerçekleştirildi.

Kullanılan alegoriler:

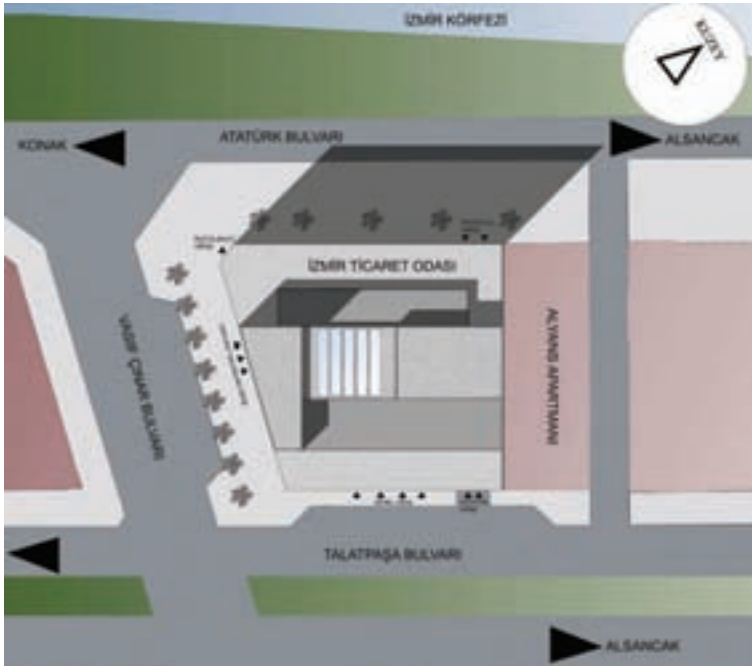
İzmir Athena tapınağının çokgen kolonları, antik meles çayına atfen atriumda alegorik “dere” kullanımı, geleneksel “yeşildere” taşına atıf yapan doğal malzemelerin kullanımı, kentin Levanten döneminde önemli yer tutan efsanevi bahçelere atriumda üç boyutlu olarak atıf yapan bir düzenleme, İzmir cumbalarına oranlar ile cephede atıf yapan çelik çıkmalar, İzmir evinin zenital ışığını sağlayan geleneksel “cihannumalara” atıf yapan şeffaf bir atrium örtüsü (pasif ısınmaya da yardımcı olan ve otomasyonlu aynası ile) homojen ışık sağlayan, kentin beyaz rengine atıf yapan cephe rengi seçimi (aynı zamanda cephenin geleneksel açık hava sinemaları perdesi gibi kullanımını da olanak sağlayarak) bu alegoriler sentezine yardımcı oldu.

Bugüne bağ kuran teknolojik seçimler ise:

Kazık sondajlarının aynı zamanda “heat-pump” sondajı olarak değerlendirilmesi, orta mekânın otomasyonlu “cihannuması” ile pasif enerji üretimine, daha fazla doğal aydınlatmaya ve yangın dumanı tahliyesine, katılması. Panoramik asansörler, yürüyen merdivenler (insan trafiğinin çok yoğun olduğu zonlarda) esnek mekânlar ve büyük açıklıklar için çelik yapı sistemi önerisi. Güncel sanatı temsil eden, heykeltıraş Bihret Mavitan’ın özel (kentsel mekâna katılan) çalışması olarak sayılabilir.

KATILIMCI

Celal Koç

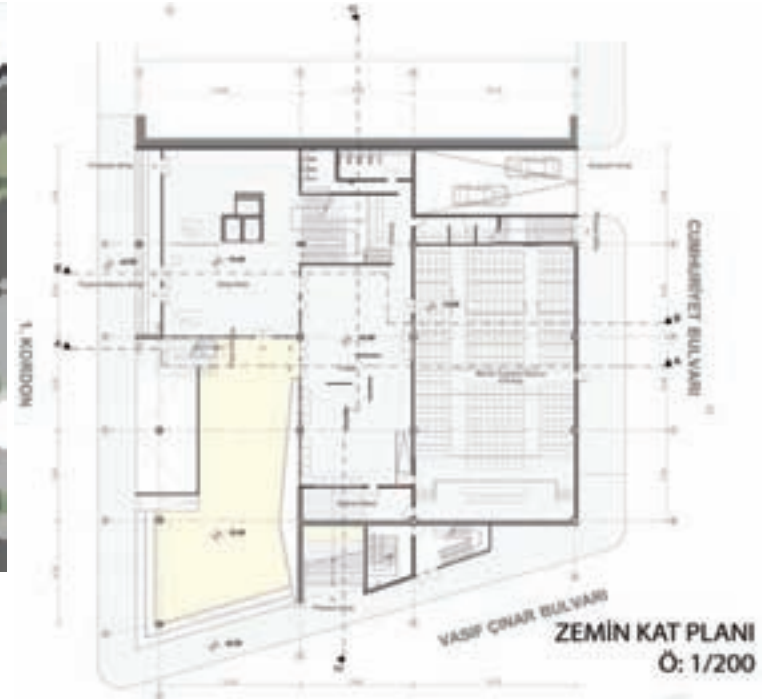
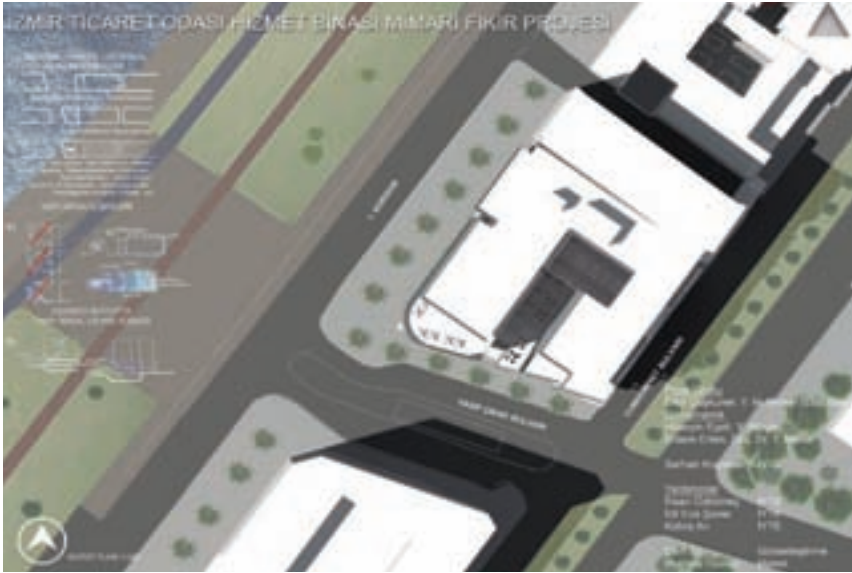
Bu alana yapılacak yapı, körfezde seyir halindeki her türlü araçtan, Karşıyaka sahillerinin tamamından, Kadifekale'nin kuzey yamaçlarından ve Kültürpark ile Lozan meydanından görülebilecektir. İzmir için mihenk taşı niteliğindeki Karşıyaka, İzmir Körfezi, Kadifekale, Kültürpark gibi yerlerden algılanabilen bir yapının belleklerde iz bırakabilmesi için sade ve düz hatlar ihtiva eden cephe tarzı tercih edilmiştir. Renk kullanımı ile cephe dokusundaki farklılıkların bu bölgelerden bakışlarda algılamayı azaltmaması için beyaz renk açık mavi cam beyaz güneş kırıcı paneller kullanılmıştır. Güneş kırıcı paneller güneş ışınları açılarına göre otomatik olarak ayarlanabilir olacaktır. Alyans Apartmanı cephesinin Ticaret Odası binası ile birlikte algılanması yönünden cephesinde sadeleşmeye gidilerek, balkon korkulukları ön, arka ve yan cephelerdeki cam yüzeylerin yenilenmesinin yeterli olacağı, cephe rengi ve dokusunun Ticaret Odası binası renk ve dokularına uygun malzemeler tercih edilmiştir.

Verilen ihtiyaç programının imar imkanlarının elvermesi ve çevredeki halihazır duruma aykırı bir konum getirmeyeceği de görüldüğüne tamamen bu yapı bünyesinde karşılanması sağlanmıştır. Zemin üstü ve zemin altı katların toplam brüt alanı 18.189 m²'dir. Bunun 7.423 m² zemin altında, 10.766 m²'si zemin ve zemin üstü katlardır.

KATILIMCI

Erbil Coşkuner

Yeni İzto hizmet binasının, mevcut bina kapasitesinin yetersiz kalması nedeniyle, yine İzto'ya ait yeni parselde inşa edilmek üzere projelendirilmesi için düzenlenen 'davetli yarışma'da yer alan projemizin açıklama raporu özeti aşağıdadır:

- * Yapının konumlandırılmasında, kentsel bağlam açısından, Kordon'un varlığının başat önemde olduğu kabulünden hareketle, "yükseltilmiş üst zemin kat", Kordon'a/ denize açılan bir "kamusal plaza" olarak ele alınmıştır. (A)
 - * Kordonboyun'un canlı/hareketli yaşamının bu alanda devamı, bir bakıma kendisini yeniden üretmesi için restoran-kafe işlevleri ve ana girişler bu kotta yer almıştır..
 - * Yine Kordon'un yaya trafiği ile alışveriş halinde olacak şekilde, " zemin kat" ta yer alan oditoryum fuayyesi girişi, trotuar kotunda ve yarı açık bir teras niteliğinde tasarlanmıştır. (B)
 - * Kendi özel çekirdeği ile protokol girişi de bu deniz-Kordon cephesinde düzenlenmiştir.
 - *Yapının dışarıdan kullanımında en büyük sayıda yaya trafiğine neden olan çeşitli servisler ise "alt zemin kat" olarak alt kotta planlanarak, girişleri yine Kordon bağlantılı olarak sağlanmıştır.(C)
- Kısaca; Kordon boyu'na atfedilen önem, deniz tarafından üç farklı kotta (A-B-C) yaya ilişkisi sağlanarak vurgulanmıştır.

Yapının ana girişi ise Güney tarafında yer alan Vasıf Çınar Bul.'dan ve "yükseltilmiş üst zemin kat" daki plazaya ulaşacak şekilde ve geniş basamaklarla sağlanmakta, buradan yapı içindeki çekirdeklerle ilgili bölümlere ulaşılmaktadır.

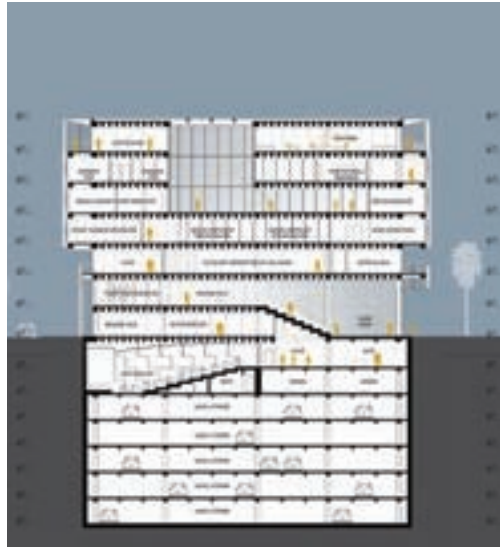
Arka/Cumhuriyet Bul. cephesinde ise tali yaya girişi ve o.p rampası konumlandırılmıştır. Yapı kütleli orta bölümünde boşaltılarak ofis alanlarının doğal ışıktan yararlanabilmesi sağlanmış, ayrıca çatı hava sirkülasyonuna izin verecek biçimde düzenlenerek, denize açık plaza kotundan bu bölüme ulaşan imbatın yapının doğal havalanmasına katkı yapması öngörülmüştür...

Deniz cephesinde düşey güneş kırıcılarla sağlanan bütünsel yalınlık yerini yan cephede, girişi vurgulayacak şekilde, ikinci bir cidar olarak perfore bir kapsayıcı yüzeye bırakırken, arka cephenin yeşillendirilmiş bir yüzey (dikey peyzaj..) olarak ele alınarak kentsel yeşile katkı sağlaması düşünülmüştür..

Proje sunumunun, bazı nedenlerle 10 güne sığdırılmak zorunda kalması, çizim düzeyinin istenen nitelikte sağlanamamasına neden olmuştur...

KATILIMCI

Seçkin Kutucu, Ebru Yılmaz, Yonca Kutucu

Kentin tarihi, kültürel ve fiziksel olarak en önemli bölgelerinden biri olan 1. Kordon Caddesi üzerinde yer alacak olan İZTO Yeni Hizmet Binası da yukarıda sözü edilen metropol mimarlığı tanımı doğrultusunda ele alınmıştır. Tarihsel referansları zamanla bozuma uğramış olsa da alan Kordonboyu yaşantısının ve manzarasının güçlü bir biçimde hissedildiği önemli bir yerdedir. Ayrıca, 1. ve 2. Kordon'un birleştiği köşe parsel olma durumu, yapının bu önemli iki cadde arasındaki konumunu daha da özel kılmaktadır. Bu nedenle, yerin özelliklerini dikkate alan, bulunduğu yapı dizisi içindeki düzene eklenilen ancak kendini kentsel boşlukları ve cephe anlayışı ile farklılaştıran bir yapı

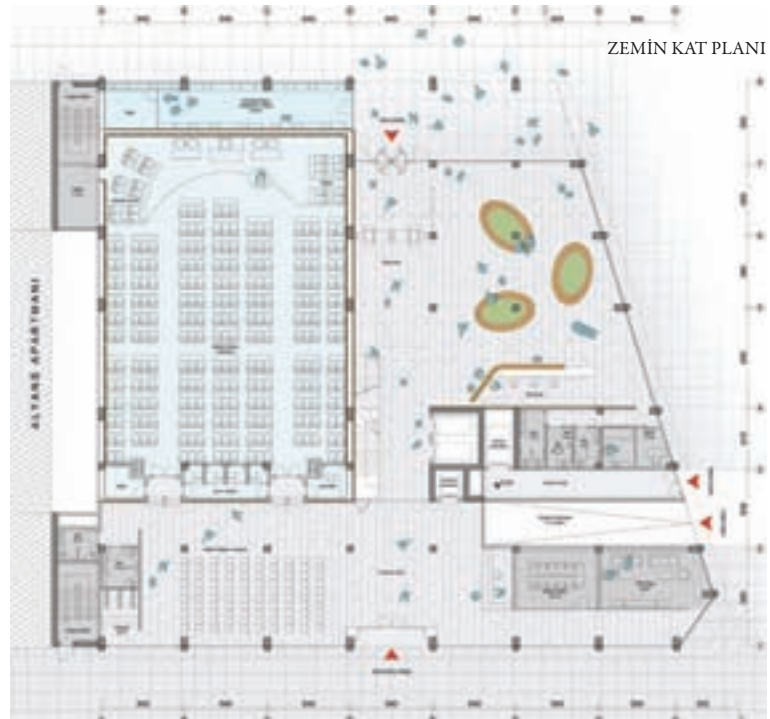
tasarlanmıştır. İzmirli için sadece ticaret odasına ait ofis birimlerini barındıran bir yapı olmanın ötesinde zaman geçirmek isteyenlerin güvenli iç mekânlar ve kapalı kamusal alanlar da sunmaktadır. İZTO Yeni Hizmet Binası da, özel mülkiyette olmasına rağmen kentin kullanımına açık mekânsal kurgular önermesinden ötürü metropol mimarlığı tanımı içinde değerlendirilebilir. Tasarım, barındırdığı kamusal, yarı kamusal ve özel alanların yeni kentsel ilişkiler üretebildiği, iç boşluklarını kentsel alanlarla bağıntılandırabilen, kentsel bahçeler ve balkonlar oluşturan, kısaca "kent içinde kent olma" iddiasını taşıyan bir anlayış ile ele alınmıştır.

KATILIMCI

ZEMİN KAT PLANI

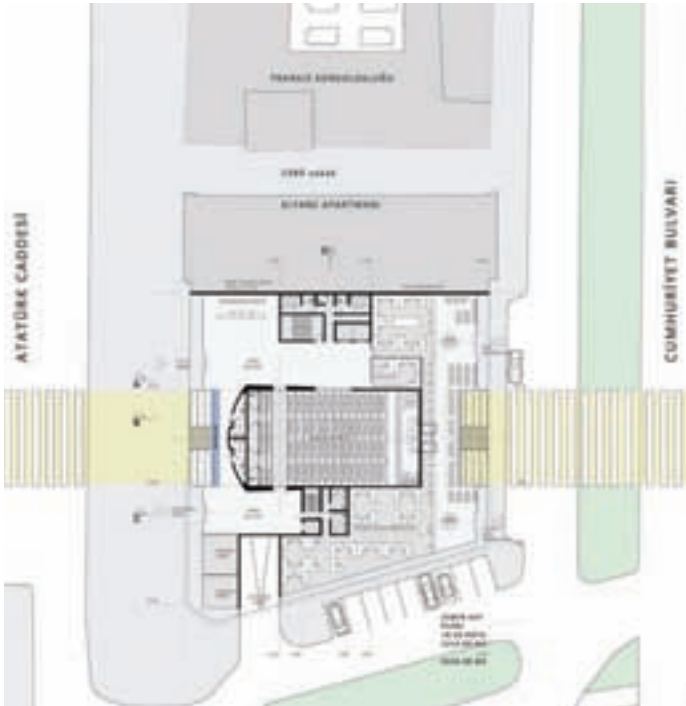
**Salih Zeki Pekin, Burçak Pekin, Bilgen Dinç,
Hanife Aliefendioğlu, Gülçin Çuhacı**

Şehrin stratejik ve sembolik olarak önemli bir noktasında yapılması düşünülen İzmir Ticaret Odası yeni hizmet binası tasarlanırken İTO'nun İzmir ve İzmirli için ifade ettiği anlamı gösterişe kaçmadan **ağırlıklılıkla** yansıtacak, **bulunduğu yere ait** olacak, içindeki farklı işlevleri bir araya getiren mekan kurgusunu **şeffaflıkla** dışa vuracak ve aynı zamanda her taraftan **bütüncül** olarak algılanacak bir bina olması hedeflenmiştir. Projenin tasarlandığı parsel İzmirli'nin denizle bütünleştiği Kordon boyu (Atatürk caddesi) üzerinde yer almaktadır ve kentin **simgesel silüetinin** bir parçası durumundadır. Ayrıca Konak ile Alsancak arasında önemli bir ulaşım aksı olan Cumhuriyet Bulvarı ve onları dik kesen, serinletici imbat rüzgârını kentin iç sokaklarına taşıyan, Fuar'ın Lozan Kapısından körfeze uzanan bir perspektife sahip Vasıf Çınar Bulvarı'nın kesişim noktasında, kent içinde **kolay ulaşılabilir ve merkezi** bir konumda bulunmaktadır.

Halk arasında 1. Kordon ve 2. Kordon olarak adlandırılan ve Liman bölgesinden Konak Meydanına uzanan şeritte bulunan tüm binalar gibi bulunduğu imar adası sınırları ve gabarisine aynen uyarak bir **"kentsel yapı taşı"** oluşturma fikri benimsenmiştir.

KATILIMCI

Ali Okan Yılmaz, Murat Oran, Michael E. Young

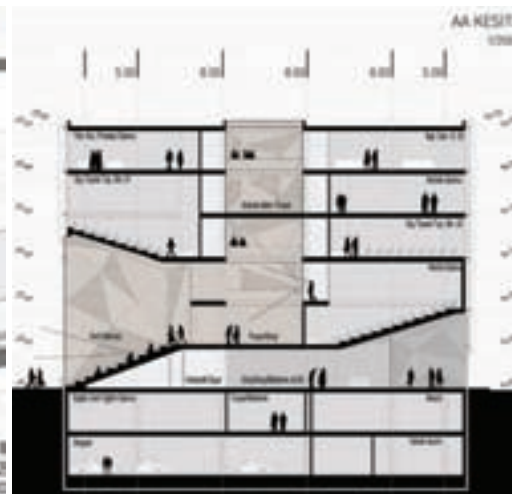
Önerimizdeki ikili kütle ve aralarındaki boşluk mevcut yapı dilinden farklılaşarak içinden geçen bir yapı bütününe evrimleşmiştir. Boşluktan süzülen İzmir İmbatı Lozan meydanına kadar açılan aksa denizi taşımaktadır. Sürdürülebilirlik ve enerji verimliliği açısından bu boşluk önemli bir kazanç sağlamakta ve İzmir Ticaret Odası'nın simgesel olarak İzmir Kenti ile ilgili kurduğu/kuracağı ilişkiyi güçlendirmektedir. Boşluk altında zemin kotunda konumlandığımız Meclis Salonu, bina girişleri ile kurduğu yakın ilişki ile kolay ulaşılabilir olmuş üstüne

aldığı platform/avlu ile temsil ettiği, hizmet verdiği İzmirliyi üstünde almaktadır. Platform/avlu ortasındaki ışık kübü aracılığı ile İzmir Göküzü ve İzmir Işığını meclis salonuna aktarmak/akıtmak, kent ile kurulan ilişkiyi daha anlamlı hale getirmektedir.

Boşluk içinde iki kütleyle birbirine bağlayan bulut köprüleri ulaşımı sağlamak ve düzenlemekle beraber tüm kullanıcıların Kordon-Körfez- Göküzü-Güneş deneyimlerini kısıtlı olmayan imkanlar ile yaşamalarını sağlamaktadır.

KATILIMCI

ZEMİN KAT PLANI

Tamer Başbuğ, Hasan Özbay, Cihan Sevindik, Doğan Türkkan

İzmir Ticaret Odası 130 yılı uzanan tarihi boyunca benzer kurumlara göre kent yaşamında hep ayrıcalıklı bir konuma sahip oldu. “İZTO” bu konumunu yalnızca güçlü kurumsal kimliğiyle değil, her dönemde kente dair yaptığı önermelerle ve ötesinde kamusal ağırlığı olan bir kuruluş olarak öne çıkıyor.

Bu anlamda kentle ve kentliyle hep iç içe olan bir kurumun tüm işlevlerini barındırarak yapının kurum kimliği yansıtılacak simgesellikte olması ve önerdiği kapalı/ açık fiziksel mekanlarının kent mekanı ile yakın ilişki içinde olması beklenir. Öneri tasarım bir kurumun kendi fiziksel mekan ihtiyacını karşılarken içinde bulunduğu kentsel mekana, kentsel konuma ve bir bütün olarak kent yaşamına katabilecekleri ile ilgili bir tez niteliği taşır.

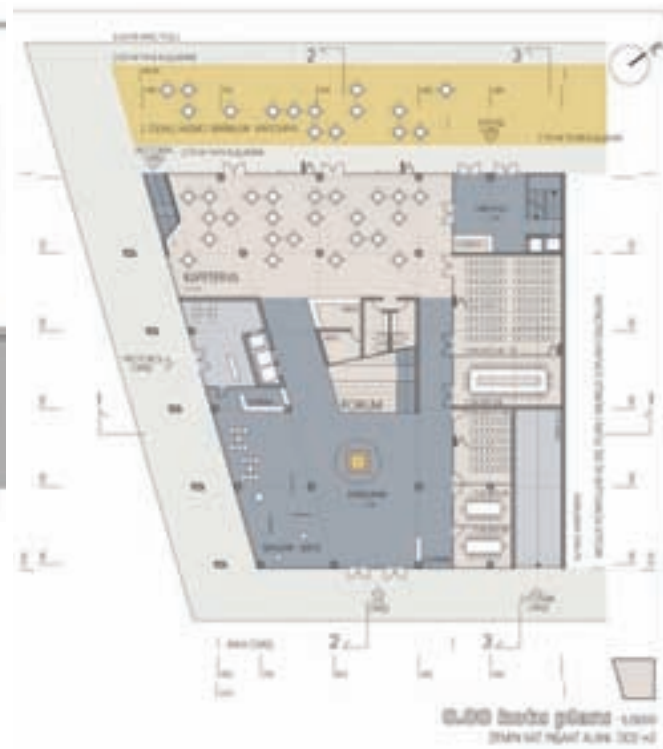
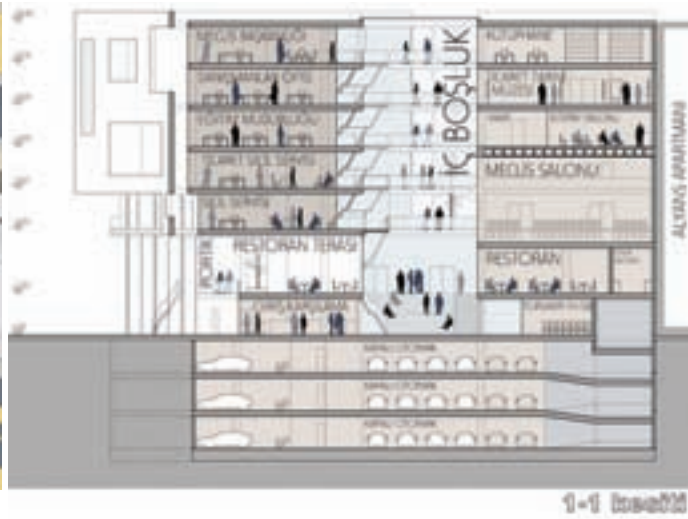
Kent üzerindeki her bir m²'nin rant aracı olarak görüldüğü düzende,

kent mekanının oluşumuna katkı sağlamak, kent yaşamına yeni alternatifler sunmak gibi yaklaşımlar ancak İZTO gibi varoluş sebebini içinde bulunduğu kente borçlu olan, vizyon sahibi, öncü kurumlardan beklenebilir.

Yapı kent mekanının bir uzantısı gibi tasarlanan bir iç boşluk önerir. Bu boşluk, kordon cephesine bakan bir seyir amfisi ile başlar, yapının iç mekanları katederek protokol girişi ve ana girişe bağlanır. İç boşluğun dinamizmi gündüz malzeme ve yüzey dokusuyla, gece ise aydınlatma ile yapının tüm cephelerinde hissedilir ve kentli tarafından algılanır. Bu algı İZTO'nun şeffaflığını ve kent/ kentli açısından erişilebilirliğini vurgular. Meclis salonunun fuayesi, seyir amfisi ve ana giriş mekanı bu iç boşluğun birbirine akana parçalarını oluşturur. Üst katlarda ise bu iç boşluk, etrafına İZTO'nun fiziksel mekan ihtiyacının parçaları olan ofis birimlerini toplar.

KATILIMCI

Tolga İltir, M.Ziya İmren

Kentin en önemli üç aksının çeper verdiği bitişik nizamda yer alan parselin işlevsel olarak 24 saat kentliye ve meslek örgütü üyelerine hizmet vereceği kamusal mekanları kurgulamaktır. Bu bütünlüğün temel parçaları; kente nitelikli kamusal dış mekanlar sunmak, deniz silüetinde yeşilin görsel ve fiziksel bağını koparmamak, işlevsel olarak ayırım gösteren sosyal ve ofis kullanımlarını dengeli ölçülerde bu mekanlara akıtmak, sahil bandında ve çevre caddelerdeki meydanlaşan kamusal mekanlarla ölçekli bağlar kurmak ve iç - dış bütünlüğüne sadık kalarak mekansal bir dışavurum elde etmektir.

Kent ile İlişki - Mekansal Nitelik - Yakın Çevre:

Vasıf Çınar Caddesi, Fuarın yeşil alanından ve Lozan meydanından başlayarak Cumhuriyet Bulvarı ve Atatürk Caddesini keserek denize ulaşır. Binamız bu aksta zemin kotta kolonatl bir geçitle yaya ile iliş-

ki kurarken üst kotta restoran terasına ait kamusal boşluk ile Fransız Kültür Merkezi Bahçesinde ve Fuardan itibaren denize kadar akıp gelen yeşil alanın fiziksel ve görsel olarak sürekli kılar. Böylelikle kullanıcılarına deniz ve yeşil alan manzarasına sahip nitelikli ve iklime uygun, gölgelikli bir dış mekan sunar. Ayrıca binamız yakın çevresinden bu iki kottan sonraki katlarda kopmayarak, üst kotlarında yer alan yoğun kullanımlı ofis ve sosyal mekanların açıldığı teras ve iç boşlukları ile kademelenen bir kütle kompozisyonu ile sürekli ilişki kurar.

01

HAYDAR ALİYEV KÜLTÜR MERKEZİ

AZERBAIJAN

“Ateşin Ülkesi”

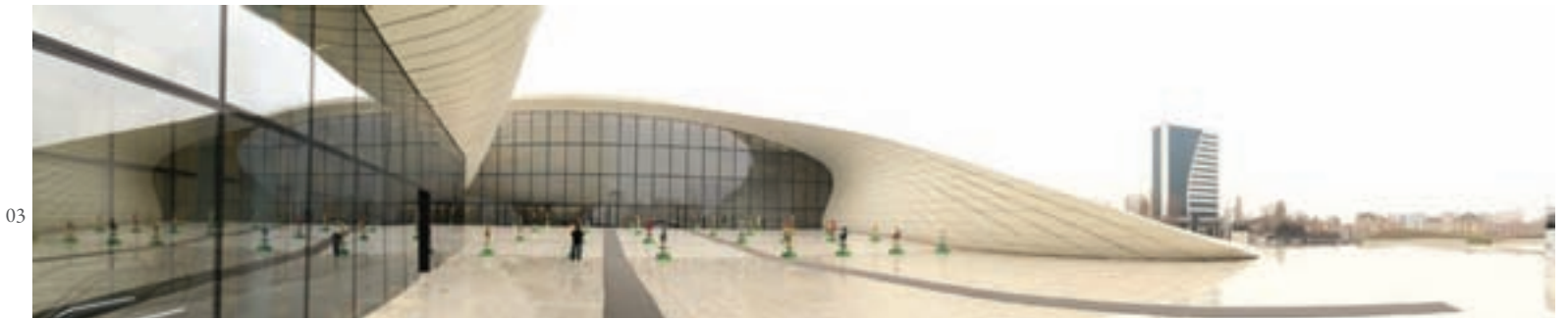
Aytaç Özen

Güney Kafkasya’da bulunan Azerbaycan, dünyanın önde gelen bir petrol ve doğal gaz ülkesidir. Topraktan sızan gazın hiç sönmeyen ateşler meydana getirdiği ve eski çağlarda ateşe tapan zerdüştler bu topraklarda yaşadığı için “ateşin ülkesi” denmiştir Azerbaycan’a.

Ülke, Türk-İslam dünyasının ilk cumhuriyeti olmuştur. 1918 yılında cumhuriyetin ilan edildiği ülke 1920 yılında Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’ne katılmış ve 1991 yılında S.S.C.B’nin dağılmasına kadar bu yönetim şekli ile devam etmiştir.

02

03

Bağımsızlığını ilan eden ülkede Haydar Aliyev devletin ilk başkanı seçilmiştir. Aliyev yaptığı devrim ve yeniliklerle ülke halkının ve hatta dünyanın sevgisini kazanmıştır.

2003 yılında vefat eden Haydar Aliyev'in yerine oğlu İlham Aliyev seçilmiş ve günümüzde de devlet başkanlığına devam etmektedir.

Ülke için çok önemli olan Haydar Aliyev'in, ölümünün hemen ardından anısına başkent Bakü'de bir kültür merkezi yapılması fikri oluşmuştur. Başkan İlham Aliyev'in talimatıyla tüm dünyanın saygı duyduğu lidere yakışacak bir kültür merkezi tasarlanması yönünde çalışmalar başlanmış ve Zaha-Hadid Mimarlık bürosuyla anlaşılmıştır. Mimar Zaha Hadid yapıyı tasarlarken, Azerbaycan mitolojisindeki

Hazar Denizi'nin yükselişini ve dalgalarını mimariye taşımaya çalışmıştır. 2007 yılında projeleri tamamlanan yapının inşasına 2008 yılında başlanmış ve yapı 2012 yılında hizmete açılmıştır.

30.000 m²'ye oturan, toplam 101.000 m² olan merkezde sergi ve müze alanları, kütüphaneler, konferans salonları ile gösteri merkezleri mevcuttur.

Yapıya yaklaşırken dışarıdan bakıldığında yapıya hayran kalmamak elde değil, bir an evvel içeriye girmek için sabırsızlanıyorsunuz (01-02-03). Ziyaretçiler yapıya iki ayrı girişten girebiliyorlar. Ziyaretçilere tüm yapı gezisi ve kısmi gezi olmak üzere farklı gezi alternatifleri sunan yapıda bilet fiyatları da bu seçeneklere göre değişiyor.

03

04

05

Merkezin sergi bölümlerinde Azerbaycan kültür ve tarihini anlatan kısımlar, Haydar Aliyev'in hayatını ve hatta kullandığı kıyafetlerden arabalarına kadar olan bölümler ile modern sanat bölümü de bulunmaktadır (03-04). Ayrıca Azerbaycan'ın tamamında yapılmış/yapılacak olan önemli bina ve tesislerin de maketlerinin bulunduğu bir bölüm bulunmaktadır (05).

Yapıyı gezerken üç boyutlu dalgavari formlar; kullanıcılar üzerinde heyecan verici etkiler bırakırken (06), üçüncü kattaki galerili salonlar-

06

07

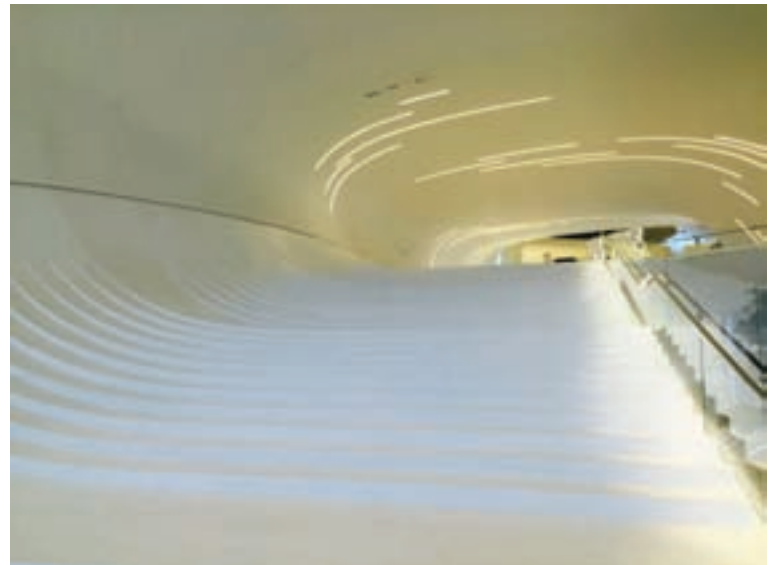
daki insanlarla zemin kattan göz göze gelebilmek farklı bir deneyim sunuyor (07). Duvarlardan inen merdiven ve korkuluk detayları ziyaretçiler ve kullanıcılar için adeta sörf tahtasında yürüyormuş hissi uyandırıyor (08). Çok fazla gün ışığı kullanılmayan yapıda, pencereler doğru konumda bütün katlara fayda sağlayacak şekilde yerleştirildiğinden, mekanda yapay aydınlatma ihtiyacı oldukça düşüktür.

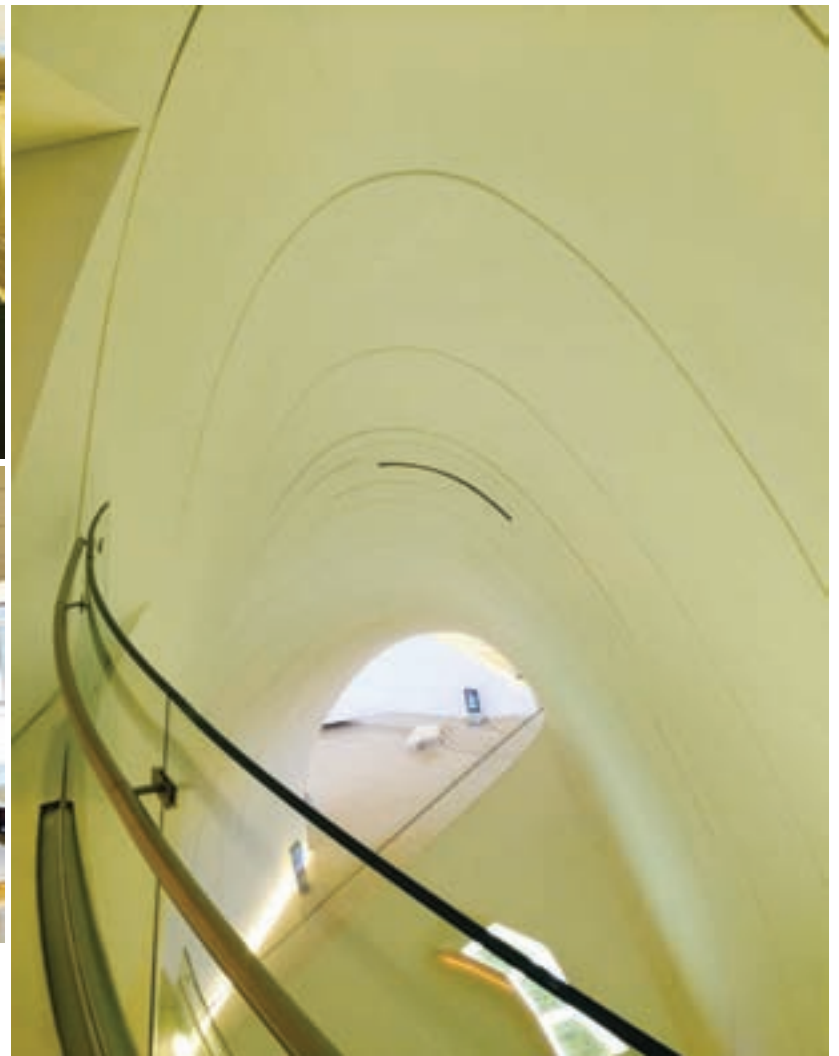
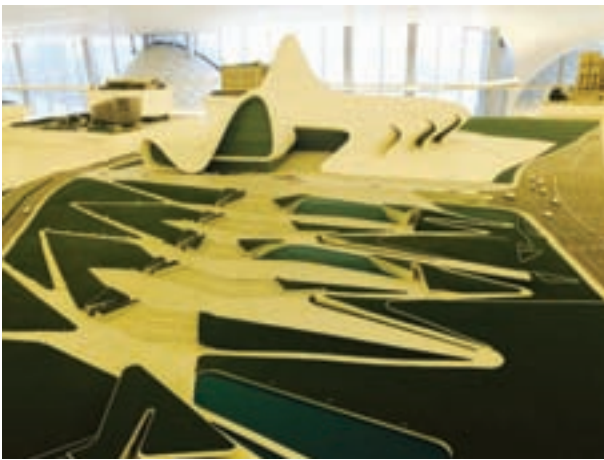
Sergi ve gezi alanları; son teknolojiyle inşa edilmiş 3D animasyonlar, sinematik görseller projeksiyon cihazları ile yansıtılıp birden fazla dil seçeneğiyle sunuluyor. Sergilenen objelerin önüne gelindiğinde-obje veya eserin ne olduğu otomatik olarak anlatılıyor. Azeri çalgıları salonunda bu deneyimi enstrümanın sesini duyarak yaşıyorsunuz.

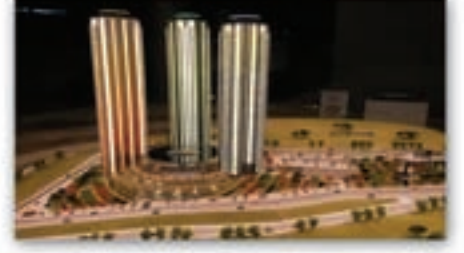
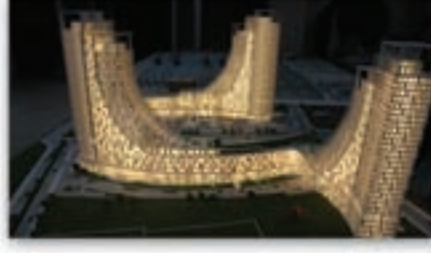
Sergi salonları arasındaki küçük nişlere dinlenme ve soluklanma alanları yerleştirilmiş ve bu sayede Azeri lezzetlerini tatma imkanı bulunabiliyor.

Toplamda iki saatinizi ayırıp rahatça gezebileceğiniz merkez, haftanın altı günü saat 19:00'a kadar (Pazar günü 18:00) gezilebiliyor.

08

“ Bakış açınızı boyutlandırın ”

MAKET

Mimari, endüstriyel, kesit, prototip, kentsel dönüşüm alanları ve giderek artan konulardaki projelerin vazgeçilmez ve tamamlayıcı bir unsuru haline gelen maketlerin üretimi gerçekleştirilmektedir.

www.boyutmaket.com
boyutmaket@gmail.com

İlkbahar Mahallesi 596.Sokak No: 21/A
Yıldız, Çankaya / Ankara / TÜRKİYE
Telefon: +90 312 495 1178
Faks: +90 312 495 1136

EXPO MİLANO 2015

Sevilla 1992, Lizbon 1998, Hannover 2000, Aichi 2005 ve Zaragoza 2008
Dünya Fuarlarını da ziyaret eden bir gezgin olarak
Hasan Özbay
Milano 2015 fuarı izlenimlerini paylaştı

01

Hasan Özbay

Fotoğraflar:
Hasan Özbay

Uluslararası Dünya Fuarı “Expo” 2015 yılında İtalya’nın önemli kentlerinin başında gelen Milano’da Mayıs-Ekim ayları boyunca izlendi. Olimpiyat Oyunları’ndan sonra en önemli Uluslararası organizasyon olan Expo’lar “Uluslararası” ve “Evrensel” olmak üzere iki ayrı statüde düzenleniyor. “Evrensel” organizasyonlar her beş yılda bir yapılıyor ve 6 ay boyunca açık kalıyor. İlk 1851 yılında Londra’da düzenlenen Expo, ilk yıllar Paris ile Londra arasında dönüşümlü olarak yapılmasına karşın, yüksek ilgi sonucunda kıtalararası farklı kentlerde yapılmaya başlandı.

Ülkelerin tanıtımlarını yüklenen Dünya Fuarları, sergi süresi sonrasında kaldırılmaları nedeniyle, genel olarak geçici yapılardan oluşuyor. Bu da deneysel yaklaşımların ortaya çıkmasına olanak veriyor ve Expo’ları mimarlık ortamını beslemesi açısından değerli kılıyor.

“Gezegeni Beslemek, Yaşam için Enerji” teması ile gerçekleştirilen Milano Fuarı yaklaşık 110 hektar alanı kaplıyor. Planlama çalışmaları uluslararası ölçekte bilinirliği olan Stefano Boeri, Ricky Burdett, Joan Busquets, Jacques Herzog ve William McDonough’dan oluşan mimarlar öncülüğündeki genç mimarlar ve mühendislerden kurulan bir ekip tarafından yürütülmüş.

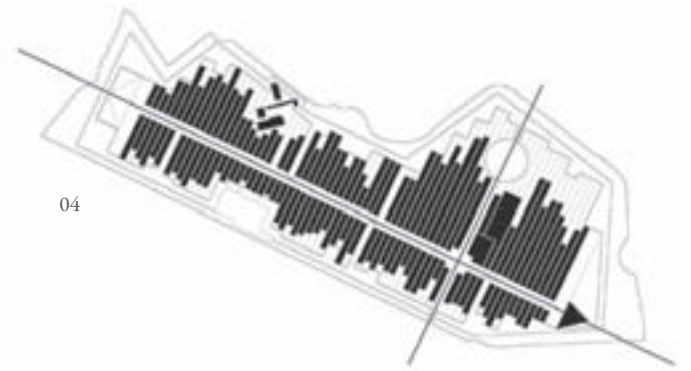
Planlama ilkeleri “temayı tasarımın merkezine alan”, “katılımcı ülke pavilyonlarını öne çıkaran”, “yerleşimde kalite” ve “sürdürülebilirlik” üzerine oluşmakta. Kanallarla çevrili, bir tür “ada” sayılabilecek alan, gridal yapıdaki Roma kentlerinin kurgusu kullanılarak, doğu-batı yönündeki “Decumanus” ve kuzey-güney yönündeki “Cardo” akslarının ilhamıyla tasarlanmış. Bir kilometreyi aşkın uzunluktaki ana aks olan Decumanus üzerinde, birbirleri ile eşit şartlarda yer alan ülke pavilyonları konumlandırılmış. Bu aksı kesen ve üç yüz elli metre uzunluktaki Cardo ise, ev sahibi İtalya’nın ana sergi pavilyonuna ve İtalya’ya ait tematik sergilemelere ayrılmış. Cardo’nun kuzey ucunda “İtalya Sarayı” olarak adlandırılan “İtalya Pavyonu” ve “Göl Arenası”, güney ucunda ise “Açık Hava Tiyatrosu” konumlandırılmış.

03

02

- 01/ Expo Merkezi
- 02/ Decumanus Aksı
- 03/ Vaziyet Planı
- 04/ Herzog de Meuron Master Planı

Fuara ana ulaşım Decumanus aksının iki ucundan sağlanmakta. Buralarda oluşturulan otopark alanları ve toplu taşıma sistemi durakları ile girişler oluşturulmuş. Ancak raylı sistem ve metro bağlantısı nedeniyle, batı girişi daha yoğun olarak kullanılmakta. Her iki giriş de tematik alanlar ve sergilerle beslenmiş. Batı girişinde fuarın temasını anlatan ana sergi binası olan "Sıfır Pavyonu", batı girişinde ise "Biyolojik Çeşitlilik Parkı" yer almakta. Cordo aksının güneyinde bir giriş daha bulunmakta. Ancak bu giriş kısıtlı ulaşım olanakları sunmakta.

Milano Fuarının tasarımında, Eifel Kulesi gibi dev strüktürlerin yapımından özellikle kaçınılmış. Planlama ekibinin ilk düşüncesi, sökülebilir, tente veya hafif strüktürlerden oluşan mekansal bir kurgu önermek olmuş. Ancak nihai durumda bu hedefin korunamadığı, ülkelerin hacimli küteller tasarlayarak süreci değiştirdikleri gözlenmekte. İlk tasarımdan geriye kalanlar yol strüktürü ve Decumanus üzerinde yer alan, tente örtü.

Milano Fuarı sürdürülebilirlik kriteri olan ISO 20121 ve sera gazı emisyonunu standardı olan ISO 14064 şartlarını sağlayan ilk uluslararası organizasyon olduğu iddiasını da taşıyor.

Fuarın ana katılımcıları olan ülkeler için oluşturulan arsaların tümü ve tematik pavyonlar Decumanus üzerinde. Dolayısıyla ülke pavyonlarının tümüne ana aks üzerinden ulaşılabilir. Ancak bu durum, tüm katılımcıları ana aks üzerine sığdırmak nedeniyle, parsellerin dar cepheli ve derin olmasına neden olmuş. Ana aks üzerindeki gölgelik

örtünün, ülke binalarını bir miktar örtmesi de soruna eklenince, ortaya çıkan tasarım problemini, pek çok ülke, binalarını geriye çekerek çözme yoluna gitmiş. İngiltere, Fransa ve Çin pavyonları bunun en dikkate değer örnekleri. Bu ülkelerin ön mekanı bir bahçe olarak kuruluması ortak yaklaşımları. Rusya, Almanya ve Kuveyt ise ön mekanı sert zemin olarak kullanan binalara örnek.

Fuara kendine ait pavyon binasıyla katılan 54 ülke, İtalya Pavyonları ile "Akdeniz", "Kurak Alanlar", "Adalar", "Deniz ve Gıda", "Pirinç", "Kahve", "Kakao ve Çikolata", "Baharatlar" ve "Meyveler ve Baklagiller" temalarıyla gruplanmış pavyonlar Decumano üzerine yerleştirilmiş. Bu gruplamalar ile tek başına pavyon inşa etmeyen (edemeyen) ülkelere yer sağlanmış. Sivil Organizasyonlar ve Şirketler için oluşturulan pavyonlar dışında "Sıfır Pavyonu", "Biyolojik Çeşitlilik ve Yavaş Gıda", "Çocuk Parkı" ve "Geleceğin Gıda Alanı" adlı dört tematik park Expo içinde yer almakta. Bunların dışında "Göl Arenası", "Açık Hava Tiyatrosu", "Oditoryum", "Konferans Merkezi" ve Basın Merkezi'ni de içeren "Expo Merkezi" sosyal ve kültürel etkinlikler için fuar alanı içinde düzenlenmiş. Bu yapılardan İtalyan Pavyonu dışındakilerin tümü fuar sonrasında kaldırılacak. İtalya Pavyonu ise Milano Belediyesi tarafından kullanılacak.

Expo'nun temasının verdiği olanak ile yeme-içme alanları fuarda oldukça önemli yer kaplıyor. İtalyan mutfağına ayrılan genel alanlar dışında, her ülke pavyonunda yer alan yeme-içme alanları sayesinde, ziyaretçiler dünya mutfağının farklı örneklerine ulaşabiliyorlar.

05

Su yüzeyleri tasarımının önemli bir parçası olarak ele alınmış. Sıcak iklimi yumuşatmak amacı ile su yüzeyleri oluşturulmuş ve bunlar yaya aksına kadar uzatılmış. Yeşil alanlar da benzer şekilde ele alınmış ve ağaç dokularının yaya allesine kadar uzanması sağlanmış.

20 milyon ziyaretçinin izlemesinin beklendiği ve 1,5 milyar Euro harcanan Fuarın bitimi ardından alandaki yapılar, İtalyan Pavyonu dışında, yıkılacak. Bu açıdan bakıldığında Expo'ları kentsel alanın yenilenmesi ve dönüştürülmesi için bir araç olarak kullanmak anlamlı görülüyor. Bu konuda en başarılı model Lizbon 2002 fuarında gözleniyor. Portekiz yönetimi, Lizbon'un çöküntü halindeki sanayi alanını dönüştürmek ve yenilemek için Expo yatırımını bir araç olarak kullanmış ve fuar binaları sergi sonrasında kentsel ekipmana dönüştürmüştü. Bu modelin daha sonraki fuarlara neden örnek olamadığını bilmiyorum. Ancak Türkiye Expo adaylığını sürdürürse, bu modelden mutlaka yararlanmalı.

Ülke pavyonları arasında dikkate değer yapılar var. Foster tasarımı Birleşik Arap Emirlikleri Pavyonu ve Artur Casas tasarımı Brezilya Pavyonu bunların başında geliyor. Ancak Expo Sevilla 1992'de yapılan Tadao Ando tasarımı Japonya Pavyonu, Nicholas Grimshaw tasarımı Britanya Pavyonu; Expo Lizbon 1992'de yapılan Alvaro Siza tasarımı Portekiz Pavyonu; Expo Hannover 2002'de yapılan Peter Zumthor tasarımı İsviçre Pavyonu, MRDV tasarımı Hollanda Pavyonu, Von Gerkan& Marg tasarımı Hristiyan Pavyonu ve Expo Zaragoza 2008'de Zaha Hadid tasarımı Köprü Pavyonu kalitesine çok da ulaşamadığını söylemem gerekir.

İtalya Pavyonu

Mimari: Nemesi and Partners Studio

"İtalya Sarayı" olarak adlandırılan bina, fuarın merkezinde, Cardo üzerinde yer almakta. Yapı bir "piazz" etrafında yer alan ve üst kotlarda birleşen bir "ağaç" imgesi üzerine kurgulanmış. Yapı yüzeyinin biçimlenmesi de bu etkiyi güçlendirmekte. Cephede kullanılan "biodinamik beton" elemanların havadaki kiri absorbe edip, bir tür filtre ettiği ifade ediliyor. Ziyaretçiler yapının orta mekanına geliyor ve buradan dağılıyor. İtalyan Pavyonu'nun yıkılmayıp, gelecekte Milano Belediyesi için kullanılacak olması, yapının iç mekanlarının sergi mekanından çok büro mekanı ölçülerinde olmasına yol açmış. Sergi mekanları katlara yayılmış ve basık mekanlar. İç mekanda ayna kullanılarak yapılan görsel sergilemenin yaratıcı ve etkileyici olduğunu belirtmek gerek. Yapının sergi tarihinde tam olarak bitmemiş olduğu da diğer bir not.

05/ Su Yüzeyleri Tasarımı
06/ Heykeller; Daniel Libeskind
07/ Hayat Ağacı
08-09-10-11/ İtalya Pavyonu

06

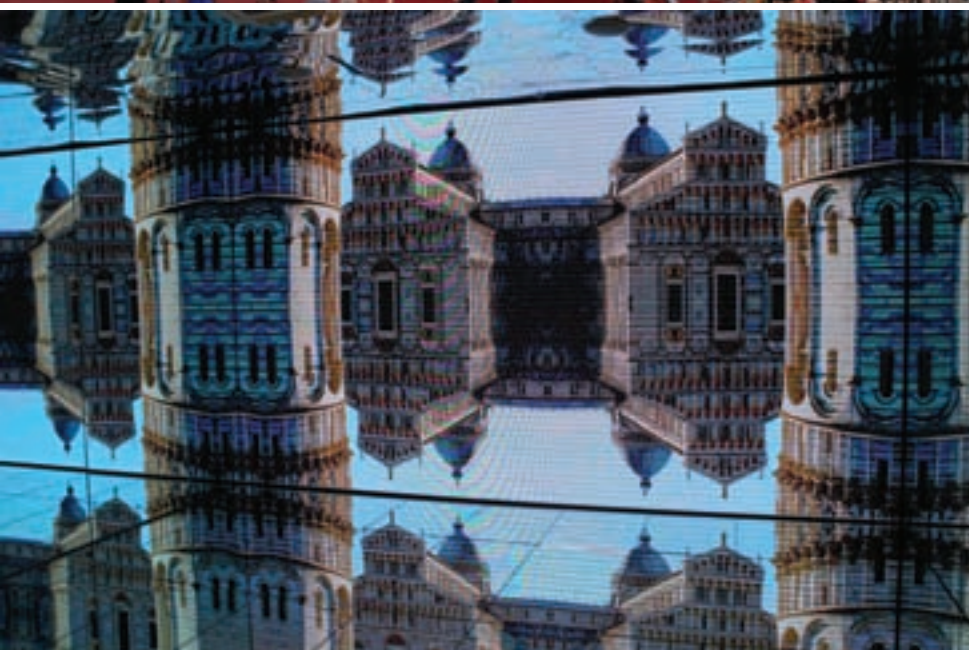
07

08

10

09

11

12

13

14

Brezilya Pavyonu

Mimari: Artur Casas Studio

Brezilya pavyonu izleyicilere bir ağ üzerinde yürüyerek yapının üst katlarına ulaşma deneyimi sunuyor. Kişisel kanım, fuarın en ilginç ve dikkate değer yapısının Brezilya Pavyonu olduğu yönünde. Ağın üzerinde yürümek bir oyun gibi algılanmakta ve ziyaretçi farkında olmadan kendini sergi mekanının üst katında bulmakta. Yapı içine girilince de alt kata inilmekte ve kapalı sergi mekanına ulaşılmakta. Alt kattan bahçeye çıkılınca ağın altındaki mekana ulaşılmakta ve Brezilya'nın endemik türlerine -tabii ki Milano'da yetişebilenlere- bu kez göz hizasından bakma olanağı bulunmakta. Yapının açık alanı da olan bu eğlenceli mekan sayesinde, fuarın en fazla akılda kalan yapısının Brezilya Pavyonu olduğunu belirtmek yanlış olmayacaktır.

Çin Pavyonu

Mimari: Tsinghua Üniversitesi ve Studio Link-Arc

Yaya aksından geriye çekilen yapının ön mekanı Çin geleneklerine uygun olarak çiçek bahçesi olarak düzenlenmiş. Ziyaretçiler bahçenin içinden dolaşarak yapıya ulaşmakta. Eğrisel formu yapı kabuğu

ahşap-çelik karması strüktür üzerine kiremit ve bambu gibi materyallerle örtülmüş. "Dalgalandan Mısır" teması üzerine biçimlenen bu pavyon fuarın ikinci büyük yapısını oluşturuyor. Yapının orta mekanındaki led armatürlerle oluşturulmuş yapay bahçe, üst katlara ulaşan ziyaretçilere, ışık oyunlarının da katkısıyla, ilginç bir görsel deneyim yaşatmakta.

Birleşik Krallık Pavyonu

Mimari: Wolfgang Buttress

Birleşik Krallık Pavyonu'na, duvarlar ile çevrelenmiş, Britanya kırsalını anımsatan, zigzaglar yapan bir bahçe içinden ulaşılmakta. Bahçe içinde oluşturulan arı vızıltısından oluşan ses efektleri bahçe atmosferini zenginleştirmekte. Bahçede kısa bir yol kat edildikten sonra alüminyum çubuklar ve 1000 adet led armatürden oluşturulan "Arı Kovanı"na ulaşıyor. Etkileyici ve özellikle gece saatlerinde ışık etkisiyle dikkat çeken pavyonun kapalı mekanındaki sergileme ise yasak savarcasına ele alınmış. Birinci kat ise, yeme-içme mekanı olarak kullanılmış. Bu katta da Arı Kovanı içine, bu kez üst kotlardan ulaşılmakta ve adeta tül arkasından çevre izlenilmekte.

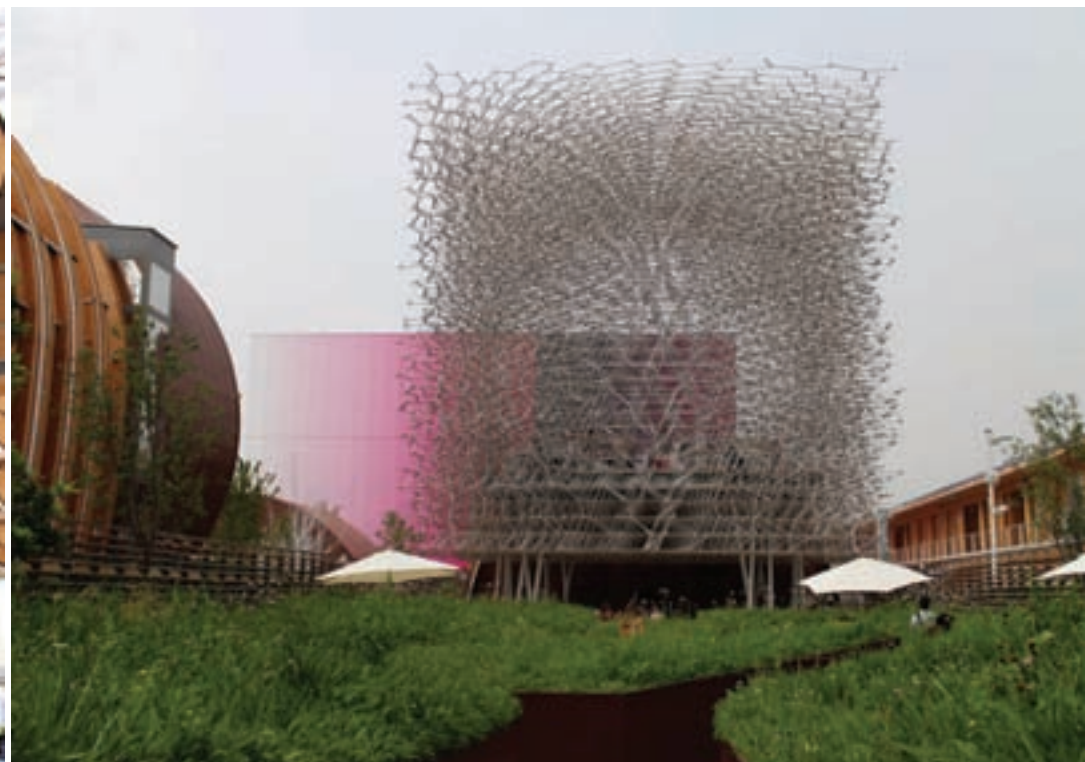
15

12-13-14/ Brezilya Pavyonu
15-16/ Çin Pavyonu
17-18/ Birleşik Krallık Pavyonu

17

16

18

Fransa Pavyonu

Mimari: XTU Architects

Lamine ahşap strüktürden oluşturulan Fransa Pavyonu'na ülkede yetişen bitki türlerinden oluşan bir bahçenin içinden geçilerek ulaşıyor. Yapı "kapalı pazaryeri" temasında ele alınmış. Fransa üretimi çeşitli gıdaların sergilendiği yapının içinde, ayrıca bir fırın oluşturulmuş ve burada üretilen taze ürünler ziyaretçilere satılıyor. Sepet benzeri bir strüktüre sahip olan yapı, heykelsi biçimi ile dikkat çekiyor.

Birleşik Arap Emirlikleri Pavyonu

Mimari: Foster + Partners

Çöl kumunun dokusunu ve kumulların hareketini anımsatan pavyon, 12 metre yükseklikteki duvarları ile vücut buluyor. Duvarların arasındaki kıvrımlı aralıktan girilen yapı, açık alandaki sergileme sonrasında ziyaretçiyi kapalı mekana davet ediyor. Duvarların kıvrımları ve dar sokakları ile sürprizli mekanlar sunan yapı, tek renk, tek malzeme kullanımı ve heykelsi formu ile dikkat çekiyor.

Amerika Birleşik Devletler Pavyonu

Mimari: James Biber

ABD pavyonu ikili bir yapıya sahip. Zemin düzleminde ziyaretçilerin gruplar halinde girdikleri, çeşitli salonlardaki sunumları izledikten sonra çıktıkları bir kurguya sahip. Zemin üzerindeki yarı açık mekan ise alt kattaki atmosferin tam tersi. Geniş merdivenlerle çıkılarak ulaşılan mekan, tüm ruhuyla "fast-food" kültürüne ithaf edilmiş. Yapının uzun cephesi ise dikey tarla olarak düzenlenerek geleceğin tarımına atıf yapılmış.

19

19-20/ Fransa Pavyonu
21-22/ Birleşik Arap Emirlikleri Pavyonu
23-24/ Amerika Birleşik Devletler Pavyonu

20

25

İspanya Pavyonu

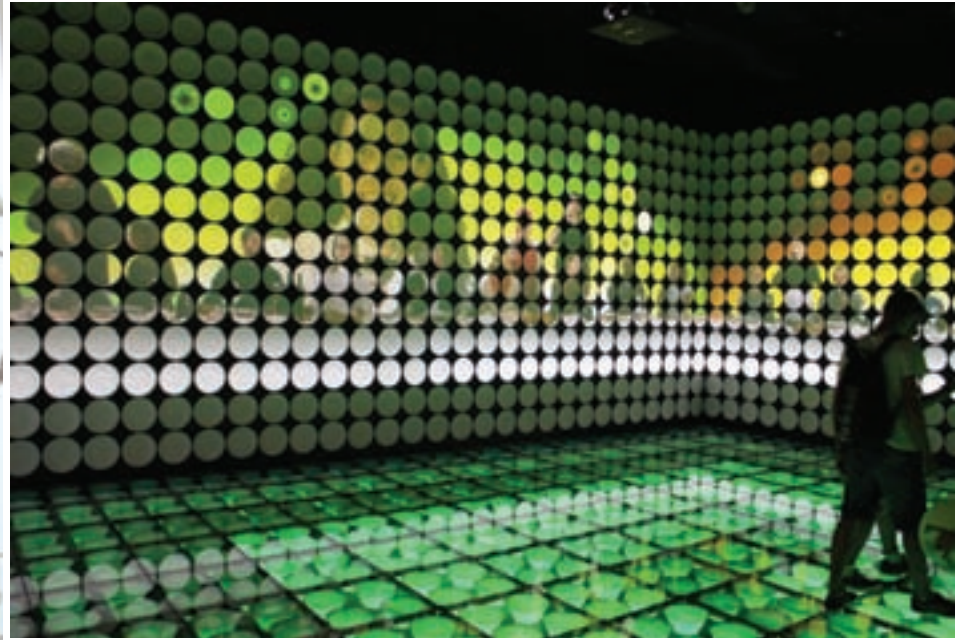
Mimari: B 720 Architects. Fermin Vazquez

Yaya allesine açılan ve ziyaretçileri içeri davet eden ahşap-çelik karma-sı strüktürle tasarlanan giriş örtüsü yapının yüzünü oluşturuyor. Bu mekandan girilip üst kata rampa ile ulaşılırken, zemine yerleştirilen bavulların varlığı ile adeta bir seyahat hissi verilmek istenmiş. Üst kat-ta İspanyol gıdaları tabaklar üzerinde yapılan video sunumu ile anlatı-lıyor ve kullanılan malzeme ve teknik çok etkileyici.

Sıfır Pavyonu ve Expo Merkezi

Mimari: Michele De Lucchi

Batı girişine yakın konumlanan bu iki bina aynı mimari forma sahip. Padua bölgesindeki volkanik oluşumlar olan "Euganean Tepeleri"ne referans verilerek tasarlanmış olan yapılar koni biçimli çatıları ile ah-şap kaplanarak tasarlanmış. Sıfır Pavyonu Expo temasının anlatıldığı ilk mekan olma özelliğine sahip. Rönesans kütüphanesi biçiminde tasarlanan ilk sergi mekanı, sunduğu video gösterisi ile ziyaretçiye et-kileyici bir başlangıç sunuyor. Expo Merkezi de Basın Merkezini de içeren, idari bir işlev görmektedir.

27

25-26-27/ İspanya Pavyonu
28-29/ Sıfır Pavyonu
30-31/ Almanya Pavyonu

28

Almanya Pavyonu

Mimari: Schmidhuber

Yapı iki bölümden oluşmakta. Zemin katta tematik serginin yer aldığı, ziyaretçilerin belli bir düzen içinde dolaştığı salonlar yer almakta. Yapının ilginç yeri ise, bu mekanın çatısında oluşturulan ve ziyaretçilerin serbestçe mekanı keşfettiği suni doğa. Çelik ve geçirgen membran strüktürlerle kısmen örtülen bu mekan sürprizli bir dolaşma sunuyor. Zemin katta yer alan restoran ise kendinizi Alman birahanelerinde hissetmenizi sağlıyor.

31

29

30

32

Rusya Federasyonu Pavyonu

Mimari: SPEECH Architecture. Sergei Tchoban, Alexei Llyin, Marina Kuznetskaya

Rusya'daki ahşap yapı geleneğine referans verilerek tasarlanan yapı, 30 metreyi bulan çıkması ile dikkat çekiyor. Kavisli çıkmanın alt yüzeyinin ayna ile kaplanması, ziyaretçilere ilginç bir deneyim sunuyor.

Monako Pavyonu

Mimari: Enrico Pollini

Çevresel duyarlılığı vurgulamak amacıyla konteynerlar kullanılarak yapılan yapının, Expo sonrasında Burkino Faso'da Kızılhaç idare binası olarak kullanılması planlanmakta. Yapının içinin de adeta bir kargo merkezi olarak düzenlenmesi, Monako'nun kendisini tarım üreticisi olarak değil, liman olarak gördüğünü ironik bir şekilde vurguluyor.

Japonya Pavyonu

Mimari: Atsushi Kitagawara

Japon ahşap yapı geleneğinin kullanıldığı pavyon binası, dış çeperi ile dikkat çekmekte. Üç boyutlu ahşap sepet strüktür hem yapı dilini kurgulamakta, hem de yüzey ısını kontrol eden, ekolojik bir yaklaşım sunmakta. Yapıya ana yaya aksına bakan yüzeyden değil, yan cephedeki bir aralıktan girilmekte. İzleyici pavyon içinde çeşitli tematik sergilerden geçirilmekte. Işık ve video gösteri teknikleri ile oluşturulan sanal bahçeden geçilmekte ve tur en son sanal restoranda son bulmakta. Japon yemek kültürünün sanal tabaklar üzerinde tanıtıldığı gösteri, gerçek Japon restoranı ile son bulmakta. Yapının çıkışı girişinden daha etkili. Rampalar ile dolaşarak inilen mekanda yapı strüktürü yeniden kavranmakta. Ancak aynı yapının diğer yan yüzünün tüm kavramsal yaklaşımlara karşın, bildik cephesi, tüm konsept içinde şaşırtıcı.

33

34

35

32/ Rusya Federasyonu Pavyonu
33-34/ Monako Pavyonu
35-36-37-38/ Japonya Pavyonu

38

36

37

Türkiye Pavyonu

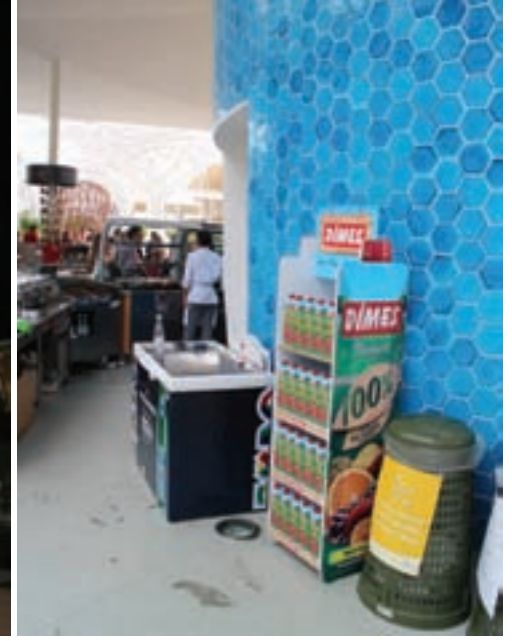
Mimari: Dream Design Factory ve URASstudio, Emir Uras.

Milano Fuarı'nın en büyük 4. alanına sahip olan Türkiye Pavyonu, fuardaki pek çok pavyonun aksine, neredeyse sergilenecek hiçbir şey sunmuyor. Ama bir yandan pek çok şeyi de sunmaya çalışıyor. Tasarım Selçuklu motiflerini kullanarak oluşturulan saçakların tariflediği meydanlar dizisinden oluşuyor. Kapalı alan ise çok az. Pavyon bu hali ile Expo'nun ilk tasarım düşüncesi olan, saçak yapılardan oluşan, geçicilik düşüncesine çok yakın. Ancak belli ki, tasarımın ilerleyen aşamasında mimara ülkemizdeki "Selçuklu- Osmanlı" mimarisi takıntısı ile müdahale edilmiş ve "Nar", "Çeşm-i Bülbül", "Göbeklitepe", "Kafes" gibi unsurlar eklenmiş. Sonuçta ortaya bir kaos çıkmış. 12.000 yıllık Anadolu kültürü fotoblok üzerine yapıştırılmış, kötü anlatımlı panolarla anlatılmaya çalışılmış. Arap pavyonlarında bile olmayan bir mescit kondurulmuş. Bunlarla yetinilmediği gibi, sponsorlara yaptırılan koltuk takımı, meyve suyu dolapları, kahve, döşeme mermerleri vb. Üzerine konulan plaketerle ziyaretçinin gözüne sokulmaya çalışılmış. Planeti Beslemek adlı bir tema ise "Bulgur Pilavı" ile anlatılmaya çalışılmış. Ülkemizdeki farklı bölgelerdeki farklı yemek kültürlerini anlatan yeme içme bölümü yapılsaydı, Türkiye'yi tanıtmaya daha doğru bir katkı sağlanırdı.

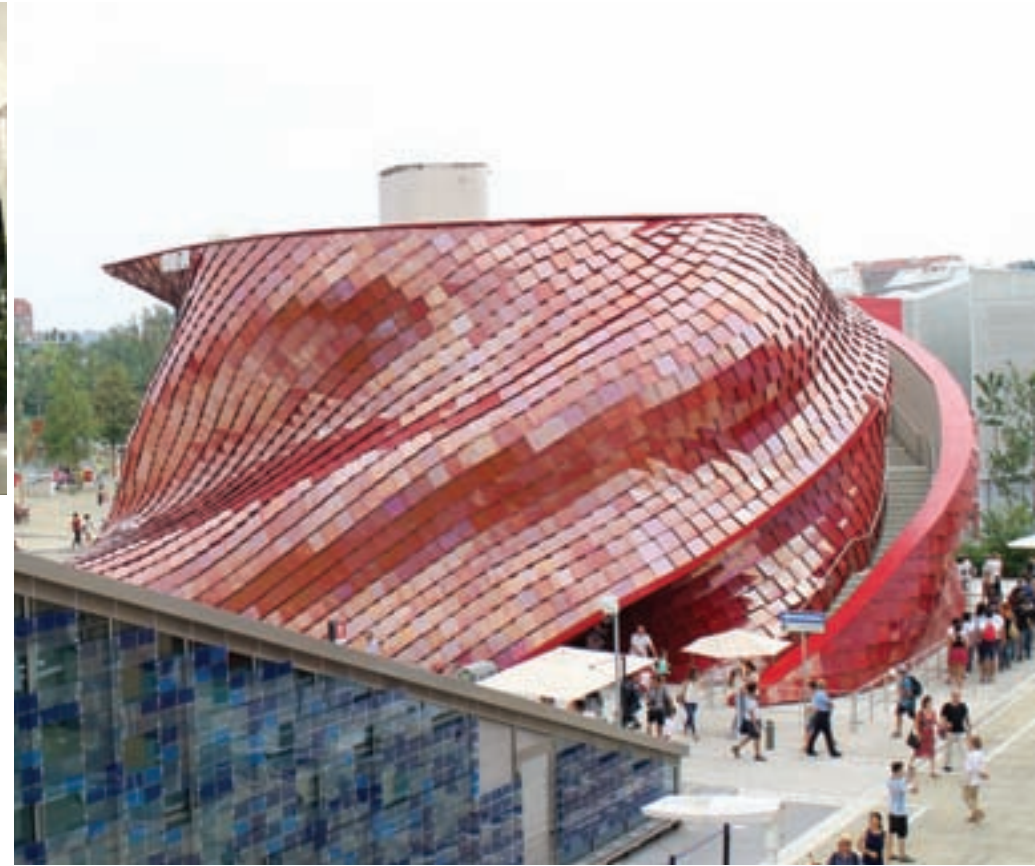
41

42

43

44

Biyolojik Çeşitlilik Meydanı

Mimari: Herzog & de Meuron

Doğu girişinde konumlanan yapı çeşitli sergi, etkinlikler ve gıda tadımı için yapılmış. Yapı dışında da "Yavaş Gıda" bahçesi yer almakta. Meydanı saran, tek katlı ahşap strüktür ile yalın ve etkileyici bir mekan oluşturan mimarlar, adeta ilk tasarım ilkelerini hatırlatmaya çalışmış.

Vanke Pavyonu

Mimari: Daniel Libeskind

Çin'in dünya devi emlak şirketi olan Vanke'nin pavyonu Göl Arenasına yakın bir noktada konumlanıyor. Pavyon heykelsi formu ile Çin'deki bir dağ olan Huang Shan'dan ilham alınarak tasarlanmıştır. Yapı sergi mekanı yanı sıra, Göl Meydanına hakim terası ile de işlev kazanmış. Yapının kabuğunda kullanılan kırmızı renkli, kendini yağmurda temizleyebilen emaye levhalar, tasarımın en dikkat çeken unsuru.

45

serbest MİMAR Magazine - Issue 20

SUMMARY

We are, once again, presenting you a rich coverage that is full of diverse items in number 20 of our journal.

The section titled “Desktop” that contains excerpts from projects the designs of which have just been completed or various ongoing projects regarding offices, commercial buildings, dwellings, public buildings, hotels and university campuses.

The section we present under the title “From IAAs” contains the news of the activities conducted by the Independent Architects Association of Turkey (IAA Turkey) as well as the IAAs in İstanbul and İzmir in recent period.

In the section “Good Things” you will find detailed information about Turkish architecture offices awarded in WAF 2015, news from Emre Arolat Architects (EAA) and Yazgan Design and Architecture Office. This section also contains information about “Zeki Sayar and Arkitekt: Designing, Organising and Documenting”, a publication brought out by the Chamber of Architects.

The section “Collar Photo” contains the article written by Ünal Tümer about Yıldırım Parlar, honorary member of TSMD, who passed away in November.

In his article appearing in the section “Opinion” Aytaç Özen writes about Haydar Aliyev Cultural Centre in Azerbaijan.

The subject we address in the section “File” in this number is “The Architect’s House”. 14 architects tell us about the dwelling projects they have designed for their own four-walls.

The section “Competitions” contains the projects presented in the competition “The Architectural Project of the New Service Building of the Chamber of Industry of İzmir”. Here you can find the details of 9 projects chosen in the preliminary qualification phase and the one selected to be implemented.

Finally in the section “We Were There” Hasan Özbay shares the impressions he gained in EXPO 2015 organized in Milan.

Translation : Çağla Mayda

Журнал “Свободный Архитектор”, выпуск 20-й.

СОДЕРЖАНИЕ

20-й выпуск нашего журнала, как и всегда, мы постарались сделать наиболее наполненным.

В разделе “На рабочем столе” мы по традиции рассказываем о проектах, работа над которыми только что завешена или находящихся в стадии разработки, таких как офис, жилой комплекс, отель, университетский городок, здания административного и общественного назначения и другие.

В разделе “Новости “Объединения Свободных Архитекторов” (“SMD”) мы расскажем о событиях и мероприятиях , проведенных за последнее время отделениями “Объединения Свободных Архитекторов” в городах Измир и Стамбул.

В главе «Взгляд» Аутач Озен повествует о Культурном Центре Гейдара Алиева (Азербайджан).

В главе «Хорошее» мы поделимся информацией, пришедшей из «Палаты Архитекторов», где рассказывается о деталях публикации « Зеки Сайар и Архитектура: Дизайн, Организация, Информация», и также вместе с новостями касающиеся премии WAF 2015 и фирм «Эмре Аролат Аркитекс - ЕАА» и «Язган Тасарым».

Наша традиционная глава «Портрет» повествует о почетном члене «Объединения Свободных Архитекторов Турции” Йылдырме Парларе, который, к сожалению, покинул нас в ноябре этого года. О нем расскажет Юнал Тюмер.

В этом выпуске нашего журнала темой главы «Досье» была выбрана тема «Дом архитектора». Четырнадцать архитекторов детально расскажут о проектах жилых домов, которые они проектировали для себя.

О проекте «Новое Административное Здание Торговой Палаты г.Измир” рассказывается в главе «Конкурс». Будет интересно узнать подробности предварительного рассмотрения выбранных 9-ти проектов.

И как всегда, в конце нашего выпуска в главе «Мы там были» Хасан Озбай поделится впечатлениями о Миланской выставке EXPO 2015.

Переводы : Natalia Troshina Soylu

مجلة المهندس المعماري الحر – العدد 20

ملخص

نتلقى معكم مجدداً في عددنا العشرين عبر محتوى مختلف،

يتشكل قسم "سطح المكتب" الذي يوجد به مشروعات مختارة لم يتم الانتهاء من تصميمها أو يتواصل العمل بها، من مشروعات متنوعة مثل المكاتب والمباني التجارية والسكن والمباني الحكومية والفنادق والحرم الجامعي.

ستجدون أخبار الفعاليات التي قامت بها الجمعية التركية للمهندسين المعماري الحر (SMD) وجمعية المهندسين المعماري الحر في اسطنبول وإزمير خلال الفترات الماضية في قسم "من جمعية المهندسين المعماري الحر".

في قسم "الأشياء الجيدة"، أخبار حول المكاتب المعمارية التركية أمري أرولات للمهندسة المعمارية ويزغان لتصميمات الهندسة المعمارية" العائدة بجائزة من WAF 2015، وكذلك منشورات غرفة المهندسين المعماريين زكي سايار والهندسة المعمارية؛ التصميم، التنظيم، التوثيق".

في صورة "الباقة" يوجد مقال أولال تومر، حول يلدرم بارلار، العضو الشرفي لجمعية التركية للمهندسين المعماري الحر (TSMD)، الذي رحل عنا في شهر نوفمبر الماضي.

في قسم "الرؤية"، يوجد مقال أيتاش أوزان حول مركز حيدر عثيف الثقافي الموجود في أذربيجان .

كان "منزل المهندس المعماري" هو موضوع "ملف" عددنا هذا، حيث نجدون تفاصيل مشروعات مساكن صممها 14 مهندس معماري لأنفسهم.

ويشكل "صل واعداد المشروع المعماري لمبنى الخدمات الجديد بغرفة تجارة إزمير" موضوع قسم "المسابقة، حيث نتلقون بتفاصيل 9 مشروعات التي تم اختيارها بموجب الكفاءة المبدئية، وكذلك تفاصيل المشروع المختار للتنفيذ.

وفي النهاية، في قسم "كنا هناك" يتم نقل الطباعات حسن أوزباي عن معرض اكسبو 2015، الذي نُظِم في ميلانو.

الترجمة : Çağla Mayda

ABONELİK FORMU

Adı / Soyadı : _____

Mesleği : _____

Çalıştığı Kurum : _____

Görevi : _____

Unvanı : _____

Posta Adresi : _____

Posta Kodu : _____ Semt : _____ Şehir : _____

Telefon : (_____) _____ Faks : (_____) _____

E-Posta : _____ @ _____ URL : _____

☐ İlk Abonelik

☐ Abonelik Yenileme

☐ 4 sayılık abonelik-35 TL / Öğrencilere-30 TL

Fatura Bilgisi ☐ Adıma fatura istiyorum ☐ Firma adına fatura istiyorum

Firma Adı : _____

Adres : _____

Vergi no : _____

Vergi Dairesi : _____

ÖDEME BİLGİLERİ

☐ Posta havalesiyle ödeme (Ödeme yaptığınız belgeyi bu form ile birlikte yollayınız).

☐ Banka havalesiyle ödeme (Ödeme yaptığınız belgeyi bu form ile birlikte yollayınız).

☐ Kredi kartı ile ödeme. ☐ Visa ☐ Master Card

Kart No:

Son Kullanma Tarihi: / İmza: _____

BANKA HESAP BİLGİLERİ

Garanti Bankası - Kuşulu Şube

IBAN: TR45 0006 2001 3610 0006 2979 12

Reklam İndeksi

ARCORA MİMARLIK.....38

BOYUT STÜDYO.....55

DUŞAL.....ÖN KAPAK İÇİ

KALEBODUR.....ARKA KAPAK

MAS OFİS.....ARKA KAPAK İÇİ

TEPE BETOPAN.....1

TSMD YAPI SEKTÖRÜ BULUŞMASI72

MİMARLIK
OFİSLERİ

SEKTÖR
TEMSİLCİLERİ

YATIRIMCI
KURUM VE
KURULUŞLAR

**TSMD YAPI
SEKTÖRÜ
BULUŞMASI**

**2016 Yılı
Yapı Sektörü
Buluşmaları'nda
Yerinizi Ayırtmayı
Unutmayın!**

Hedeflediğiniz Mimar ve Yatırımcılarla Görüşme Fırsatı

11. Yapı Sektörü Buluşması
7 - 8 Nisan 2016

12. Yapı Sektörü Buluşması
29 - 30 Eylül 2016

TSMD Mimarlık Merkezi - Ankara

Başvuru
info@tsmd.org.tr
312 219 94 08 - 531 771 15 02

Günün en konforlu anları **Mas Ofis**'te.

Konforu ve şıklığı bir arada yaşayabileceğiniz mobilyalar Mas Ofis'te.

Showroom

Çetin Emeç Bulvarı No: 41/16 A. Öveçler / ANKARA
T: 0.312 480 22 88 / 480 22 11 F: 0.312 480 22 68

Merkez

Karacakaya Caddesi No:46 Siteler / ANKARA
T: 0.312 350 89 35 / 353 70 56 F: 0.312 350 82 15

Türkiye'nin en büyüğü!

Türkiye'de üretilen en büyük,
en esnek ve en ince porselen
seramik Kalesinterflex; 1x3
metrelik ebadı, 3 ve 5 mm'lik
inceliği sayesinde 11 yıl
boyunca mimariye özgürlük
kazandırdı. Uzmanlığı ile yaşam
alanlarının en çok tercih edilen
mimari ürünü oldu.

Kalesinterflex®

■Kalebodur

yaratıcılığınızın yapı taşı

